

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften

Die Inschriften der dorischen Gebiete ausser Lakonien, Thera, Melos,
Kreta, Sicilien

Collitz, Hermann

1899

Die argivischen Inschriften von Walther Prellwitz

Die
argivischen Inschriften

von

Walther Prellwitz.

Vorwort.

Im ersten und zweiten Hefte dieses Bandes findet man dorische Accentuation geschrieben; in dem vorliegenden und in den folgenden findet man sie nicht mehr. Die Schuld dieser Inconsequenz liegt einzig an mir. Als ich die megarischen Inschriften ausarbeitete, habe ich nach den Grundsätzen accentuiert, die ich in Blass' erster Ausgabe der korinthischen Inschriften (Beiträge 12. 169 ff.) befolgt fand: diese Arbeit sollte als zweites Heft des dritten Bandes erscheinen, ich suchte daher die meinige möglichst conform einzurichten. Ich bedauere jetzt lebhaft nicht von Anfang an auf Durchführung der attischen Accente gedrungen zu haben. Denn während der Transscription der knidischen Texte, die druckfertig da liegt, erfasste mich der Widerwille gegen die Ausfüllung einer nicht sicher auszufüllenden Ueberlieferung mit solcher Gewalt, dass ich nun mit dem Bekenntnisse hervortreten muss, ich hätte besser daran getan, wenn ich ihn schon bei der ersten Gelegenheit nicht hinunter gekämpft hätte. Ich habe daher unsere Herren Mitarbeiter gebeten künftig die attischen Accente zu schreiben, wie ich sie selber zu schreiben gedenke.

F. Bechtel.

I. Argos.

Inschriften in epichorischem Alphabet.

3260 Fundament des östlichen Turmes der Larissa. — Herausgegeben von *Dodwell* A classical and topogr. tour through Greece II. 221. *Gell* Itinerary of Greece, Argolis, tab. VII nach *Baker's* Abschrift. *Böckh* CIG. no 2 nach *Fourmont*. *Röhl* IGA. no. 30 nach *Ross*; *Imagines* 54, 1.

ιεν [- δαμ]ιορ[γ]ό[ς] | - - ου (γ)ραμμα[τε]ς | Π]ό[τ]εμος(?) |
5 καὶ Σθενέλας νο (Μ)ρασίου || καὶ Ἰπομέδων | καὶ Χάρων νο
Ἀρχεσίλα | καὶ Ἀδραστος | καὶ Βορθα(γ)όρας | καὶ Κλεῖτος νο
10 Μίντωνος || καὶ Ἀριστόμαχος | καὶ (Ν)ομ(ι)δας.

Schrift: A, D, E, Θ, B, M, N, M = σ, X = χ.

Ich gebe nur die wichtigsten Varianten: Z. 2 T = (γ). — 3 Ποτάμων *Fick* GGA. 1883. 117. — 4 *Dodw.* EOYNAMIL, *Baker* EGYΛAMIC, *Ross* EΓ/ΧΛΕDA. *Böckh* δ Ὑρασίου vgl. *Thumb* Spir. asp. 13 Note „v für o“ geschrieben. — 8 Βορθα(γ)όρας: *Baker* allein Λ, die übrigen Ν; -ανόρας die Herausgeber. — 9 ι = λ *Bak.*, *Ross*, *Dodw.* ϖ, *Fourm.* Λ. — 11 ΚΑΙΥΟΜΡ *Dodw.*, ΚΛΛΥ///ΟΜΡ *Baker*, ΚΑΙΧΟΜD *Ross*.

Z. 1 [A]ιειν[αστος] *Röhl*. — 9 Σίντωνος vel Μίντωνος *Röhl*; aber auf dem Stein steht Μίντωνος = *Μίλτωνος, vgl. *Μιλτιάδης*.

3261 Dünnes Erztäfelchen aus Olympia, worauf Herakles im Kampf mit einem Meergott, der erste Name am Kopfe des Heroen, der andere rechts in der Ecke, beide linksläufig. — *Curtius* und *Adler* Ausgrabungen zu Olympia IV. 18. *Röhl* IGA. no. 34.

[Ηη]ξακ[λ]η[ς] | ἔλιος γέρων.

Z. 1 ΞΧΑΙ. — 2 ΜΟΗΑ. *Röhl*: Littera ι male iterata est. Vgl. aber pamphyl. δαὲ Samml. 1267_b, ἀδουῶνα ibd._s, kypr. ὕατῆραν 60_s.

3262 Auf den vier Seiten einer aus Argos stammenden, jetzt im Berliner Museum befindlichen Bronzebasis. — *Fränkel* Archäol. Zeitung 1882. 383 ff.

Τῶν Φανάων | ν : τοὶ Νιφάχα : ἀνέθ' εν.

Schrift: A neben A, ξ, ⊗, Ν, +; linksläufig.

Z. 2 f. Νιφάχα: Fränkel erinnert an die Glosse νίγον· μέγα Hes.

3263 Eherner Helm aus Olympia, 1795 im Alpheus gefunden, jetzt im Brit. Mus. — Classical Journal I. 328. *Walpole* Travels in various countries of the East 588 no. 53. *Büchh* Pind. II, 226. CIG. no. 29 und Add. *Rose* Inscr. gr. vet. 59 t. VII, 1. *Rühl* IGA. no. 32, Imagines 54, 3. *Newton* Anc. greek inscr. in the Brit. Mus. II. 2, no. CXXXVII.

Τὰργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῶι Αἰφὶ τῶν φορινθόθεν.

Schrift: rechtsläufig, sonst wie vorher.

Iambischer Senar.

3264 Eherner Schild aus Olympia. — Herausgegeben von *Furtwängler* Arch. Zeitg. XXXVII. 148 f. *Rühl* IGA. no. 33.

Τὰργεῖοι ἀνέθεν]

Schrift wie vorher.

3265 Argos. „In templo D. Basilii“ *Büchh* CIG. no. 14, nach Fourmont wiederholt von *Rühl* IGA. no. 35, Imagines 55, 4.

Α[- - σνμ]μορίαί | [ἐτέλ]εον πεδάφο(ι?)οι | [Εὔ]α[νδ]ρος
δ Περικλέ[ος], | 'Επιχράτης Λαμοι[έ](λ)ε[ος], || [Σ]άθων - - |
[Κλ]ύτων - -.

Schrift: D, O angeblich für θ und ο (vgl. *Kirchhoff* Alphab.⁴ 98), †, ⚭.

Z. 2 ΠΕΔΑΦΟΦΘΟΙ F. — 3 [Εὔ]α[νδ]ρος: *Fick* GGA. 1883. 117. — Περικλέ[ος]: oder Περικλεί[του]? — 4 Λαμοι[έ](λ)ε[ος]: K für † F. — [Σ]άθων: *Fick* a. a. O.; [B]άθων die Herausgeber.

3266 Bruchstücke einer Platte von pentelischem Marmor aus Athen. — a. *U. Köhler* Mitth. d. d. arch. Inst. 9. 389. — b. von *Stuart* bei der Stoa Poikile (i. e. Hadriani) gesehen, kam nach England in Besitz von Mr. Jones, of Finchley; herausgegeben von *Dan. Wray* Archaeologia II. 216 f., danach *Büchh* CIG. no. 166 und *Rose* inscr. gr. vet. 70, tab. VIII, 2. — c. auf der Burg beim Parthenon gefunden, herausgegeben von *Pit-takis* Eph. no. 1118, *Rangabé* no. 367; b und c herausgegeben von *Kirchhoff* CIA. I no. 441 und von *Rühl* IGA. no. 36, Imagines 55, 5. — d. in Athen im Besitz von *Const. Carapanos*, herausgegeben von *Kirchhoff* Stud.⁴ 97n. nach Abschrift *Köhlers*.

α. [ἐν Ταν]άγραι Λα[χεδαιμονι- -] | - - ι πένθο[ς - -] - - ος
δ "Αντ[ιππος?] | Θε[όδοτος?] || Ε - - | Ο - -

- 5 *b.* - - ς, | [Φ]οῖνιξ, | [Φ]ιλέας, | [Β]ράχας, || Τελέσσας, | Δα-
 10 μοράνης, | Θυμάρης, | Δαῖκλῆς, | Σύλιχος, || Δέρκετος, | Αυρο-
 15 δόρκας, | Κλέων, | Κρατιάδας, | [Α]ισχύλος, || [Εὐ]ερχί[δ]ας.

Längs der rechten Seitenkante wird der Rest der Verse (vgl. *a*) sichtbar: - - ι μαρνάμ[ενοι]

- 5 *c.* [Πά]τριος, | [Α]ριστίων, | Σφενδονίων, | Αυκῖνος, || Εα-
 ναξίλας, | [Α]έρκετος, | [Ἐ]μμένης, | ις.

- d.* Αἰσ[χίων?] | Δαμ[α]ν[ίστρατος], | Παν[θ]ά[ητος], | Δω-
 5 ρό[θεος], || Μῦς Π - - | Ἀρτε[μίδωρος?].

Alte Schrift, doch schon Α, Ε, und Θ für Ο.

a. Hinter den Resten der Aufschrift zwei Columnen von ganz verstümmelten Namen. — *b.* 5 ΓΕΨΕΞΤΑΞ. — *c.* 1 ΨΤΡΙΟΣ, *Röhl*: [Ασ]τριος. 5: -ΑΝ. — *d.* Die Namen von mir umschrieben und wie in *a* beispielsweise ergänzt. Wichtig ist Ζ 2 ΔΑΜ.Ε wegen des Beweises der Verhauchung des σ zwischen Vocalen; Δαμ[ά]ν[ιστρατος], Δαμ[α]ν[ίας] u. a. natürlich ebenso möglich. Vgl. zu no. 3272₅. — 3 Oder Παν[θ]ά[ητος]. — 5 Haben auf dieser Zeile zwei Namen gestanden?

Zeit: die Inschrift enthielt ein Verzeichnis derjenigen Argiver, welche in der Schlacht bei Tanagra (457) an der Seite der Athener gekämpft und den Tod gefunden hatten.

3267 Argos, Kirche des Αγ. Δημήτριος. — Herausgegeben von *Rose* Inscr. gr. vet. t. IX, 1 und von *Büchh* CIG. no. 17 nach *Fourmont*. *Ross* Inscr. gr. ined. no. 55 und zweimal im Tagebuche. *Le Bas* tab. VI. 15, Expl. no. 108, danach *Röhl* IGA. no. 37, *Imagines* 55, 6. *Kaibel* Epigr. gr. no. 936.

- [Τώδε τίπω δίων Φανά]ρων ἀνέθῃξ' ἐ[λ]άο[ν]τε
 5 Αἰσχύλλο[ς] | Θίοπος, τοῖς δαμ[ο]σίοις ἐν ἀέθλο[ι]ς :
 τετράμι τε [σ]πάδιον νίκη κα[λ] | τρις τὸν ὀπλίτα[ν].

Schrift: Α, Ε, Θ, Ι, Ν, Ο, Π, Φ, Ξ.

Z. 1. *Röhl*'s Ergänzung sehr unsicher, Φ nur *Le Bas*, die andern Ο oder Ο, vgl. *Fick* GGA. 1883. 117. — 2 ΑΙΣ+ΥΙ *Fourm.*; ΙΥ+ *Ross*¹, +ΥΙ *Ross*²; ΙΥΚ *Le Bas*.

3268 Bei *Fourmont* unter den Inschriften aus Argos mit der Aufschrift „Κονιζοπόδη super puteum“. Danach *Büchh* CIG. no. 18, *Röhl* IGA. no. 39, *Imagines* 55, 3.

- Ἐπρίαντο : του Φικα[τ] . . . | ΠΠΔΙΙ:ΤΙΑΑ:ΘΘΘΘΘ . . . |
 ΑΦΡ: Κύλανος :ΒΥΑΑ . . . | ΓΟΙΑΕ: Ἀλκιθίδας :Ι . . . |
 5 Π:ΡΛΙΕΥΣ:ΙΛΥΚΡ . . . | Ὀφελλοκλείδας : Κλε . . . | Δαμοι-

τάδαι :Θ Ἀριστ ... | .. Ε .. ΝΥΣΙ ... ΘΡ . Γ ... | - - : ΚΙ
- -

Schrift wie vorher; als Interpunction fungieren nach *F.* 4 Punkte.

Z. 1 τοῦ? Auch die Zahlen sind offenbar verdorben. — 4 τοῖδε? *Bückh.* Ἀλκινόιδας *Fick* GGA 1883, 118; Ἀλκινόιδας *Röhl.* — 5 Etwa Π(ε)ραιεύς :ΙΛ (Zahl ΓΔ?) und dann Εἰκο[άτης]? vgl. CIA. I. 119. *Röhl* (Πο)λυκ[άτης]? — 7 Δαμοιτάδαι entweder Dat. Sing. oder Nom. Pl., in keinem Falle kann ΘΑΡΙΣΤ = δ' Ἀριστ - - sein, wie *Thumb* (a. a. O. 13) meint, sondern Θ = 100.

3269 *Fourmont* „prope Koutzopodam“ *Bückh* CIG. no. 19. Wiederholt von *Röhl* IGA. no. 40, *Imagines* 55, 9.

5 - - Ἀρ[ίσ]τι[ππος] - - || ... νύμαχος, Ἀνσίμαχος, Ἀνκό-
φρων, | Κ Ἐπιγένης, ΘΧΙΠΘΝ - - | ππ[ος], Καλ[λί]-
μαχος, Κ(λε)όστρατος, (Ἀν)τιμοίρα[ς], | - [κρά]της, πεδάφοι-
κοι Ἀνθινο[ς] | .. σεος, Πανθάλης, Σ(ω)κλείδας,
10 Ἀεύκι(π)[πος], || -ης, Ὠ(φ)ελίων, Καλλίστρατος, Χα(γ)ημικ[ά]-
της, | -ν, Κανθίας, Κλέων, | [- κρ]άτης, [Ἀγ]όραιο[ς], Ἐπι-
κτέας, | [Ἀ]γνυλλ[ος].

Schrift wie vorher. Θ = ϑ 8. 11 und Σ wohl Versehen *Fourmonts* statt Θ und ξ.

Z. 1—4 ganz undeutliche Reste. — 5 Etwa Ὀνύμαχος aus Ὀνυμά-
μαχος? — 6 ΘΧΙΠΘΝ: etwa Ὀχίπ(π)ων? — 7 Κ(λε)όστρατος: *B.*; +Ε aus
Λ- corr. — (Ἀν)τιμοίρα[ς]: *B.*; ΛΥ° die Abschrift. — 9 Σ(ω)κλείδας: *B.*;
ΣΠ° die Abschrift. — Ἀεύκι(π)[πος]: *R.*; +ΕΥΚΙΕ die Abschrift. — 10 (φ)
für Θ, (γ) für Τ der Abschrift. Χα(γ)ημικ[άτης]: *Röhl* unter Verweisung
auf lak. *Χαγημίστρατος* IGA. no. 88. — 12 [Ἀγ]όραιο[ς]: *R.* nach CIG.
no. 1193₃₈; überliefert ist ὈΡΑΙΣ.

3270 Auf einem in Olympia gefundenen Marmorblock, der mit denen
von no. 3271 und denen von no. 1200 zu einem Bathron gehörte. —
E. Curtius *Archaeol. Ztg.* 1878. 181 f. no. 220. — Nach einem Ab-
klatsche *Röhl* IGA. no. 41, *Imagines* 56, 10. — Nach einem anderen
Löwy *Inscr. griech. Bildh.* no. 30.

Ξυόν : Ἰθανοδώρου τε | καὶ Ἀσωποδώρου τόδε Φέργον · |
χῶ μὲν Ἀχαιός :, ηο δ' ἐξ Ἀργεος | εὐρυχόρον.

Schrift: Α, C = γ, ξ; weist C = nach Achaja?

Zeit: Erste Hälfte des V. Jahrhunderts, vgl. *Furtwängler* *Archaeol. Ztg.* 1879. 75.

3271 Ebenda, wo no. 3270. — *E. Curtius* *Archaeol. Ztg.* 1875. 181;

1876. 47, no. 5, taf. 6. — Nach einem Abklatsche *Röhl* IGA. no. 42, Imagines 55, 11; nach einem anderen *Löwy* a. a. O.

Ἄνωτος : ἐποίφημε : Ἀργεῖος | κἀργειάδας : Χαγελάιδα :
τἀργεῖον.

Schrift: Ϝ = γ, sonst wie vorher.

Wegen τἀργεῖον s. *Röhl* zu IGA. no. 21; zum Namen Ἄνωτος verweist *G. Hirschfeld* (Archaeol. Ztg. 1882. 117 Anm. 10) auf Ἀνώτης Comptes rendu 1874. 107; *Löwy* (a. a. O.) auf Ἀνώτης ebd. 1870—71, 272. Zur Erklärung vgl. *Löwy*; *Schöhl* Hist.-philol. Aufs., *E. Curtius* z. seinem 70. Geb. gew., 117 ff.; v. *Wilamowitz-Möllendorf* Lection. epigr. (Gött. Ind. lect. Winter 1885) s. 12; *Robert* Arch. Märch. S. 97; *Studniczka* Mitt. d. d. a. Inst. 11. 449 f.

3272 Im Garten des Demarchen 1872 von *Lueders* gefunden; nach dessen Abschrift und Abklatsch *Röhl* IGA. no. 38, Imagines 55, 7.

[γ]ροφο - | - VIΞTE/ | - - [ϑ]ώϊαν τῶν oder [πατρ]ώϊαν τῶν
5 - - | - - ανς τὰς T - - || - - [δαμο]νίαι ὀφλη[σεῖ - - | - - ἀγ]ο-
ρεύοντο[ς] oder ἐντω[ν] | - - τῶν ἄλλων oder [τ]ὸν ἄλλον - - |
- - του τοῦ ηἡμ[ίσεος] oder τὸ ηἡμ[ισυ - -] | - - εντ - -

Schrift: Θ, Ο für ϑ und Ο, Ϝ, Ϟ, Ξ.

Z. 1 das zweite Zeichen vom Steinmetzen aus A corrigiert. — 5 [δα]μο[νίαι]: aber δαμοσίους 3267₄ (im Verse). Ueber zwischen Vocalen gesprochenen Asper bei den Argivern vgl. Et. Magn. 391, 12; *Thumb* Spir. asp. 14.

3273 In Olympia gefundenes Fragment einer Kalksteinbasis. — *Purgold* Archaeol. Ztg. 1881. 85 no. 387. *Röhl* IGA. no. 44a. *Löwy* I. gr. B. no. 32.

- - - ἔ]πο[τ]ήφημε : Ἀργεῖος.
- - - ι ἄ[ν]έστηκαν.

Schrift: Α, Λ, Ε, Θ = Ϝ Z. 1, Η = η Z. 2, Ο, Ξ.

Z. 1. ϜC.FFΘE :

Nach *Purgold* auf Ἀνδρέας Paus. VI. 16, 5—9 zu beziehen, den Verfertiger der Statue des Lysippos aus Elis. Indessen scheint das Η = η in der Weihinschrift gegenüber Θ = Ϝ, Ε = η in der Künstlerinschrift auf ionische Herkunft der Weihenden zu deuten. (Vgl. *Röhl*.)

3274 Auf der Felge eines Bronzerades von 4 Zoll Durchmesser, 1880 von *Purgold* in Athen abgeschrieben. — *Röhl* IGA. add. no. 43a, Imagines 56, 12. *Fränkel* Arch. Zeitung 1882. 385. Jetzt im Britischen Museum. *Newton* Anc. greek inscr. in the Brit. Mus. II. 3 no. CXXXVIII, „said to have been found near Argos“, zusammen mit no. 3262.

Τοῖ Φανάκοι : ἡμὶ : Εὐδ[αμο]ς ἀνέθηκε.

Schrift: A, E, F, O.

τοῖ Φανάκοι: *Newton* liest *τῷ Φανάκῳ*, aber es wird ein Genetiv gefordert, ferner gibt es einen Nominativ **Φάνακος* überhaupt nicht, und das Rad dürfte doch wohl den Dioskuren *Φάνακες* geweiht sein. Daher ist auch *Meister* (Fleckeisens Jahrb. 1883. 522) abzuweisen, der in *τοῖ Φανάκοι* einen thessalischen Genetiv Sing. sehen wollte. Zum Gen. Dual. vgl. *Baunack* Stud. I, 1₁₇₅ der nach *Meister* auf CIA. 1. no. 472 *παῖδοι ἐπέ-θῃκεν θανά(ν)τοι* verweist. *Schulze* Quaest. hom. (Greifsw. 1887) 3 Anm. 6 liest *τοῖ Φανάκοι(ν) ἐμὶ*, womit sich vergleichen liesse kypr. *τᾶ(ν) Φανάσσα* Samml. no. 38. *Hoffmann* B. Beiträge 14. 272. — *Fränkel* freilich vermutet a. a. O. Fälschung der Inschrift auf das echte Rad.

3275 Kalksteinbasis aus Olympia. *a.* An der verticalen Vorderseite; *b.* auf dem linken Rande der horizontalen Oberfläche; *c.* jüngere Wiederholung derselben Inschriften oben rechts; *d.* in der Mitte aus derselben Zeit. — *Furtwängler* Arch. Zeitg. 1879. 144 no. 286. *Rühl* IGA. no. 44. *Kirchhoff* Alph.⁴ 98. *Löwy* I. gr. B. no. 91.

a. Πυθοκλ[ῆς Ἀλεῖος]

b. Πολύκλειτος [ἐποίει Ἀργεῖος].

c. Πυθοκλῆς Ἀλεῖος | [Πολ]ύκλειτος ἐποίει Ἀργεῖος.

d. IB

Schrift: *b.* †, ◇, Γ, ξ, ν. *a, c:* O, Λ, Π, ξ und Σ.

Zeit: Aelteste der Inschriften des jüngeren Polyklet wegen † = λ. Paus. 6. 7, 10 *τὴν δὲ ἐφεξῆς ταύτη* (sc. *εἰκόνα*) *πένταθλον Ἥλειον Πυθοκλέα, Πολύκλειτος ἐστὶν εἰργασμένος*. IV. Jahrhundert. Bei *Löwy* no. 90 schreibt sich derselbe Künstler mit Λ und Ε = ε, in no. 92 (siehe unten), auf der Basis des Aristion von Epidauros, mit Λ und ΕΙ, in no. 93 (Samml. no. 711) ebenso, was aber bei dem böotischen Dialekt nicht in Betracht kommt.

Ergänzungen in *a:* *Rühl* *Φαλεῖος*, *Löwy* *Ἀλεῖος*, *b:* *Rühl* *ἐποίει Ἀργεῖος*, *Löwy* *ἐποίησεν*.

Inscripfen der Uebergangszeit.

3276 Basrelief aus Argos, jetzt im Berliner Museum, Diana mit Bogen und Fackel darstellend, zu beiden Seiten des Kopfes die Inschrift. — *Le Bas* Revue archéol. 2. 184—46, 691 ff. pl. 44. Voy. archéol. Inscr. 2. no. 109. *Rühl* IGA. no. 45, Imagines 56, 13. *Kirchhoff* Studien⁴ 100.

Πολυστράτα ἀνέθι|κε.

Schrift: Ionisches Alphabet, doch noch † und Ϟ.

3277 Von Kimolos verschleppt, Früher in ein Privathaus zu Smyrna eingelassen, jetzt Eigentum der evangelischen Schule ebenda. — *Le Bas* Voy. arch., As. Min. no. 1. Μουσείον καὶ βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγ. σχολῆς 1873. 101 no. 103 *).

Θεός. | Ἐκρινε ὁ δᾶμος ὁ τῶν | Ἀργείων κατὰ τὸ δόκημα
5 τοῦ συνεδρίου τῶν || Ἑλλάνων, ὁμολογησάντων Μα[λ]ίων καὶ |
Κιμωλίων ἐμμενέν | αἱ καὶ δικάσσαιεν τοὶ | Ἀργεῖοι π[ε]ρὶ
10 τᾶν || [ν]άσων, Κιμωλίων | ἤμεν Πολύαιγαν, Ἐτηρείαν, Αἰβειαν.
15 Ἐδί[κασσαν] νικῆν Κιμωλί[ο]υς. Ἀρήτενε Λέων || [β]ωλᾶς
σευτέρας, Ποσιδάων γρο[φ]εὺς βωλᾶς, Πέριλλος πεδιῶν.

Gewöhnliche ionische Schrift, noch zweimal O für ω.

Z. 1 bloss im Μουσείον. — 8 αἱ κα: *Le Bas*; αἶκα Μουσ. — 14 Λέων: *Le Bas*; Λεώνηξ Μουσ. — 15 σευτέρας: beizubehalten wegen epid. Θίοσοτος Ἐφ. ἀρχ. 1886. 152₉₃. — 17 πεδιῶν: = μετεῶν „Beisitzer“ *Hoffmann* De mixt. Gr. ling. dial. 51.

Wegen ἀρήτενε ist zu verweisen auf epid. ἀρητήρ *Le Bas*, Explic. no. 146a, wozu das Femininum ἀρήτειρα auf Patmos: *Ross* Inser. gr. ined. no. 190₂.

Zeit: „nach Restitution der dorischen Bevölkerung von Melos durch Lysandros“ *Kirchhoff* Alphab.⁴ 100 f.

Inscripfen in ionischem Alphabet.

3278 „Argis prope D. Petri“ *Böckh* CIG. no. 1120 (nach *Fourmont*). — Bis auf die erste Zeile in zwei Columnen geschrieben.

[Ααρ]ομπίδας Ααπομπί(δα), Καλλι(δα)μος Τι[μαρ]ήτου

a. linke Columne.

... έας Ἀλικέος, | [Τε]λέστας Τελεῖππον, | .. ΣΥΑΚΕΑΣ
5 Τελεῖππον, || [Αα]μοσθένης Ἀλκεος, | .. \ΑΔΟΣ Ξηρονλέος, |
... ικράτης Εὐδάμον, | ... ίων Αισχύλον, | ος Αυσίπ-
10 πον || κατὰ τὰν

b. rechte Columne.

Εὐκριτος Κυλλία, | Αισχίνας Κρηθεός, | ΑΔόρκωνος, ||
5 Θράυλλος κατὰ τὰν Νικέος, | Ἀγγ(Υ)δαμος ΚΡΙΘΕΑ, | Ἐπικρά-
της ΓΑΨΙΑ, | Τελεῖππος κατὰ τὰν Ἀρχία, | Κυ(λλ)ίας κατὰ
10 τὰν ΙΥΑ, || Τελε

*) [Um einen Abklatsch der Inschrift habe ich mich bemüht; bis heute (9. 6. 89) umsonst. — F. B.]

Schriftangabe unzuverlässig.

Z. 1 ist überliefert:ΟΜΓΙΔΑΣΛΑΓΟΜΓΙΚΑΛΛΙΑΚΜΟΣΤΙ...ΙΤΟΥ| von B. gelesen: ...ομπίδας, Καλλ[ιδ]α[μ]ος T....του. Dass die Abschrift nicht ganz verlässlich ist, lehrt b₄. — Col. a Z. 6 Ξηνοκλέος: nicht zu ändern; Ξ(ε)νοκλέος B. — Col. b Z. 6 Ἀγη(τ)δαμος: ΑΓΗΡΔ° die Abschrift, Ἀγη[σ]δαμος B. — 9 Κυ(λλ)ίας: B.; ΚΥΜΙΑΣ die Abschrift.

„Quid sit illud κατὰ τὰν, nescio“ B.

3279 Eumenidenrelief über der Thür der Kirche Ag. Barbara in dem Dorfe Laluka. Beschrieben von *Milchhöfer* Mitth. d. arch. Inst. 4. 153 no. 500. Ueber den Gestalten die Inschrift.

Zeile 1 verwischt, M. liest zweifelnd Ααῖς.

Zeile 2 Ἀγέ[ε]ντα ἀνέθεν.

Schrift: Θ, Π.

3280 Eumenidenrelief späterer Zeit aus Kalkstein an der südlichen Aussenwand der Kirche Hag. Ioannis 1/2 Stunde östl. von Argos. Herausgegeben von *Milchhöfer* a. a. O. no. 499.

- - - Ἀ[ρ]γεία? | Εὐμενίων | εὐχάν.

Schrift: Α, Μ, Σ.

Z. 1 fast ganz verwischt.

3281 Auf einem Architrav. — Nach *Landrons* Abschrift bei *Le Bas* no. 111.

[ἀνέ]θεν τῷ Θιράνι.

Gewöhnliche Schrift. — Ob die rechte Seite vollständig, ist nicht angegeben.

3282 Nemea, „provenant de la chapelle“ G. Cousin et F. Durrbach Bull. de corr. hell. 9. 349.

[Α]ῖ Ἀργεῖοι ἀνέ[θ]εν | Ἰλαρχος ἐπιλέκτας Φιλ[- -], | ἰλάρχω
Πεδάκτριος Κλεοσθ[ένης], | ἰλάρχω Φιλέας Ὀλυμπιάδα[ς], ||
5 ἰλάρχω Δεξιόστρατος.

Schrift: Gewöhnliches Alphabet, doch Ξ.

Z. 1 fehlt vorn nur ein Bstb. Rechts ist der Stein abgebrochen, die Zeilenlänge waz offenbar sehr verschieden. Z. 5 aber zeigen sich keine Spuren von weiteren Zeichen, so dass der Dual. ἰλάρχω rätselhaft ist.

3283 Basis eines dreifachen Götterbildes. — *Foucart* bei *Le Bas* Explicat. no. 109a. *Milchhöfer* Mitth. d. d. arch. Inst. 4. 148 no. 508.

Πρωτίων Ἀρτάμι.

Schrift: Α, Μ, Π.

3284 „Argis, in domi Josephi“ *Büchh* CIG. no. 1144 (nach *Fourmont*).

[Ὀρ]έστας ἀνέθη(χ)ε.

[Ὀρ]έστας: ..ΕΣΤΑΣ die Abschrift; [Τελ]έστας? B. — ἀνέθη(χ)ε: B.; K aus X corrigiert.

3285 Epidaurus. — Καββαδίας bei Löwy no. 141a (Nachtr.).

Καλλικράτης Ἀριστέος Ἀργεῖος ἐπ[όρησεν].

Gewöhnliche Schrift, die O kleiner.

3286 Argos. Kirche der Panhagia. — *Bursian* Bullet. Institut. Archaeol. (Monum. Annal. e Bullet.) 1854, XVI. *Rangabé* Ant. hell. no. 2346. — *Foucart* nach eigener Abschrift bei *Le Bas* Explicat. no. 115a. — Einzelnes bei *Dittenberger* *Hermes* 7. 62 ff., vor Allem die Erkenntnis der Acc. Pl. auf -ας.

- - Θ Αἰγιναίαν, Ἡρακλειῶται :: Αἰγιν[αίαν] - - | - -
 'Υ]παταιεῖς ΘΘΘΘ :: Αἰγιναίαν, ἐξ Ἐχίνο[v] - - | - -
 Αἰγιναίαν, Ὁρεῖται Θ :: = Αἰγιναίαν, - - | - [Παγ]ασαῖοι
 5 Θ Ἀλεξανδρείαν, Φεραῖοι ΘΘ :: - - || - - [Ἀλε]ξανδρείαν.
 Φαρσάλιοι Θ :: Αἰγιναία[νς], - | - - ανς, Λαρισσαῖοι Θ Αἰγι-
 ναίαν, Ξεναρχ[ος] - - | - - Ἀλεξανδρείαν, [Ἀ]τραξ ... Αἰ-
 γιναία[νς], - - | - - εἰς Θ Αἰγιναίαν[ς], ἐκ Κισρίου Γ Ἀλεξ-
 10 [ανδρείαν], - | - - ς ... λληθας Θ [Αἰγ]ιναίαν, Μ - - || - -
 Ἀ[λεξ]ανδρείαν[ς], ἐγ Γόνφων - - | - ΓΘ Ἀλεξανδρείαν[ς], ἐκ
 Πελ[ί]ν[α]ς ΓΘΑ - - | - [Α]ἰγιναίαν, Φαλαννεῖς Γ Ἀλεξ-
 ανδρείαν[ς] - - | - - [αν]ς, ἐξ Ὀμολίο[v] Θ Ἀλεξανδρείαν,
 [Γον]νεῖς - - | - - ἐξ Ἀσ ... Θ Ἀλεξανδρε[ία]ν[ς], - - ||
 15 γεαν ΘΘΘ :: Αἰγιναίαν, Ἐ - - | - [Ἀλ]εξανδρείαν, ἐξ Ἐδέσ-
 σας ΘΘΘ Αἰγινα[ίαν], - - | - Ἀταλα[νταῖοι] ... Ἀλεξαν-
 δρείαν, Εὐρωπαῖοι - - | - - Ἀλεξανδρ[ε]ίαν, - - | - - [Ἀλεξ-
 20 ανδρ]εῖαν, - - || - - ανς, Κ[ασσανδρεῖς] - - | - - Φι[λιππεῖς]
 ΘΘ - - | - ΘΘΘ - - | ΘΘΘ

Gewöhnliche Schrift, doch Ξ und die O kleiner.

Z. 4 Anf. [Παγ]ασαῖοι: *Bursian*; das zweite A hat allein R. — 8 Anf. [Περασι]εῖς *Bursian*. — 9 Anf. - - ξ... Θ(ΛΛ) R. Am Schlusse M[ατροπολίται] eher als M[ελιταιεῖς] F. — 10 ἐγ Γόνφων: so R. — 14 Anf. „Peut-être Ἀσ[σώρου] pour Ἀζώρου“ F.; eher Ἀσ[σώτου] nach Steph. Byz. Ἀσώματος, πόλις Θεσσαλίας. — 15 Anf. „Peut-être [ἐξ Αἰ]γεῶν pour Αἰγῶν, de Αἰγαί, que certains auteurs distinguent d'Édessa“ F. — 17 Ἀταλα[νταῖοι]: F. — 20 Κ[ασσανδρεῖς]: F. — 21 gegen Ende noch ΑΛΕ R. — 22 desgleichen ANIA.

Die Inschrift enthält ein Verzeichnis der Beiträge, die von Privaten

oder von Gemeinden zu leisten sind. Abgesehen von Oreos liegen die letzteren sämtlich in Thessalien oder Makedonien. Sie sind geographisch geordnet, was die Herstellung erleichtert. Ueber die Zahlzeichen, die zum Teil schon von *Dittenberger* erkannt sind, vgl. die Bauinschrift von Epidauros.

Nach *F.* stammt der Stein aus dem Tempel der Ἀρτεμις Φεραία zu Argos, von deren Bild Pausanias 2. 23, berichtet ἐκ Φερῶν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ κομισθῆναι. „A l'époque macédonienne, à laquelle appartient l'inscription, il est tout naturel que les cités thessaliennes et macédoniennes aient envoyé à Argos des contributions pour le temple d'Artémis Pheraea“.

3287 Église de la Panagia. — „L'auteur de la copie n'est pas indiqué“ *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 116. — Proxeniedecret in sehr üblem Zustande. Erkennbar ist:

4 [εἴμεν] δὲ ἐ[ὺ]τοῖς(ς) καὶ || [ἐκ](γ)όν[οις] π[ρ]οεδρίαν, ἀτέ-
λειαν καὶ | [ἀσ]υ[ν]λίαν - - | - καὶ κατὰ γὰν καὶ κατὰ θάλασ[σαν]
10 - | - - - | - [π]όλιος - || - τὰ [ἄ](λ)[λ]α - | - [ό]σαπερ καὶ
τοῖς ἀ[λλοις] π[ρ]οξ[έν]οις - -

Schrift: A und A, M, Σ.

3288 In Argos gekauft, jetzt im Privatbesitze in Nauplia. — Herausgegeben von *N. Nowosadski* *Ep. arch.* 1885. 57 f.

[Λεδοχθαι τῷ βονλαῖ καὶ τῷ δάμωι ἐπαινέσαι τὸν δεῖνα
τοῦ δεῖνα | ἐπὶ τῷ προαιρέσει ἂν ἔχων διατελεῖ πο]τὶ τὰν
πόλιν ἀμ[ω]ν εὖνον καὶ | εὐχρηστον ἀ[ν]τὸν κ[οι]νῷ παρε[χό]-
5 μενος, ὁμοίως δὲ καὶ | ἰδία | τοῖς χρεῖαν ἔχουσι· καὶ εἴ[μεν]
αὐτὸν καὶ ἐγγόνους πρόξεν[ον] | καὶ | εὐεργέταν τῆς πόλιος
ἀμ[ω]ν· [εἴ]μεν δὲ αὐτῷ καὶ τὰ ἄλλα φιλ[άν]θρωπα ὅσα
καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ[ν]οις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλιος [ὺ]||-
10 πάρχει· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψάφισμ[α] | εἰς στάλαν λιθίναν καὶ
ἀναθέ[μ]εν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος | τοῦ Ἀνκείου.

Schrift: A, Θ, M, Ξ, Π, Σ.

Die Ergänzungen vom Herausgeber, bis auf kleine Aenderungen der Schreibung. Z. 11/12 ἀναθε[μ]εν *N.*

3289 Bruchstück einer viereckigen Marmorbasis, herausgegeben von *Fr. Lenormant* *Rhein. Mus.* 1866. 515 no. 324.

- - εἰσεβείας ἔνεκα | καὶ σωφροσύνας καὶ τῆς εἰς τὴν πόλιν |
ἀρετᾶς.

Schrift: A, Π, Σ.

3290 „A. 1688 Argis reperta ad arcem, in ambitu putei a Turcis constructi“, jetzt in Verona. — Nach *Maffei* *Veron. illustr.* I, LX, Mus.

Veron. XLIII mit Vergleichung einer Abschrift *Spanhem's Böckh* CIG. no. 1124.

Ἀ πόλις ἃ τῶν Ἀργείων Τ. Στατίλιον Λαμ|πρίου υἱὸν Τι-
 5 μοκράτη | Μεμμιανόν, Περσέος καὶ || Διοσκοῦρων ἀπόγονον, |
 τὸν Ἑλλαδάρχαν καὶ ἀρχι|ερέα διὰ βίου τῶν Ἑλλάνων, | στρα-
 10 τηγῆσαντα τῶν Ἀχαιῶν (γ'), ἀγωνοθέταν Ἡραΐ|ων καὶ Νεμείων
 καὶ Σεβαστείων καὶ Νεμείων καὶ Ἀν|τινοείων ἐν Ἀργεὶ καὶ
 15 Ἀν|τινοείων ἐν Μαρτινείᾳ καὶ Ἀσκληπειῶν ἐν Ἐπι|δαύρῳ, καὶ
 Ἀμφικτύονα καὶ | Ἑλλαδάρχαν Ἀμφικτυόνων | καὶ Παρέλληνα
 καὶ Ἑλληνο|ταμίαν, καὶ ἀγορανομῆσαντα, | καὶ στρατηγῆσαντα
 20 τρίς, καὶ ταμειύσαντα, καὶ πρεσβεύσαν|τα ὑπὲρ τε τᾶς πατρί-
 δος | καὶ τῶν Ἑλλάνων πρὸς τε | τὰν σύγκλητον καὶ πρὸς
 25 βα|σιλέας, καὶ τὰ ἄλλα καὶ λό|γο|γοῖς καὶ ἔργοις πολετευσά-
 μενον ἄριστα καὶ φιλοτειμόμε|τα ἀρετᾶς ἕνεκα.

Schriftangabe unzuverlässig.

Z. 9 (γ'): B.; ∓ M., Lücke bei Sp.

Inscripten aus Epidaurios, CIG. no. 1168. 1169. 1470, ehren den gleichen F. Statilius in κοινή.

3291 Kirche des Ἀγ. Νικόλαος. — Böckh CIG. no. 1129 (nach Pouqueville). — Leake Travels in the Morea 3. no. 68. — Keil Rh. Mus. 1859. 512. (Abschrift Welckers.) Le Bas no. 125.

Ἀ βουλὰ καὶ | ὁ δᾶμος τῶν | Ἀργείων ΤΙΒ. | Κλαύδιον Κᾶ-
 5 (ρ)|ον Φλαυνια|νὸν ἀρετᾶς | ἕνεκα.

Schrift: A, M, Σ, die Enden der Hasten mit Verzierungen.

Z. 4/5 Κᾶ(ρ)|ον: so Leake, Foucart. Sichtbar ist nur ΚΑ|ΟΝ. B. vermutete Κα[ρ]|ον, wogegen der Raum spricht, Κ. Κάϊον für Γάϊον, was F. widerlegt. — 5 ΦΑΛΕΡΙΑ Le Bas, von F. preisgegeben.

3292 Im Hause des Leonidas Zographos. — Foucart bei Le Bas Expl. no. 1166.

Ἀ φυλὰ τῶν Παμ|φυλᾶν Κλαινέ|ταν Ἰερωνύμου | διὰ τᾶς ἐκ
 5 προγόνων εἰς αὐτὰν | εὐεργεσίας ἀ|ρετᾶς ἕνεκα.

Schrift: A, M, Π, Σ.

„La lecture Παμφύλαν (sic!) est certaine“ Fouc.

3293 „Ex collectaneis Ez. Spanhemii in bibliotheca regia Berolinensi asservatis“ Böckh CIG. no. 1123.

Τιβ. Κλαύδιον Διο|δότου υἱὸν Διόδοτον | ἀγορανομ(ή)σαντα
 5 καὶ γραμ|ματεύσαντα καὶ ἀγωνοθετή|σαντα τὰ Σεβάσσεια καὶ

Νέμεια | δικαίως καὶ μεγαλοψύχως ὥς | ὑπερβαλεῖν πάντας
 τοὺς πρὸ | αὐτοῦ, καὶ μόνον καὶ πρῶτον | θέντα ἔλαιον ἐν τε
 10 γυμνασίοις καὶ || βαλανείοις δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις ἀπὸ
 ἀνατολᾶς ἁλίου μέχρι δύσεως, θύσαντά τε καὶ τῷ Διὶ τῷ
 Νε|μείῳ ἐκατόνβαν πρῶτον καὶ μόνον | ἅ φυλὰ τῶν Ἀνυμάνων
 15 τὸν ἐκ προ|γόνων εὐεργέταν καὶ ἐκ πάππων ἀγνονοθέταν, ὃ
 καὶ ἐψαφισάμεθα | τὰς Περσέως καὶ Ἡρακλέος τιμὰς καὶ
 χρυσοφορεῖν μετὰ πορφύρας.

Z. 2 ἀγορανομ(ή)σαντα: B.; ι für H die Abschrift. — 17 Περσέως:
 „fortasse Περσέος scribendum ut no. 1124 [oben no. 3290]“ B.

Das dorische Element ist auf die Setzung von $\bar{\alpha}$ für η und Ἡρακλέος beschränkt.

3294 „Argis super muro quodam“ Bückh CIG. no. 1128 (nach Fourmont).

ΣΙΑ [τ]ᾶς πόλις[ς] . . | ΩΣΑΕ.Τ. καὶ φιλο[τειμίας] | με-
 γίστ(α)ς παρασχ[όντα] | ὥς οἶδεῖς τῶν πρὸ α[ἰ]τ[ε]||οῦ, γενόμενον
 δὲ καὶ χιλ[ί]αρχον ἐν Ἰσπανία λεγιῶ|νος ἑβδόμας, ἅ φυλὰ
 10 τῶν Ὑλλέων τὸν ἐκ προ|γόνων εὐεργέταν τοῦ || δάμου ἄριστα
 πολει|τενόμενον(υ)ν.

Z. 3 μεγίστ(α)ς: B.; E für A F. — 8/9 προ|γόνων: B.; Ω statt O F.

3295 Kirche des heiligen Petrus. — Bückh CIG. no. 1131 nach Fourmont. Genauer *Le Bas* no. 126.

Σέξτον Πομπήιον Σέξτου | υἱὸν Μαρκιανόν, Ἀριστοκράτεος |
 ἔγγονον, τὸν ἐκ προγόνων εὐ|εργέταν τᾶς πόλις, ἅ φυλὰ τῶν ||
 5 [Ὑρ]ναθίων.

Schrift: einmal A, am Anfang von Ἀριστοκράτεος, Θ, Π neben Π, Σ.

Derselben Persönlichkeit errichtete eine andere Phyle, wie aus dem am Schlusse allein erhaltenen Π hervorgeht die der Pamphylen, eine zweite Statue mit der gleichen Inschrift: CIG. no. 1132 (nach Fourmont).

3296 „Argis in domi Josephi; ex schedis Fourmonti“ Bückh CIG. no. 1130.

Ἄ φυλὰ τῶν Ὑρ|ναθίων Μ. Πομ|πή(ο)ν Χ(α)ρεῖ|νον, τὸν
 ἐκ προ|γόνων εὐεργέ|ταν.

Z. 2/3 Πομ|πή(ο)ν: B.; Ω statt O die Abschrift. — 3/4 Χ(α)ρεῖνον:
 B.; K statt A die Abschrift.

3297 „Argis in domo Josephi. Ex sched. Fourmonti“ Bückh CIG. no. 1134.

Οἱ Σ(πα)τοληρασταὶ Μάρκωι Ἀντωνίωι, | Ἀναξίωνος υἱεῖ,
Ἀριστοκράτει, κτίστα, | ἦρωι.

Z. 1 (πα) aus TIA Bückh; „a spátos (δέγμα, σκύτος) quod Boeoticum dicitur et verbo λειάνω s. λειώω. Sic erunt βυρσοδέψαι“.

3298 „In muro ecclesiae S. Parasceues“, Bückh CIG. no. 1135 (nach Fourmont).

Οἱ Δεφιδασταὶ | Δαμόστ(ρ)ατον Σώσου ἀρετᾶς | ἔνεκα καὶ
5 εὐνοίας || τᾶς εἰς αὐτο(ύς).

Z. 1 Δεφιδασταί: „nescio qui sint; nec fortasse incorruptum nomen“
B. — 2 Δαμόστ(ρ)ατον: B.; ρ nachgetragen. — 5 αὐτο(ύς): B.; ΑΥΤΟΝ d. Abschrift.

Vgl. no. 3297; eine dritte ähnliche Inschrift CIG. no. 1136 lautet: Οἱ
Ἀεῖται Α. Κορνήλιον Ἰγνέρον[ον].

3299 „In maiore moschea versus mare“ Ross Inscr. ined. taf. V
no. 57. Ross' Abschrift wiederholen Rangabé Ant. hell. no. 1230, und
Foucart bei Le Bas Explic. no. 112b.

- - - | Καλλικρατό[υς] Ἀργεῖα τὸν ἑαυτᾶς σύμβιον (ὑπ)ἐρ
τὰν πόλιν | ἀρετᾶς ἔνεκα.

Schrift: A, Π, Σ.

Z. 2 (ὑπ)ἐρ τὰν πόλιν: Foucart nach Le Bas no. 119₁₃ ὑπὲρ τὴν πόλιν.
Ueberliefert ist Ω'EP.

3300 „Maison de Léonidas Zographos. Copiée par moi en 1868. —
Pierre brisée à droite“. Foucart bei Le Bas Explic. no. 112a. Wieder-
holt von Löwy no. 239.

[Λυ]σιμάχα, Πολ[. . .] θυγάτηρ, | Ἀρ[γ]εῖα Ἀριστίων[α - -] |
Ἀργεῖον τὸν ἀνδ[ρα] νικάσαντα | πολεμιστηρίωι Ἑρα[ῖα - - - -]
5 - - -] || τρίς, Σωτήρια τρίς. ||
Διόδωρος Ἑρματίου Ἀθηναῖος ἐποίησεν].

Schrift: A, M, Π, Σ.

Jünger als die Stiftung der Σωτήρια (279 v. Chr.), wegen der Schreib-
ung des „adscriptum“ schwerlich jünger als das 2. Jahrh.

3301 Gef. im Asklepieion zu Epidaurios. Πλάξ ἐκ σκληροῦ ἄσβεστο-
λίθου ἀνήκουσα εἰς τετραγωνικὸν βάθρον“ Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1883. 153 f.
no. 52. Wiederholt von Löwy I. gr. B. no. 269.

Στράτων Θιωνὶς Ἀργεῖοι | τὸνς υἱὸνς Ἀπόλλωνι Ἀσκληπιῶι |
5 εὐχάν. | Ἀθηρογένης Ἀριστομένους, || Λαβρέας Δαμοπείδους |
Ἀργεῖοι ἐποίησαν.

Schrift: M, Π, Σ.

Dieselben Künstler *Ἐφ. ἀρχ.* 1885. 193 no. 92.

3302 Aus den Ruinen des Heraion nach dem nahen Dorfe Chonika gebracht. — *Bursian Bullet. Institut. Archaeol.* (Monum. Annal. e Bullet.) 1854, XVI. Wiederholt von *Foucart* bei *Le Bas Explication* no. 111a.

Ἀδμότας.

Die Inschrift stammt von der Basis der Priesterin der Hera (Paus. 2. 17, ἀνδριάντες τε ἐοικήκασιν πρὸ τῆς ἐξόδου καὶ γυναικῶν αἱ γεγόνασιν ἱερεῖαι τῆς Ἥρας καὶ ἡρώων ἄλλων τε καὶ Ὀρέστον), unter der die Apotheose des Herakles angesetzt wurde. Vgl. Syncellus 172: Ἀδμήτη, θυγάτηρ Εὐρουσθέως, ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν ἐτη νη΄ (Fragm. hist. gr. IV. 633. III. 103). Aehnlich CIG. no. 5984. G. Dies nach *Foucart*.

3303 (Grab?) Relief einer Priesterin im Museum der Demarchie zu Argos. — *Milchhöfer Mitth. d. d. a. Inst.* 4. 154 f. no. 507.

ΡΤΙΑΣΗ | ἀρχαγέτις.

Schrift: A, Σ.

3304 Grabrelief aus guter Zeit. „Man sieht einen grossen Kantharos, aus dem eine Schlange, welche sich von rechts darüber erhebt, zu trinken scheint.“ — *Milchhöfer Mitth. d. d. arch. Inst.* 4. 158 no. 7.

[τοῦ] ἥρο[ό]ς ἡμ[ι | τ]οῦ Ἀνιόφρον[ος].

Gewöhnliche Schrift.

Ist ἥρο[ος] sicher, so kommt es von ἥρος (St. ω^F), wie arg. βασιλέος von βασιλεύς (St. η^F). Siehe Gött. gel. Anz. 1886. 765.

3305 Argos. Kirche der Panagia. *Böckh* CIG. no. 1154 (nach *Fourmont*). *Leake Travels in the Morea* III. no. 67. *Le Bas* no. 130.

Νικοπόλιος.

Gewöhnliche Schrift.

3306 Stele aus Kalkstein. — *Ross Archaeol. Aufsätze* 2. 666. — *Le Bas* no. 129.

Ἀρίστωνος. | Μελισσίδος. | Εὐπάστου.

Gewöhnliche Schrift.

Le Bas fand Υ in Z. 3 nicht mehr leserlich.

Zu Εὐπάστου vergl. kret. πάστας, Inschr. v. Gort. II₄₁ u. s.

3307 „Grabstein in einer Gerberei“ *Ross Archaeol. Aufsätze* 2. 666. Wiederholt von *Foucart* bei *Le Bas Explic.* no. 130a.

Ἐρατείας.

Schrift: Σ.

3308 Abschrift von *Fr. Lenormant* Rhein. Mus. 1866. 516 no. 326, wiederholt von *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 139a. — Ob echt?

Ἀγάστιππε | χρηστέ, χαῖρε.

Schrift: Α, Π, Σ.

Fouc.'s Vermutung Ἀγάσιππε ist überflüssig.

3309 *Κουμανούδης* Ἀττικῆς ἐπιγρ. ἐπιτυμβ. no. 1597.

[Δ]αμοσθεν ... | Τιμοκρ ... | Ἀργει ...

3310 *Κουμανούδης* a. a. O. no. 1600.

Καλλιστῶ | Φαιδιμίδα | Ἀργεία, | Δεινίου || Ἀργείου | γυνή.

3311 Argivische Inschriften im Dialect, aber zu stark verstümmelt, sind CIG. no. 1140, Rest einer Ehreninschrift. — *Le Bas* no. 110 [Τελε]-σ[τ]λλαί Σ[ω]ταίραι?? — *Le Bas* no. 127 = *Conze* Annal. dell' inst. 1861. 16 = *Milchhöfer* Mitth. d. arch. Inst. 4. 157 = *Joh. Schmidt* ebd. 6. 357, *Rühl* Jahresber. 1882. XXXII. 61. — *Le Bas* no. 128 = *Milchhöfer* Mitth. d. d. arch. Inst. 4. 157. — Bull. de corr. hell. 3. 193 no. 3 -ί-κα ἀνέθηκε. — Nach *Welckers* Abschrift *Keil* Rh. Mus. 1859, 515 Bruchstück aus einem Grabe zu Argos:

Ἀ μήτηρ Ἀν - oder ἀν[έθηκε?] | Προκλείδ[α].

Formen des Dialects auf Inschriften in κοινή begegnen öfters. Z. B. *Le Bas* Expl. no. 126a ἐπὶ τοῦ λειτῆς ex voto. — CIG. no. 1125, γροφε(ύ)-σαντα. — CIG. no. 1126 = *Le Bas* no. 118 Ἑλλανοδίκαι Z. 4, Δαμοσθέ[νης] Z. 5. Einzelne Namen ohne sprachliche Wichtigkeit *Löwy* no. 261. 264. 265. 266.

3312 Die Münzen von Argos zeigen ΑΡΓΕΙΟΝ (c. 400) und ΑΡΓΕΙΩΝ, meist bloß Α. *Head* Historia nummorum S. 367.

Beamtennamen auf Münzen: ΘιοΔΕ = Θιοδέ(κτας) Numism. Chron. 1888. 10. (Brit. Mus). Ἀγαθοκλῆος, ΔΑΜΑΡ, Δαμοσθέ(γος), Ἐπικράτες, Ἰέρωνος, Λυδίαδα, [Α]α[κ]ρά(τος), Φαγνός, Catal. of the Gr. Coins in the Br. Mus. Pelopon. 144 ff.

II. Mykanai.

Inschriften in epichorischem Alphabete.

3313 Scherbe eines Gefäßes mit schwarzem Firnis, von *Schliemann* ausgegraben. — *Milchhöfer* Mitth. d. d. a. Inst. I. 313, *Schliemann*, Mykenae 129, wiederholt von *Rühl* IGA. no. 29, *Imagines* 65.

Τοῦ κήρους ἡμ[ι].

Schrift: E, R, die O kleiner; zwischen ξ und E zeigt die Abbildung].
Vielleicht κήρους zu umschreiben nach no. 3304.

3314 „Ἐπὶ τεμαχίου ἀγγείου ἔχοντος γάνωμα μέλαν καλόν“ *Τσούντας* *Εφ. ἀρχ.* 1887. 155.

Πεντύλος.

Schrift: Alphabet von Argos (†).

Der Name ist neu: darum habe ich die Inschrift aufgenommen.

Inschriften ionischen Alphabets.

3315 Kalkstein, oben ein Giebel, wovon ein Teil erhalten. Die acht ersten Zeilen schwer zu lesen. — *Τσούντας* a. a. O. 156.

Προτίμου Γορτυνίου. | Θεοῖς, ἀγαθαὶ τίχαι. Ἀλκίαι ἐδοξε |
τελείαι τῶν Μυκανέων. Πανάμου | ὑστεραίαι πρατομηνίας.
5 ἀρίστευε || δαμοργῶν Δελφίων Τ[ι]μοκρίτου Δαιφροντεύς.
Ἐπε[ι]δὴ [ἀ]π[αχ]θέντων Τ [ῆ]βιόντων(?) Μυκανέων ἐπὶ
Νάβιος ἐς Α[α]κεδαίμονα ἐπολυώρη Προτίμος | Τιμάρχου Γορ-
10 τύνιος καὶ τὰν ἄπανσαν σπουδὰν ἔθετο, ὥς διασωθεῖεν | τοὶ
ἀπαχθέντες· δεδόχθαι τοῖς κωμε[ι]ταις, ἐς προεδρίαν κ[α]-
λῆσθαι τοῖς Διονυσίοις καθάπερ καὶ τὸν[ς] ἄλλ[ο]ν[ς] εἰ[ν]ε[ρ]-
15 γέ[ι]τανς Προτίμον [καὶ αὐτὸν καὶ τὸν[ς] ἐκ[κ]λ[ο]ν[ο]ν, καὶ τὰ ἄλλα
ὑπάρχεν αὐτῷ - -].

Gewöhnliche Schrift, doch M.

Z. 6 Schluss unklar: „φαίνονται ὡς δύο Τ ἢ Ι, ὑποθέτω δὲ εἶναι ἀριθμητικὰ σημεῖα“. — 7 Anfang: hinter B vielleicht l, der dritte Buchstabe O oder Ω. —

Die Phyle Δαῖφοντις bisher nur aus Thuria in Messenien bekannt: *Le Bas* no. 302.

Zeit: Nabis war 197—195 v. Chr. im Besitze von Argos.

3316 Kalkstein, oben, links und rechts unvollständig. — Τσοῦντας a. a. O. 158.

- - - - | - - [ύ]στεραί(α)ι πρατομηνίας· ἀρήτ[ευε? - - |
Ἐπειδὴ - -]ς Λαμοχάρτου τῆι κώμῃ τ[ῶν Μυκανέων] |
- - ἄνς πεντακατίας δέδωχ[ε - - | χρῆσθ]αι ἕς κα προαι-
5 ρῶνται τοῖ κω[μεῖται - - || - - τὸν τα]μίαν καὶ τὸν γροφέα
τὸνς ἀ[εὶ ἐν ἀρχῇ - - | - - δαμι]οργοῖς ἐμφανὲς ἦ· κατεγγ -
- | - - [τ]ῶι γροφεῖ. Εἰ δὲ μὴ ποιοῖς κα[τὰ τὰ γεγραμμένα
- - | - - ζεν· αἱ δὲ τί κα πένηται, ἄτιτον α[ὐτὸν ἤμεν καὶ
τὸνς ἐγγόνους]. | - - ἐνῆται ἀπὸ τῶν τόκων τῶγ κο - - ||
10 [ό]ρκου, ὡς δεῖ ἄλλως πως ἤμεν ἢ ὥ[ς] - - | - - ς Ἀριστέος
Λαφοντεὺς ΜΥΚΑΝΖ.

Schrift wie vorhin, die O kleiner.

Z. 1 ὑστεραί(α)ι: (α) fehlt auf der Abschrift. — ἀρήτ[ευε]: vgl. no. 3277₁₄.
— 3 Anf. [δραχμ]ῶνς Τς.; gegen die Zeichnung. — 11 Ἀριστέος: so Umschrift und S. 159; ΑΓΙΞΤΕΩΞ die Zeichnung.

Der Schrift nach jünger als no. 3315. Beide Inschriften gehören streng genommen unter Argos, da Mykanai auf ihnen nur als Kome von Argos erscheint. Dass die Stadt nach ihrer Zerstörung durch die Argiver eine Zeit lang wieder bewohnt war, lehren diese neuen Funde deutlich.

III. Nemea.

3317 G. Cousin und F. Durrbach Bull. de corr. 9. 353 no. 7.

[- - σ]θαί δὲ τὸν - - | - - μνάμονας - - | - - ς ἐπιμέλεσθαι
- - | - - ς ἀγώνσανς - - | - - [τ]ῶν Σεριφίων αἱ . . | ΑΙΓΗ
Σεριφίωι - - .

Gewöhnliche ionische Schrift.

Leider ist der Sinn nicht zu erraten und so bleibt ἀγώνσανς dunkel. Doch scheint die Form Erhaltung von νς zu zeigen, wogegen μνάμονας (ας für νς) nicht spricht. Auch kann man μνάμονα Σ - - oder σ - - lesen.

3318 G. Cousin und F. Durrbach Bull. de corr. a. a. O. no. 8.

[- - χ]άραξ - - | [- - τ]ὸνς ἐμβάτ[ανς - -] | [- - ἐγκ]αντέρσι
5 :ΟΟΟΟ: C - - | - - ιαι τὸν ναὸν :ΚΙ - - || - - ΕΕΕΕ :::

= = — ΞΞ: Κορ[ινθ - -] | - - πο ΞΥΞΥΤΑΝΔΕ - - |
 - - ΘΘΠΘΘΘΘ: κηροῦ - - | - - η ἡμίμνα[ιον - -] | - - τὰ-
 λαντ - - | ΛΟΝΚΛΙ

Schrift wie vorhin.

Z. 2 ergänzt von den Herausgebern. — 5 Κορ[ινθίων] die Herausgeber. Oder ΕΞ:ΚΟΡινθον mit Ξ für Ε?

Von den Zahlzeichen sind Θ, Γ und die Striche und Punkte aus no. 3286 bekannt; Π = 50 wie in Attica; Ε = 100; die übrigen nicht zu deuten.

3319 Gelblicher, auf allen Seiten verstümmelter Stein. — *G. Cousin* und *F. Durrbach* Bull. de corr. 9, 350 no. 2.

ΛΡΧ. . AN - - | [- - αν]δριδας Ὑλλέων - - | ἐνης Παν[φν]-
 λα[ν] - - | - - Ὑρναθίων - -.

Gewöhnliche Schrift, Ω einmal kleiner.

Z. 2. Etwa [Νικαν]δριδας. — Zu Παν[φν]λα[ν] (3) vgl. no. 3292₂.

3320 „An temple de Zeus“. — *G. Cousin* und *F. Durrbach* Bull. de corr. 9, 352 no. 4.

[Ἐδοξε ταῖς] ἀλμαίαι τ[αῖς] - - | - - τετάρ[ται] - - | - - βω-
 λαῖς | ΒΑΛΙΕ

Gewöhnliche Schrift.

3321 Undeutliche Reste ebenda no. 5 und 6. — no. 5: ΠΕΡΟΧΡΗΞ |
 ΨΤΑΠΕΡΑΤΑΙ | ΨΙΤΟΥΛΥΚΙΞ | ΕΚ . . . Ist Z. 3 τοῦ Ανκίσ[κου] zu lesen? —

No. 6. ΚΕ | κῶν ἡ - - | - - μάχου ΚΟ|ΤΙ μάχου Κ||Ο ποῖ γωνοῖς | ΠΑ-
 ΝΑΙΦΙΑ | ΝΙΑΝΑΓ | σφίν | ΨΑΝ. Z. 5 = πρὸς γωνοῖς?

IV. Tiryns.

3322 Münzen von Tiryns zeigen

TI, TIRV, TIRVN, TIRYNOION.

Head Hist. num. 370. Catalogue of the gr. coins in the Br. Mus. Pelop. 164.

V. Lerna.

3323 Basrelief, aus dem Demetertempel stammend. — *Bursian* Archaeol. Anzeiger 1855. 57. Wiederholt von *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 142.

Μύσιος — Χρυσανθίς — Λαμάτηρ. Ἀριστόδαμος ἀνέθηκε.

Schrift: A, M, Σ.

Eine kleine runde Basis (*Bursian* a. a. O.; *Foucart* no. 142a), zusammen mit dem Relief gefunden, zeigt gleichfalls Ἀριστόδαμος ἀνέθηκε. Sie rührt von dem gleichen Stifter her.

VI. Epidauros.

Die Inschriften von Epidauros, die die Ausgrabungen der Ἑταῖα ἀρχαιολογική zu Tage gefördert haben und die von *Καββαδίας* in der Ἑφημ. ἀρχαιολ. veröffentlicht worden sind, hat *Baunack* im ersten Halbbande der Studien auf dem Gebiete des Griechischen und der arischen Sprachen (Leipzig 1886) zusammengestellt. Ueber B.'s Bemerkungen zu den Inschriften habe ich GGA. 1887. 443 ff. gehandelt. Da B. die Texte in der gleichen Reihenfolge wie *Καββαδίας* abdruckt, werde ich ihn nicht bei jeder Nummer citieren.

Inscription in epichorischem Alphabete.

3324 Asklepieion. Bronzeplatte, ehemals an einem Anathem befestigt. — Καββαδίας Έφ. ἀρχ. 1885. 198 no. 101, besprochen von Kirchhoff Alphab.* 161 f.

Καλλίστρα|τος ἀνέ|θηκε τῶι Ἀσκ(λ)απι|[ω]ι πο μάγιστρος.

Schrift: A, B (aber O), Λ (nicht I), M, R.

Z. 3 (λ) übergangen.

K. vermutet, dass der Koch in Diensten des Heiligtumes stand. Eine weitere Vermutung bei B. 108 no. 101.

Inscription aus der Uebergangszeit.

3325 Bauinschrift des Asklepiostempels. „Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀπέναντι τοῦ ἀνωφεροῦς ἐπιπέδου, δι' οὗ ἀνέρχετο εἰς τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ αὐτοῦ 20 περίπου μέτρων“. Καββαδίας Έφ. ἀρχ. 1886. 145 ff. Die Tafel, jetzt in neun Stücke gebrochen, war auf beiden Seiten (AB) beschrieben. Die Hauptcolumnne bedeckt die erste (A') und einen grossen Teil der zweiten Seite (B'); rechts neben A' ist eine schmalere Columnne α', links neben B' ebenfalls eine solche (β'), unter B' durch einen bedeutenden Absatz von ihr getrennt, eine fünfte Columnne β'.

A'.

- | ----- | Στοιβὰν ἤλετο Μνασιλῆς Ἐπιδανύριος [- -] |
 5 ταμὲν καὶ ἀγαγὲν καὶ συνθέμεν ΧΧ [- -, ἔγνως] || Κλεάνωρ.
 Ἀνίκιος Κορίνθιος ἤλετο λατομία[ν ταμὲν καὶ ἀγαγὲν] | ἐ[ς] τὸ ἱερὸν τῇ περιστάσει ΧΧΧΧΧΧΒΒΒΒ [...], ἔγνως Ὁρσίας, |
 Ἀγέμων Ἀντίμαχος Ἀργεῖος ἤλετο τᾶ[ς] ὁροφᾶ[ς] καὶ τὰς κρη[ν]ίδος καὶ στυλοβάτα ἐργασίαν ΒΒΒΒΒΒΒΒΒΒ = = = =
 ::::, ἐν[γν]ως --. | Θεόδοτος ἀρχιτέκτων ἔχει ἐνιαυτοῦ μισθ[όν]
 10 ΒΒΒΒ [= = — :] || ΜΟΞΜΗΞΙΑΡΕΥΞ Νικασίλας, Α[α]μο-
 [.....]χος, Σωφάνης, | Αἰνάτας. Ἀντίμαχος Ἀργεῖος
 ἤλετο στορὰν τοῦ σακοῦ ταμ[έν] καὶ ἀγαγὲν καὶ συνθέμεν ΧΒΒΒ
 = = = = :::, ἔγνως Νικάτας. | Σωτάδας Ἀργεῖος ἤλετο
 τὰν περιστάσιν ἐργάσ[α]σθαι ΧΧΧ | = = = ::::, ἔγνως
 15 Ἀριστόλας, Δαμοκρίνης. Εὐτερ[π]ίδας ἤλετο || [Κ]ο[ρ]ίνθιος
 λατομίαν καὶ ἀγωγὰν [ἐ]ς τὸ ἱερὸν τοῦ σ[α]κοῦ, τὸ ἡμισσον, |
 ΧΧΧΧΧΧΒ = = = ::::, ἔγνως Πυρρίδας, Α[ρ]ίστα[ν]δρος.
 Ἀρχικλῆς Κορίν[θ]ιος ἤλετο λατομίαν τοῦ σακοῦ, τὸ ἡμισσον,
 [ΧΧ]ΧΧΒΒΒΒΒ | [...], ἔγνως Ἀσφαλτος, Ὁρσίας. Ἀνίκιος
 Κ[ο]ρίν[θ]ιος [ἤ]λετο | [λίθων ἀγωγὰν τοῦ σακοῦ, τὸ ἡμισσον,

- 20 ΧΘΘΘΘΘ [- -] || - - ο ... λ - - | [- -] άτει ΘΘ = —, Καλ-
 λιδίκωι ΘΘΘ [- -, | - - Ἀ]ργεῖος ἤλετο τοῦ σακοῦ ἐργα[σίαν]
 ΧΧΧΘΘ | [., ἔγνυος Ἐπίσ]τρατος, Ἀέξανδρος. Πολέμαρχο[ς
 Σ]τυμφά[λιος ἤλετο ἔγκαν]σιν τᾶς περιστάσιος Χ = = —,
 25 ἔγνυος Ἀ[νκῆ]νος. Ἀνκ[ος Κορίνθιος ἤλε]το τᾶς ἐλάτας παρ-
 οχὰν ΧΧΧΧΘΘΘ = = = = —, ἔγνυ[ος Ἀριστόκρι]τος. Τυ-
 χαμένης Κρῆς ἤλετο κυπαρίσου παροχά[ν - -]. Εὐτε[ρπί]δας
 Κορίνθιος ἤλετο τὸν σκῆρον ἐς τὸ ἐργαστή[ριον ταμ]έν καὶ
 ἀγ[αγ]έν καὶ συνθέμεν ΘΘΘΘΘ = = = = : |||, [ἔγνυ]ος
 Ἐπίστ[ρατος]. Κλεανδρίδ[ας Κ]ορίνθιος ἤλετο τοῦ σακοῦ
 30 τὰν καταξοὰν τὰ ἐν[δοι] τοῦ θυρέτρου Θ[ΘΘΘ] Θ = = = —,
 ἔγνυος Κλειδίκος. Δόρκων Κορίνθιος ἤλετο | ἔγκανσιν τοῦ
 σακ[οῦ .] ΘΘΘ = =, ἔγνυος Κλεάνωρ. Ἄλλου ἐνιαυτοῦ
 Θεοδότ[ωι ΘΘΘ] = = — :. Δα ... οος ἔλετο δοκοὺς ἐς τὸ
 ἐργαστήριον ΘΘ = = | = = — : : : : ||||, ἔ[ν]υος Τιμό-
 δαμος. Αυσικράτης ἔλετο στορὰν | ταμὲν καὶ ἀγ[αγ]έν καὶ
 35 συνθέμεν τῷ στρώματι ΘΘΘΘΘΘΘΘ = = : · ||, || ἔγνυος
 Εὐδ[αμίδας], Λακρίνης. Φάλλος ἔλετο τοῦ ἐργασ(η)ρίου
 τὰν | ἐργασίαν Θ .. = = = : : : , ἔγνυος Δωριεύς. Τιμό-
 θεος ἔλετο τύπ[ους ἐργάσα]σθαι καὶ παρέχεν ΘΘΘΘΘΘΘΘΘΘ,
 ἔγνυος Πυθοκλῆς. Ἀρχέστ[ρατος ἔλ]ετο θύρωσιν τοῦ ἐργα-
 στηρίου ΘΘ — : : : : , ἔγνυος Ἀρίσταρχο[ς]. Σαμίον ἔλετο
 ἄλινσιν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ κονίαςιν = = = : : : , ἔγνυος ||
 40 Ἐπίστ[ρατος]. Μνασίλαος ἔλετο λατομίαν τῷ στρώματι καὶ
 ταῖ | πο[ιοι]σάσει ταμὲν καὶ ἀγαγὲν ΧΧΧΧΘΘΘΘ = , ἔγνυος
 Λακρίνης, Πυάνθ[η]ς. Θεό[τιμος ἔλετο τᾶς ὑπερ]φίας τὰν
 ἐργασίαν ΘΘΘΘ = = = = —, | [ἔγν]υος Ἀριστοκράτης.
 Σώταιρος ἔλετο ἄλους καὶ χοινίκας ἐς τὸ | [ἐρ]γαστήριον ΘΘ
 45 — : : : · ||. Σώταιρος ἔλετο πελέαν καὶ λωτὸν || [κ]αὶ πύξον ἐς
 τὰς θύρας καὶ τὸ ἐργαστήριον ΘΘΘΘΘΘΘΘΘΘ = . Θρασυ-
 μήδης ἔλετο τὰν ὀροφὰν τὰν ὑπένερθε κα[ὶ] τὸ θύρωμα τὸ
 ἐνδοὶ καὶ τὰν | διαστύλωσιν ἐργάσασθαι ΧΧΧΧΧΧΧΧΘΘΘΘ
 ΘΘΘΘ, ἔγνυος Πυθοκλῆς, Θεοφείδης, Ἀγέμων. Εὐκλέων ἔλετο
 κεραμῶσαι τὸν ναὸν ΘΘ = = = : · ||| : : : · |||. Εὐδαμος
 50 ἔλετο ὁδοὺς παρέχεν ΘΘΘΘΘΘΘΘ, ἔγνυος Θιάρ[η]ς. Τρο[χελείων
 Ἀρχεδάμωι ΘΘ] = = = κόλλας ἐ[ς] τὰς θύρας καὶ τὰν
 ὄλαν | τὰν ὑπέ(νερ)θεν ΘΘΘΘΘΘΘΘΘΘ : ||. Ἐνκαύσιος ἀκάνθων
 Δόρκωνι, Ἀναξί[λαι, Ξενοφῶνι, Πρωταγόρῃ] ΘΘΘ — :. Ἐχέ-
 τιμος ἔλετο τὰν στρώ[σιν] τοῦ ναοῦ ΘΘΘΘΘΘΘΘ = = : : : : ,
 ἔγνυος Καλλίας, Ἀτλατίδας. | Θεοδότ[ωι ἄλλον ἐνιαυτοῦ ΘΘΘ

- 55 = = — ∴, Μνασικλείδας εἶλετο κέραμον ΘΘΘΘΘΘΘΘ = =
 = = — ∴∴∴, ἔγγυος Ἀριστομήδης. Τιμασίθεος εἶλετο
 καταξο[άν] τοῦ προδόμου ΘΘ = = = — ∴∴, Ἀξιόχῳ |
 καλνυμάτων προ(ο)σώπ[ων] Θ = ∴∴, Κλεινίαι, Πρωταγόραι,
 Ἀριστομά[χ]ῳ κυματίων, ἀστραγ[άλ]ων, καλνυμάτων ἄνευ
 προσώπ[ω]ν ΘΘ = = = — ∴ ∣∣∣. Πρωτα[γόρ]α εἶλετο
 60 ἔγκανσιν τοῦ ὑποδοκί[ου] κα(ι κ)[υ]ματίου ΘΘΘΘΘΘΘΘ = =
 ∴∴∴, ἔγγυος Σάτιμος. Φρίκων εἶλετο σίδαρον ἐργάσασθαι
 [π]οῖ τὰς θύρας ἀνφοτέρας ΘΘΘΘΘΘΘΘ ∴∴∴, | ἔγγυος Ἀριστο-
 μίδας. [Δ]αμοφάνης εἶλετο ἄλους καὶ χοινί[κ]ας καὶ δακτυ-
 λί[ο]υ[ς] καὶ ἐπιούρους ποῖ τὰ διαστύλων θυρώματα ΧΘΘΘΘ,
 65 ἔγγυος Ἀριστόφυλος. Σώταιρος εἶλετο ∥ ἐλέφαντα παρέχεν
 ὀπόσ[ον] κα δῆ(ι) πο(ῖ) τὸ θύρωμα ΧΧΧ = = = —. | Μαρ-
 σύας εἶλετο στύλων [κατ]αξοάν, τὰν ἔχθ[οι] καὶ τὰν ἐν[δοι]
 ΘΘΘΘΘ = — ∴∴, ἔγγυος Ἀντ[ί]κριτος, Ἀριστόφυλος. Δα-
 μοφῶνι καλνυμάτων προσώπ[ω]ν = = = =, Καφισίας εἶ-
 λετο | κολλατικὸν τῷ θυρώματι ΧΧ[.]ΘΘΘΘΘΘ, ἔγγυος Αν-
 70 σίων, ∥ Νίκαιος. Κάλις εἶλετο ἐπιξοάν [το]ῦ στρώματος τοῦ
 ἐν[δοι] καὶ τοῦ προδόμου Η = = —, ἔγγυος Εὐκλῆς.

B'.

- Δαμοφάνης εἶλετο τῷ μεγάλῳ [θυρώματι] | χοινί[κ]ας καὶ
 πλίνθους καὶ ἐπιούρους --]. Δαμοφάνης εἶλετο δακτυλίους
 75 τοῖς γυγλί[μοις] ἐς τὸ] μέγα θύ[ρωμα] ΘΘ = = = = ∴∴ -.
 Ἀπολλωνίδας εἶλετο φάριξιν τοῦ | ναοῦ = = = = ∴∴ -,
 ἔγγυος Ἀριστόκριτος. Σωκλῆς εἶλετο | καλνυμάτα ἄ[νευ]
 προσώπων γράψαι καὶ κυμάτια καὶ | ἀστραγάλους [...] — ∴∴∴,
 ἔγγυος Πολέας. Εὐκράτης | εἶλετο ἀσπίδα κ[αὶ] ἀνπαιστῆρα
 80 τῷ μεγάλῳ θυρώματι ∥ ΘΘ — ∴∴∴, ἔγγυος Ἀριστόκριτος.
 Ἰαδίων εἶλετο κέραμον | ΘΘ — ∴ ∥, ἔγγυος . . . αν. Φίλαρ-
 γος εἶλετο κονίασιν ΘΘΘΘΘΘ — ∴∴, | ἔγγυος Ἀρίστρα[τος],
 Π[ρ]ισ[ί]λαος. Κλεινίας εἶλετο κυμάτια | καὶ ἀστραγάλους καὶ
 κάλχας καὶ ἀστέρας χρυσῶσαι | Θ = = = — ∴∴, ἔγγυος [Π]υ-
 85 θοκλῆς. Γοργίας εἶλετο ἐπιξοάν ∥ τοῦ στ[ρώ]μα[τος] τοῦ
 ἔχ[θ]ω καὶ τοῦ σακοῦ καταξοάν | τὰ ἔξω ΘΘΘΘΘΘΘΘ = ∴ ∥,
 ἔγγυος ΟΛΙΠΙΔΑΣ, Ἀλεξος. Χρυσίου | ἐς τοὺς ἀστέρας[ς] =
 = = ∴ ∴. Εὐφραίῳ κεράμου Θ = =. Χαῖρις εἶλετο κρη-
 πίδος καταξοάν = = = ∴ (Freier Raum).
 - - ας εἶλετο κερκίδα τοῦ αἰετοῦ ἐργάσασθαι ΧΘΘΘΘΘΘΘ —, ∥
 90 ἔγγυος Φιλοκάλας, Τιμοκλείδας. Τιμόθεος ἔλ[ετο τὰ κρω]τ[ή]-

- ρια ἐπὶ τὸν ἄτερον αἰετὸν [X]XΘΘ = = =, ἔγγυος Πυθ[ο-
 κλῆς, Λαμέδ[ω]ν. Θιόσοτος ἔλετο χρυσοῦ χόρον ἐργάσασθαι
 X [- -, ἔγγυος] | Θ[εό]τιμος, Λαμοσθένης. Λαμοφάνης ἔλετο
 τῷ με[γάλῳ] θυρώματι | - -] καὶ πίσσας [- -] ιον = -. Πα-
 95 σίθ[εμις] ἔλετο || - - ἐργά[σασθαι] [. . . , ἐγγ]υος Λα[κρίνης] -
 - | - -] καὶ [- -] ΘΘΘ - [- -] | ων [καὶ φ]α[τ]νωμ[άτων] . . .]
 μα ων ΘΘ. Θεο[τίμω]ι τῶν ἀκρωτηρίων ἐπὶ | τὸν ἄτερον
 αἰετὸν XXΘΘ [=] =, ἔγγυος Θεοξενίδ[ας] - - ἐν[α]ιετί[ων]
 [ἐς] τὸν ἄτερον αἰετὸν [X]XX --, ἔγγυος Θεοξ(ε)νίδ[ας] - -
 100 ἔλε[το] το παραιετίδας καὶ ἀγεμόνας καὶ βάθρα τοῖς [ἀκρωτηρίοις
 - - | . . .] =, ἔγγυος Ἀτλατίδας, Αἰνέας, Πυρίας, Εὐκλή[ς].
 - - ἔλετο | θ[έμεν] τάκρωτήρια ΘΘ = = = ::, ἔγγυος
 Ἀνσίω[ν - -]. | Ἀγαθίνωι XX ΘΘΘΘΘΘΘΘ = - ::::, Ἀν-
 σίωι = = -, ΤΘΗΡ [- -] | . . φαντι ΘΘΘΘΘΘΘΘ = = -
 105 : Π, Ἐκτορίδαι = = - ::. [Θεο]δό[τω]ι ἀρχιτέκτο||νι ἐν-
 αυτοῦ ΘΘΘ = = -, ἐς τοὺς χρυσέους ἄλους π[ὰρ] Ἀσ[κλα]-
 πιοῦ [- -], | ἀργυρίου π[ὰρ] Ἀσκλαπιοῦ ΑΘΙ καὶ δραχμαὶ ΘΘΘΘ
 = - Π, . . (.) ναιο π[ὰρ] Εὐβούλου . . .], | π[ὰρ] Ἀγέμονος = =
 = -. Ἐξ Ἐρμιόνης ΧΘΘ = . III ., [μακ]έλλ(ου) ἐργασίας
 [Πα]σιθέμι ΘΘΘ = = ::::, ἔγγυος Ἀντισθένης, Λαμέ-
 δ[ω]ν. Λεοντοκεφαλᾶν | ἐγκαύσιος καὶ τοῦ ναοῦ καθάρσιος
 110 Πρωταγόρα[ι] ΘΘΘΘΘΘ = = = : , ἔγγυος || Πυθοκλῆς. Κλαι-
 κὸς ἐς τὸ μέγα θύρωμα Λαμοφάνει ΘΘ =. Ἀ[λ]λω[ν] | ἐξ
 μνην Θεοδότωι Θ = = = - ::. Ἀστίας ἔχει μισθὸν
 ΘΘ = = = ::. Ἐκτορίδα[ι] | ἐναιετίων τῆς ἀτέρας κερ-
 κίδος ΧΘΘΘΘ. Θεοδότ[ω]ι = = = -.

α'

Ein Zusammenhang lässt sich erst von Z. 164 ab erkennen; in den vorausgehenden Zeilen (114 ff.) sind meist nur einzelne Buchstaben erhalten. Von Z. 164 ab liest man:

- 165 Εὐθύμω[ι] κεραμ[?] ὥσιος ::, ξύλων σ[υν]θέσ[?]ιος καὶ διαιρέ-
 σιο[ς] - -, | δοκῶν συνθέσις[ς] - -, Θε[?]σιμίωι: Γ . . Λ - - |
 170 στυλὸν κατ[α]ξοᾶς - -, | Ἀγακλεῖ [ἐ]ρ[γασί]α[ς] καὶ παρ[ο]χᾶ[ς]
 - - | ::. ΙΙΙΙ, Φίλωνι [πλιν?]θεύσιος = = [- -], | ἀγγέλωι
 175 ἐς - -, || ἐς Τεγέα[ν] - -, ἐς Ἐρμι[?]όνα . . ΜΑ - - [κερά?]μον =
 -, [κάρυ] ἐ[ς] Ἀργος - -, ἐς - - | ν . ΙΙΙ, Δόρκωνι [στρω]-
 180 τήρων ἀγωγᾶς

β'

Z. 181—203 nur einzelne Buchstaben und Worte erhalten. Z. 203ff. steht :

Κάρυκι εἰς Ἄργος - -, | ἐς Ἐρμιόνα καὶ Τροῦζᾶνα: - - ||
205 κεράμιον διαιρέσι[ος - - | - -] πλίνθων συν[θέ]σιος: - -

Z. 207—218 ebenfalls zu stark zerstört. Z. 218 ff. liest man:

220 δαπάνα ::, δ[ε]σμῶν εἰς τὸ ὑ | - - -, ἐς Τροῦζᾶνα ||||,
λίθου ||, οἰκοδομήσιος ||, | - - κλαϊκῶν ἐς τὰς θύρας τοῦ
ἐργαστηρίου - -, | κάρυκι |||, δεσμῶν καὶ ἄλων τοῖς κύφωσιν
225 Φρίκωνι = = :: |||, κυπαρίσσου διαιρέσιος ||, κυπαρίσ-
σου ἀγωγᾶς ::, κάρυκι Ἀπολλοδώρῳ -, [Α]ἰππῶι ||, Εὐ-
φάντῳ | ξύλον ἀνθέσιος :: -, κάρυκι ἐν Ἐρμιόνι ||, γόνφῳ
230 ἐς τὰς θύρας :::: || |||||, κάρυκι εἰς Ἄργος · ||||, λίθων
Εὐτερπίδαι ἐς τὸν θησαυρὸν καὶ | ὁδοὺς καὶ ὑπὸ τοὺς κύ-
φωνα[s] = - :::: ||, (Α)ἰππῶι ὑποδοκίον ἐργασίας -.
235 Εὐτερπίδας εἰλετο στρωτήρων ἐπικοπᾶν = = ::::, | Φρί-
κωνι ὀφίων ἐς τὸν θησαυρὸν - ::::, κάρυκι ἐν Ἐρμιόνι ||,
Ξένων | πίσας = = - · ||, Τιμασιθέῳ πισσάσιος τῶν
240 κεράμων = = = |||||, || πίσας ἀγωγᾶς :: |||||, [κ]άρυκι ||||,
ὀφίων ἀκάνθοις ::, κόλλας ἀγωγᾶς ||, | χαλκίων ποῖ τοὺς
ἀκάνθους |||. | Λακρίνῃ λίθων ποῖ τὸν θησαυρὸν - ·, κυ-
245 νοῦ Οἰνίλῳ = = =, δοκῶν Λαχάρεϊ = = - · ||, Φίλωνι
πισσάσιος τοῦ ἐργαστηρίου :: ||, κάρυκι ||||, ἄλων ἐς τοὺς
ἀκάνθους - ::, περὶ οἰκονόμου ||||, Ἀσφάλτῳ λίθων | ὑπὸ τὸν
250 ὁδὸν ::, Μικύθῳ :: - ||||, ἀν[α]γέλωι ||, προμνάμονι ||,
Ἀντιφίλῳ κονιατῆρι παρδειχμάτων = | = =, Ἀρίστῳ
ἐφόδια -, Ἰσοδάμῳ ἄλων ἐς τὰ φάρμακα :::: -, Ἀριστόνῳ
255 πλίνθων ·, κάρυκι Θήβ[αι]ς ||, πισσάσιος Ἀρισταίῳ θυρᾶν
τοῦ ἐργαστηρίου : ||||, Σωταίρῳ | ἐφόδια ::· ||||, ἀγγέλωι
|||, κλαϊκὸς | Ἰσοδάμῳ ::, κάρυκι εἰς Ἄργος · ||||, | κάρυκι
260 εἰς Κόρινθον · ||, Εὐδάμῳ || στάλας ἐργασίας =, Σωταίρῳ |
ἐφόδια ::::, Ἀριστόνους εἶλετο | κλίμακα ποῖ τὰ διαστήλων
θυρώματα ἐργάσασθαι = = - ::::, | Ἀνσίῳ ἐς Ἀθᾶνας
265 ::::, Ξένο[κ]λει ἀγγέ[λ]ῳ |||, Πασέῳ γραμμάτων ἐνκο[λ]ά-
ψιος κενκαίσιος = - ::::, | Ἀρισ[τ]άρχῳ καλυμμάτων
= = ::, ἐφόδια | Σωταίρῳ ::, κάρυκι Αἰσχίνῳ - ·, Λα-
270 μο[φ]άνῃ κλαϊκὸς - ·, Σωταίρῳ ἐφόδια -, || [ἐς] Αἴγινα
δαπάνη ::, Ἀντιλόχῳ | [καλ]υμμάτων γροφᾶς = = - ::· |||,
Ἰσοδάμῳ | [- -] ν σιδάρον = : |||, Εὐκλίνῳ κηροῦ ::, |
[- - Σ]ωταίρῳ = : · |||||, ἀγωγᾶς ::, ἀγγέλωι [ε] Ἀντιμάχῳ

275] · ζ, Πρωταγόραι κυματίον :::: ||, || Πυρομάχῳ βολίμον :::
 III, Ἀρισταίῳ θυρᾶ[ν] ἀκέσιος ■■■■, Ἀρισταίῳ ξύλων πε-
 διαφορ[ᾶ]ς ::, Φειδοκράτε[ι] κόλλας ., Ἀρισταίῳ θύ[ρ]ας
 πισάσιο[ς] καὶ πισᾶν παροχᾶς — | ::::, ὀφίον [ἐγκα]ύσιος
 280 ἐπὶ τὸ γοργόν[ε]ο || III, Αν[σίων]ι κάρυκι :::, Φίλωνι I, Ἀρι-
 σταίῳ[ς] ἔλ[ετ]ο τοῦ πύλοιπον τοῦ κεραμ[κ]οῦ κεράμῳ | [κερα
 μ]ῶσαι = = :::, γροφίδων :C, ξύλων ἐ(ς)φο[ρᾶ]ς :· III,
 Πασιδέμῳ θυρᾶν ἐκαθάρσιος ::, Ξέ[ν]ωνι βολίμον — ::::,
 285 Πραξιμ[ω] ἀγωγᾶς :::, || Ἰσοδάμῳ δεσμῶν [τοῖς κύφω]σι
 = —, ἀποτομᾶς :, Εὐκλίνῳ ἐφ[ό]δια —, ἀγγέλω IIII, |
 κάρυκι Ανσίωνι — :, Ἀρ[ιστ]αίῳ στεγᾶσιος | [—] II, ἀγγέλω
 Εὐαίνῳ :, [Ἀρχεστ]ράτῳ II.

β"

290 Ἀρισταίῳ κεραμῶσιος τοῦ ναοῦ = = =, || ἐκαθάρσιος
 Φειδοκράτε[ι] · II, ἀγγέλω Μέλιτι III, Ἀντιμάχῳ · II, Δαίπ-
 πῳ | ἐφόδια :::, Ανσίωνι ἐς Ἀθάνας ::::, Ανσίωνι ἐς
 Κόρινθον : IIII, Δαμοφάνει | τροχῶν : IIII, γροφίδων :::
 IIIIΓ, κάρυκι ■■C, Ἀρισταίῳ γραμμάτων ἐνκοπᾶς —, |
 προμνάμῳ Θράσωνι · III, Ἀρισταίῳ στέγας (ἐ)καθάρ(ε)σιος
 :· III, Νικαίῳ κλαίῃκος · II, Εὐτύχῳ κλαίθρον IIII, Εὐ-
 295 κράτε[ι] γόνφῳ ἐς λεοντοκεφαλᾶς || = = :· II, κάρυκι ἐς
 Κόρινθον Θράσωνι :::: ■■■, Ἀρισταίῳ ξύλων ἐσφορᾶς III,
 ἀγγέλω IIII, παρδείχματος μακέλλου Ἀπολλ[ο]δώρῳ ::, ,
 Δαίππῳ ἐφόδια ::, Ἀρισ[τ]αίῳ κλίμακος ἐσφορᾶς ■■■, Ἀρισταίῳ
 θυρᾶ[ν] ἀκέσιος :, κάρυκι ποῖ Θεόδοτον Ἀρι[στ]αίῳ :::: IIII,
 Ἀρισταίῳ κλίμακος ἐργασία[ς] ::, σιδάρου ποῖ τὸ μάκελλον
 Φρίκῳ =, | Κα(λ)ιδίκῳ λατομίας = = :, ἀγγέλω[ι] ἐς
 Ἑρμιόνα · IIII, ἀγγέλω ἐς Ἑρμιόνα ■■ II, | ἀγγέλω ἐς Κό-
 300 ρινθον :, Δαίππῳ ἐφόδια ::, Ἀρισταίῳ θησαυροῦ ἐργασίας
 = = =, | δακτυλίων καὶ ἐπιούρων ἐς τὸ μάκελλον Ἀντι-
 φάνει = = = ::::, Πασιδέμῳ μισθοῦ | ποῖ τὰ ἐναίετια
 — :, βολίμον Ξένωνι — : ΞΞ, ἀγωγᾶς · IIII<ΞΞ, κάρυκι ἐς
 Κόρινθον ■■ | Ἐκτορίδῳ παρδείχματος λεοντο[κ]εφαλᾶν ἐν-
 καύσιος — :::, ξύλων | ἐσφορᾶς Ἀρισταίῳ · IIII, ἀγγέλω
 305 III, Ἀ[ρι]σταίῳ στεγᾶσιος :, Κλεινίῳ θυρώτῳ || λευκῶσιος ·,
 θυρώτῳ φορᾶς Ἀ[ρι]σταίῳ IIII.

Schrift: „Τὰ σκέλη τοῦ Α δὲν εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰσομεγέθη, οὐδ' ἡ κεραία αὐτοῦ ἀκριβῶς ὀριζοντία . . . συγγέεται ἐνίοτε τῷ Α ἅτε μὴ ἔχον κεραίαν“ Καββ.; sonst gewöhnliches Alphabet, nur dass O gelegentlich (s. u.) in der Mitte einen Punkt hat.

Zeit: O steht oft für ω , selten für ω , E für ϵ oder η (daher beibehalten) in $\epsilon\lambda\epsilon\tau\omicron$; also um 400.

Zahlen: X = 1000, Θ = 100, — = 10 Drachmen, . = 1 Dr.; I = 1 Obol, $\angle$ oder C = $\frac{1}{2}$ Obol. Zweifelhafte Γ 292, Σ 302, AΘI 106, T 299.

Die Arbeiten am Tempelbau und die Lieferungen wurden an den Mindestfordernden vergeben und unter Leitung des $\alpha\rho\chi\iota\tau\epsilon\kappa\tau\omega\nu$ Theodotos ausgeführt. Dieser erhält 353 oder 350 Drachmen jährlich, d. h. eine Drachme täglich. Erwähnt wird er Z. 9, 32, 54, 104 (wenn meine Ergänzung zutrifft), 111 und 112; demnach war er 4 Jahre, 6 Monate und 70 Tage (Z. 112) beschäftigt.

Der zunächst höchst auffallende Wechsel von $\eta\lambda\epsilon\tau\omicron$, $\epsilon\lambda\epsilon\tau\omicron$ und $\epsilon\tilde{\lambda}\epsilon\tau\omicron$ in der wiederkehrenden Formel hängt meiner Ansicht nach mit dem jährlichen Wechsel des Rechnung führenden Beamten ($\gamma\alpha\sigma\pi\omicron\iota\varsigma$, od. ä. vgl. *Dittenberger* Syll. no. 353 note 4, Z. 17 u. s.) zusammen, dessen Orthographie der Steinmetz beibehielt. $\eta\lambda\epsilon\tau\omicron$ steht Z. 1–32, darin Z. 9 $\Theta\epsilon\delta\omicron\tau\omicron\varsigma$ $\alpha\rho\chi\iota\tau\epsilon\kappa\tau\omega\nu$ $\epsilon\chi\epsilon\iota$ $\epsilon\nu\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$ $\mu\iota\sigma\theta[\acute{o}\nu]$ $\Theta\Theta\Theta$ [= — :], also I. Jahr. $\epsilon\lambda\epsilon\tau\omicron$ 32–54, darin Z. 31 f.: $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$ $\epsilon\nu\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$ $\Theta\epsilon\delta\omicron\tau\omicron\iota$ $\Theta\Theta\Theta$ = — : , also II. Jahr. $\epsilon\tilde{\lambda}\epsilon\tau\omicron$ 54–88, wo der Jahresabschnitt durch einen Absatz bezeichnet ist; darin Z. 54 $\Theta\epsilon\delta\omicron\tau\omicron\iota$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$ $\epsilon\nu\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$ $\Theta\Theta\Theta$ = — : , also III. Jahr. $\epsilon\lambda\epsilon\tau\omicron$ wieder 89–104 f., worin 104 f. $[\Theta\epsilon\omicron]\delta\acute{o}[\tau\omicron\iota$ $\alpha\rho\chi\iota\tau\epsilon\kappa\tau\omicron]$ $\nu\iota$ $\epsilon\nu\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$ $\Theta\Theta\Theta$ = — , also IV. Jahr. Sollte meine Herstellung falsch sein, so kann Z. 110 f. $\acute{\alpha}[\lambda]\omega[r]$ $\epsilon\tilde{\xi}$ $\mu\eta\nu\omega\nu$ $\Theta\epsilon\delta\omicron\tau\omicron\iota$ Θ = — : : herangezogen werden, weil Z. 105–110 keine solche Formel vorkommt. Z. 111 heisst es $\acute{\Lambda}\sigma\iota\alpha\varsigma$ $\epsilon\chi\epsilon\iota$ $\mu\iota\sigma\theta\acute{o}\nu$ $\Theta\Theta$ = = : : ; vielleicht ist A. der $\epsilon\pi\alpha\rho\chi\iota\tau\epsilon\kappa\tau\omega\nu$ (*Dittenberger* Syll. 353₁₆₁) und bekommt eine halbe Drachme den Tag: dann würde die Summe auf $1\frac{1}{2}$ Jahre (d. h. nach meiner Ergänzung Z. 88–111) reichen.

α' , β' und β'' enthalten offenbar die kleinen Arbeiten und Lieferungen der ganzen Zeit, auch in zeitlicher Folge. $\epsilon\tilde{\lambda}\epsilon\tau\omicron$ kommt hierin Z. 234 und 262 vor. Die hier erwähnten Arbeiten entsprechen wirklich denen des III. Jahres. Vgl. 233 $\epsilon\pi\omicron\delta\omicron\kappa\iota\omicron\nu$ (auch 219?), was nur noch Z. 60 vorkommt. Z. 262 heisst es $\acute{\Lambda}\rho\iota\sigma\tau\acute{o}\nu\omicron\varsigma$ $\epsilon\tilde{\lambda}\epsilon\tau\omicron$ $\kappa\lambda\acute{\iota}\mu\alpha\kappa\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\delta\iota\alpha\sigma\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\nu$ $\theta\nu\rho\omega\mu\alpha\tau\alpha$ $\epsilon\rho\gamma\acute{\alpha}\sigma\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ 58 Dr., und eine grosse Ausgabe von 1400 Dr. $\pi\omicron\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\delta\iota\alpha\sigma\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\nu$ $\theta\nu\rho\omega\mu\alpha\tau\alpha$ wird Z. 63/64 erwähnt! Auch die Schreibung O = ω kommt mit Ausnahme eines zweifelhaften Falles nur in diesen Teilen aus dem III. Jahre vor; siehe zu Z. 56.

$\epsilon\lambda\epsilon\tau\omicron$ steht 280 f.: $\acute{\Lambda}\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota\omicron[\varsigma]$ $\epsilon\lambda[\epsilon\tau]\omicron$ $\tau\omicron\upsilon\pi\acute{\iota}\lambda\omicron\iota\omicron\pi\omicron\nu$ $\tau\omicron\upsilon$ $\kappa\epsilon\rho\alpha\mu\iota\kappa\omicron\upsilon$ $\kappa\epsilon\rho\acute{\alpha}\mu\omicron\nu$ $[\kappa\epsilon\rho\alpha]\mu\acute{\omega}\sigma\alpha\iota$ 45 Dr. Im III. Jahre gibt es Ausgaben für $\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\mu\omicron\varsigma$ 799 Dr. (Z. 55), 213 Dr. 2 Ob. (Z. 80 f.), zum Schluss Z. 86 noch 140 Dr., $\tau\omicron\upsilon\pi\acute{\iota}\lambda\omicron\iota\omicron\pi\omicron\nu$ fällt also in das 4. Jahr. Zum Beweise, dass die Partie um Z. 280 ins IV. Jahr gehört, darf man vielleicht auch anführen, dass sich grade in diesen Teilen die Schreibung O = O auffallend häufig findet: Z. 92 (vier Mal), 103, 105 (drei Mal), 106 (drei Mal), 109 (zwei Mal), 112 (zwei Mal); andererseits 271. 274. 275. 277. 280. 281 (sechs Male), 282

(zwei Mal), 290 (zwei Mal), 292. 294. 296. 298. 301. 302 (zwei Mal) 304 (zwei Mal), während sie sonst nur noch Z. 244 und 266 je ein Mal vorkommt.

Z. 1 und 2 sind ganz erloschen. — 4 Vgl. Z. 12. 34. — 5 Vgl. Z. 31; nach Z. 41 von *K.* erg. — 7 Vgl. Z. 48. 11. Am Schluss unsichere Vermutung von *K.* Vgl. Z. 42. 46. — 8 Schl. *K.* ergänzt *Εὐκλῆς* nach Z. 71; *Ὁροίας* nach Z. 6. 18 ebenso möglich. — 9 Da Theodotos täglich eine Drachme erhält, ist = — — — oder = — — (vgl. zu Z. 104) zu ergänzen. Damit ist aber der Raum fast ausgefüllt und Ergänzung *K.*'s [*ἔργου Δά*]μος unmöglich. — 10 Anf. ΜΟΞΜΗΕΙΑΡΕΥΞ ist verschrieben oder verlesen; ein Name *Μησιδάτης* oder *Μησιαγεύς* ist ein Monstrum. — 11. 12 Vgl. Z. 33/34. — 15 Vgl. Z. 27. — 19 Archikles (16) und Lykios (18) leisten zusammen, was Euterpidas allein (14 f.), empfangen demnach auch ungefähr dasselbe: 4400 + 1600 + — — = 6167, *K.* — 24 *K.* [*ἔγκα*]υσιν; zweifelhaft wegen ΞΙΝ der Zeichnung. — 25 *K.* nach Z. 5 und 18. — 26 [*Ἀριστόκρι*]τος: nach Z. 76. 80; [*Ἐπίστρα*]τος (*K.*) wäre zu kurz. — 29/30 Vgl. 46. 85. — 32 ΔΑΛΛΙΟΟΞ: *Δαμ[οχ:]οος K.* Etwa **Δάμ[αχ:]θος* oder *Δάμ[αν:]θος*? — 34 *K.* umschreibt die Zahl falsch. — 35 *ἐργασ(η)ρίον*: *K.*; H vom Steinmetzen übergangen; vgl. Z. 28. 38. 39. 45. — 39 *ἄλινω*: „ἐκ τοῦ ἄλινω = *ἐπαλείφω*“ *K.* — 41 f. *Πύανθος*: vgl. *Πύανθος* bei Suid., oder (*Ε*)*ύάνθος*? *K.* — 42 *ὑπορουφίας*: verhält sich zu *ὀροφάν* (46), wie att. *εὐώνυμος* zu *ὄνομα*. — 44 *πελέαν* hat der Stein, *π(τ)ελέαν* umschreibt *K.* Die neue Form entscheidet die Etymologie für ahd. *fēlawā*, nhd. *Felbe* gegen lat. *tilia*. — 51 *ὑπέ(νε)θεν*: ΥΓΕΡΝΕΘΕΝ der Stein; der Steinmetz setzte aus Versehen das P hinter das erste statt hinter das zweite E. — 52 *Ἀναξίλα K.* in der Umschrift. — 56 ΑΞΙΟΧΟΙ. Vgl. ΤΟΙ θυρώματι 69, ΤιμασιθέΟι πισσάσιος ΤΟΝΚΕΡΑΜΟΝ 239, Ἀριστόν-ΟΙ 254, ΑνοίΟΝΙ [*ἐς Ἀθήνας* 6 Dr. 264, vgl. *κάγουι Ανοίωσι* 12 Dr. 287, *Ανοίωσι ἐς Ἀθήνας* 8 Dr. 291], ΟΥΡΟΤΟΙΝ 304. An den Locativ auf -οι zu denken, ist unmöglich wegen der anderen 3 Fälle. Alle Beispiele gehören dem III. Jahr an, ausser *θυρώτοιιν*, bei welchem das dicht dabei stehende ΟΥΡΩΤΟΙΝ (303) den Gedanken an ein Versehen nahe legt. *K.* umschreibt *θυρώτοιιν*; vgl. no. 3274. — 57 ΓΡΑΞΩΓ.. — 58 Zu *ἄνευ* vgl. elisch *ἄνευ* Samml. no. 1157_a; *ἄνευ* 3343, 9. — 59 f. *ὑποδοκίον* kommt noch 233 als Substantiv vor. — 60 *κα[ι] κ[υ]ματίον*: zwischen A und M hat nach *K.* nur Ein Zeichen gestanden; die erhaltenen Spuren sollen auf A, Λ, K oder N hinweisen; also sei die Ergänzung von „*καὶ κυματίον, καλυματίον ἢ εἰρεῶν τι*“ unmöglich. Aber *K.*'s Versuch *κ'ανματίον* zu lesen ist unglücklich, und man muss wol annehmen, der Steinmetz habe ΚΑ[Υ]-ΜΑΤΙΟΥ oder ΚΑ[Κ]ΜΑΤΙΟΥ aus Versehen für ΚΑΙΚΥΜ- geschrieben. Oder sollte *ὑποδοκίον* (adj.) *κα[υ]ματίον* denkbar sein? Protagoras beschäftigt sich mit *ἐγκανούς* Z. 52; andererseits *Πρωταγόραι κυματίον* Z. 274. — 61 *ἐργάσασθαι* umschreibt *K.* — 62 *Ἀριστομίδας* Koseform zu *Ἀριστομήδης* oder *Ἀριστόμαχος*; aber nicht mit jenem auf eine Stufe zu stellen, wie es *K.* thut (z. Z. 54). Zu *ποῖ* vgl. *Bechtel* zu Samml. no. 1479 und

meine Besprechung Gött. gel. Anz. 1887. 440 u. zu no. 3342¹⁹. — 65 δῆ(ι) πο(ι) τό: ΔΗΠΟΤΟ, doppeltes Versehen des Steinmetzen. Zur Contraction δῆ vgl. *Dittenberger* Syll. 126_a, 353₆₀. — B 72 Schluss [θυρώματι] K., was allein die Lücke nicht füllt. Indes war vielleicht die erste Zeile der neuen Columnne etwas kürzer, wie in β'. — 74 ΓΥΓΛΥΜ hat der Stein, K. umschreibt aber γυγλύ[οις] ohne Bemerkung. Dies ist neben γύγλυμος die handschriftlich überlieferte Gestalt des Wortes. — 77 ἄ[ρουν]: nach Z. 58, füllt die Lücke; ἄ[ρουν] K. — 78 K. hat hinter der Zahl in der Umschrift noch IIII. — 80 K. gibt in der Umschrift die Zahl um 10 Dr. zu klein. — Ἰκαδίων: ΙΚΑΛΙΩΝ die Abschrift, von K. in der Umschrift beibehalten. — 81 ..αν Nominativendung wie in Θηραῖν (ob no. 3281), Ἀλκμάν, Τινάν. — 82 ΕΙΞ.ΛΛΟΞ die Abschrift; [ΙΙ]εισ[ί]λαος K.; möglich auch Πείσιλλος. — 85 ἐχ[θ]ω K. zweifelnd; vgl. ἐχθοι neben ἐνδοι Z. 66 und ἐξω Z. 86. — 86 ΟΛΠΙΔΔΞ von unklarer Bildung. Etwa Ὀλ(υμ)πίδας? Vgl. Samml. no. 1214_a. — 88 Zeilenschluss freigelassen, s. ob. — 90 Φιλοκάλας: so die Abschrift; zu vergleichen ist *Λυγοδόρακας* (no. 3266b₁₁), *Ἀντιμοίρας* (no. 3269_a); übrigens steht bei K. in der Umschrift unmögliches Φιλοκάδας. — 90/91 [τάρω]|τ(ή)ρα: ΕΛ - |ΤΑΙΑ die Abschrift, ἐλ[ετο ἀρω]|τ[ά]ρα K.; aber τάρωτήρια steht Z. 102 (vgl. 100). Dass hier wie Z. 97 Akroterien erwähnt werden, macht auch der Preis wahrscheinlich: hier [2]260, dort 22[4]0 Dr.; K. umschreibt XX ohne Klammern und bemerkt „δ παὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἶχεν ὡς ἀρωτήρια περωτὰς Νίκας (ἰδ. Ἀρχ. Ἐφ. 1885. Πίν. 1)“. — 91/92 [Λαμέδ]ων: nach Z. 108. — ΟΙΟΞΟΤΟΞ, von K. nicht erkannt, ist Θεόσοτος = Θεόδοτος. Vgl. im Sandhi σσ für σδ: βωλᾶς σεντέρας oben no. 3277₁₄ und no. 3339₁₀₂ αὐτά(ς) δολωθεῖς(?) — 97 Schl. liest K. Θεό[τιμος] (;) ἐλετο ἀρωτήρια (;) ἐπ[ι]. Diese Ergänzung ist trotz der falschen Weglassung des Artikels zu lang. Vgl. zu Z. 91. — 98/99 In der Lücke fehlt der Name des Unternehmers. Mit ἐναετιών ε. τ. αἰ. αἰετὸν 3010 Dr. wird hier wohl zusammengefasst, was auf der andern Tempel-seite getrennt ist: 89 κερίδα τοῦ αἰετοῦ ἐργάσασθαι 1610 Dr., und 112 ἐναετιών τὰς ἀτέρας κερίδος 1400. Gespart wird dabei nichts: 1400 + 1610 = 3010 Dr.; K. umschreibt Z. 89 den Preis um X zu hoch. Reste der ἐναετία Ἐφ. ἀρχ. 1884. Πίν. 3. 4. — 99 ΘΕΟΞΕΝΙΑ — 101 Πυγίας: „ἐν στ. 16: Πυγίας“ K. — 103 ΤΟΗΡ etwa τοῦ ἡρ[ως] oder Ἡρ[ακλῆος]? Am Schluss fehlen 13–16 Zeichen. — 104 f. nach Z. 9. 31/32 54. Zwar erhält Th. an den beiden letzten Stellen 353 Dr., aber Z. 111 für 6 Monate 175 Dr., also 350 das Jahr. Die Lücke wird grade gefüllt, nur vor ΔΟ gibt K. nur 2 Bsth. als fehlend an. — 106 ΑΘΙ Zahl? K. — 107 Ἐρμῶνος ΧΘΘ =. III...ΕΛΛΩ die Abschrift. K. umschreibt ΧΗΗ[III] [Μακ]έλλ(ο). Vgl. μακέλλον 296. s. 298. 301; μάκελλον bedeutet „Gitter“. Vgl. Hes. μακέλα· φράγματα, δρύφακτοι, μάκελος· δρύφακτος, μάκελλα· τὰ αὐτά. Varro LL. 5, 146 *Forum olitorium erat antiquum Macellum, ubi olorum copia. Ea loca etiam nunc Lacedaemonii vocant Macellum, sed Iones ostia hortorum Macellotas hortorum et castelli macella.* (Thes.) Θύρας μακελλωτάς auf Delos *Dittenberger* Syll. no. 367₃₃₈. — 110 κλαϊκός, vielleicht noch κλαϊκός. Vgl. κλάξ Theokr. 15, 33; Mysterieninschr. v. Andania 90 f.

Ahrens Dial. dor. 94, 141 f., *κλαίθρον* Z. 293/4. — β' 232 *δδούς* „Schwellen“, *τὸν δδόν* 249. — 233 ΑΑΙΓΓΟΙ. Ueber O = ω hier und 239 s. zu Z. 56. — 251 K. umschreibt falsch *παράδειμάντων*: *Πάδειγμα* = *παράδειγμα* Dittenberger Syll. no. 352⁸⁷⁻⁹⁵ heisst „Modell, Vorlage“. — 253 *φράγματα* = *φράγματα* „Zäune“. Die Zahl dahinter von K. falsch umschrieben, ebenso 266. 298. — 254 *Θήβαις* „in Theben“ vgl. *κάρονι ἐν Ἐρμιόνι* 228. 237. — 275 *βόλιμος* „plumbum“ = *μόλιβος*, *μόλιβδος*; rhod. *περιβολιβῶσαι*. — 282 ΕΦΟΡΑΞ, aber vgl. Z. 295. — 288 K. [Ἀριστ]ράτωι nach Z. 82. Dieser ist aber Bürge und füllt auch die Lücke schlecht. Daher nach Z. 37. — β' 289 Die halbe Zeile ist freigelassen. — 292 :::: ΙΙΙΙΓΓ: „τὸ Γ ἐνταῦθα εἶνε ἀριθμός. Ὡσαύτως ἀριθμοὶ δηλωτικοὶ τοῦ βάρους εἶνε τὰ ξξ 302“ K. — 293 *στέγας* (ἐ)καθάρ(ε)σιος: der Stein hat ΚΑΘΑΡΕΞΙΟΞ; dies Wort kann wol nicht heissen „Herabnahme“ (s. *Johansson* BB. 15. 165 n.); dagegen spricht auch der niedrige Preis und *διαρέσιος* 205. 225. Es ist also wol (ἐ)καθάρ(ε)σιος zu lesen, vgl. Z. 283. 290. — 299 ΚΑΑΛΙΔΙΚΩΙ. T vor ἀγγέλωι hält K. für eine Zahl; in der That ist τὰνγέλωι ohne Beispiel. — 304 f. *θυρώτοι* von *θύρωτον* = *θύρωτρον* wie no. 3340^{41/42} *ῥόπτον* = *ῥόπτρον*. Es liegt wol Dissimilation zweier ρ vor.

Inschriften in ionischem Alphabet.

Weihinschriften.

3326 Asklepieion. „*Αἰθίνη κλίνη*“ *Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ.* 1883. 27 no. 3.

Ἀρκεσίλαος, | Λύσανδρος | ἀνεθέταν.

Gewöhnliche ionische Schrift.

3327 Kapelle der *Ἁγία Ἄννα*. — *Büchh* CIG. 1178 nach *Clarke*. — Nach eigener Abschrift *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 144b. — Der Stein ist oben und rechts abgebrochen.

- - | *Ἰαρε[ίς]*, | *Φάων* | *πυρφόρο[ς]* || *ἀνέθηκαν.*

Gewöhnliche ionische Schrift.

3328 Asklepieion. „*Τετραγωνική στήλη ἐξ ἀσβεστολίθου ἔχουσα βάσιν καὶ ἐπικράνον ὁνοεὶ σπεῖραν ἰωνικῆς παραστάδος*“ *Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ.* 1883. 154 no. 51.

5 *Διόδωρος, | Νικομένης, | Λάκριτος, | Ἀρίσταρχος* || *ἱερομνάμονες | ἀνέθηκαν.*

Schrift: O, M, Σ.

Z. 3. Vgl. *Λακρόνης Ἐπιδαύριος* Grabschrift aus Alexandria *Rev. arch.* 1887. 10. 212.

3329 Basis oberhalb der Ruinen Kamari gefunden. Herausgegeben von Foucart bei *Le Bas* no. 144a.

Λατούς.

Buchstaben von grossen Dimensionen aus guter Zeit.

3330 Asklepieion.

„Βάθρον τετραγωνικόν“ Καββαδίας *Εφ. ἀρχ.* 1883. 87 no. 22.

Αὐτὸ Κασίω | Ἑλλανοκράτης | Ἑρακλείδου.

Zur Erklärung des Beinamens s. *Baumack* S. 87 f.

Schrift: Σ.

3331 „Ecclesia ruinoso in convalle angusta montis ut putatur Cynortii. Ed. *Chandler* Inscr. II, 144 p. 82. *Pouquevill* T. IV, p. 143. Vident etiam *Villoisonius* in basi statuæ“ *Böckh* CIG. no. 1179.

Ἀφαιστόν.

Schriftangabe unzuverlässig.

Unter dem Namen des Gottes hat *Pouquev.* XAIPE, TX *Chandler, Vill.* übergeht TX und bemerkt, dass χαῖρε auf einem anderen Stein stehe. *Welcker* hält TX für „Hammer und Zange“ *Rh. Mus.* 1859. 519.

3332 Ebenda. „Ex schedis Villoisoni“ *Böckh* CIG. no. 1182.

Ματρός ΚΘ.

Schriftangabe unzuverlässig.

ΚΘ: καταχθονίους θεοῖς? *B.*

3333 Asklepieion. „ἐπὶ σκληροῦ λίθου“ Στάης *Εφ. ἀρχ.* 1886. 254.

5 *Ἀθάνας Ἀρχα|γετίδος. | Ἱεροκλῆς Χαρι|κλέους πυρο||φορήσας ἐπὶ | ἱερέως Χαρικλέ|ους τοῦ Μενάν|δρου.*

Schrift: Μ, Π, Σ.

3334 Ebenda. Καββαδίας *Εφ. ἀρχ.* 1883. 28 no. 5.

Ἀρτέμι[δ]ος Παμφυλα[ι]ας. Εὐκράτης Εὐκράτε|ος πυρο-φορήσας.

Schrift: Π, Σ.

3335 „Prope Ligurio, haud procul a via, quae Naupliam ducit. Ed. *Chandler* Inscr. II, 145 p. 82“ *Böckh* CIG. no. 1172.

Π(αν)αρί(σ)τα | Ἀρτάμντι | δεκάταν.

Z. 1 ΠΜΑΡΙΤΑ. — 2 *Ahrens* De dial. dor. 123. 240 hält γ in Ἀρά-
μυτι für falsch. Liegt Dissimilation und Beeinflussung durch μ vor? Vgl.
ἤμυον *Foy* Beitr. 12. 60, *Johansson* 14. 172.

3336 Asklepieion. Auf einem viereckigen Block, dessen Ober-
flächen stark verscheuert sind. — *Καββαδίας* Ἐφ. ἀρχ. 1884. 27 no. 71.

Ἀρτάμυτος Προθυραίας.

Schrift: Θ, Μ, Π, Σ neben Γ.

Προθυραίας: „*Προθ*“ steht Orph. h. 1, 4, 12. Dem Sinne nach be-
rührt sich damit Ἐν-οδία, wie sie F[oucart bei *Le Bas* Expl. no.] 147a
heißt“ *Baunack* 101.

3337 Nordmauer der Kapelle der Ἀγία Ἄννα. — *Foucart* bei *Le Bas*
no. 146b.

Ὁ ἱερεὺς τοῦ | Μαλεάτα Ἀπόλλωνος καὶ θεῶν | Ἀξείων
5 Δ[α]μ[ι]ας || Αἰξησίας, Ποσειδώνιος, ἔτος | ΡΠΔ’.

Schrift: Α, Ε, Ζ, Θ, C, W und Ω.

Der Cultus der Damia und der Auxesia wird schon von Herodot
5. 82 f. erwähnt. Er ist auf Epidauros, Trozan und Aigina beschränkt;
für die beiden letzten Orte bezeugt ihn Pausanias 2. 30₄ (*Foucart*).

Zeit: der Schrift nach das 3. Jahrh. nach Chr. (*Foucart*); nach
welcher Aera die Epidaurier rechnen, ist unbekannt.

3338 Asklepieion. Viereckige Kalksteinbasis. — *Καββαδίας* Ἐφ. ἀρχ.
1884. 24 no. 64.

Ἀπόλλω[νι | Ὑ]παταίω | Πανσάντας | καὶ Κωμάσι||ος.

Schrift: Am A und Λ die rechte Haste oben verlängert, Μ, Π, C, W.

Z. 3 Vgl. *Θωμάντας* auf der phliasischen Grabinschrift Bezzb. Beitr.
14. 299 Note.

3339 Ebenda. 9 Stücke einer Marmorplatte. — *Καββαδίας* Ἐφ. ἀρχ.
1883. 197 no. 59. *Baunack* a. a. O. 119 ff. Auf der Zeile meist 48—50,
selten 51 Bstb. Streng στοιχηδόν geschrieben sind Z. 3—115. Von da
ab werden die Bstb. mehr gedrängt, 51 und 52 die Zeile, von Z. 120 an
werden die Bstb. kleiner um der Raumersparnis willen.

Paus. 2. 27_{3,4} heisst es in der Schilderung des Asklepiosheiligtums:
στῆλαι δὲ εἰσθήκεσαν ἐντὸς τοῦ περιβόλου, τὸ μὲν ἀρχαῖον καὶ πλέονες, ἐπ’
ἐμοῦ δὲ ἕξ λοιπαί. Ταύταις ἐγγεγραμμένα καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐστὶν ὀνό-
ματα ἀκεσθέντων ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, προσέτι δὲ καὶ νόσημα οὗτο ἕκαστος ἐνό-
σησε, καὶ ὅπως ἰάθη· γέγραπται δὲ φωνῇ τῇ Δωριδί. Bei Strabon 2. 531
... τὸ ἱερὸν πλήρες . . ἀεὶ τῶν τε καμνόντων καὶ τῶν ἀνακειμένων πινάκων,
ἐν οἷς ἀναγεγραμμένοι τυγχάνουσιν αἱ θεραπείαι, καθάπερ ἐν Κῶ τε καὶ Τρῳίᾳ.

Θεός. Τύχα [ἀγ]αθά. | [Ἰά]ματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκληπιού. |

- [Κλ]εῶ πένθ' ἔτη ἐκίησε. — Ἄντα πέντ' ἐνιαυτοὺς ἤδη κύνουσα ποῖ τὸν | [Θε]ὸν ἰκέτις ἀφίκετο καὶ ἐνεκάθειδε ἐν τῷ
 5 ἀβάτωι. Ὡς δὲ τάχισ[τα] ἐξῆλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐγένετο, κόρον ἔτεκε, ὃς εὐ[φ]ρὺς γενόμενος αὐτὸς ἀπὸ τῆς κράας ἐλοῦτο καὶ ἅμα τῷ ματρὶ | [π]εριῆρπε. Τυχούσα δὲ τούτων ἐπὶ τὸ ἄνθεμα [ἐ]πεγράψατο. Οὐ μέγε[θος] πίνακος θαυμαστέον, ἀλλὰ τὸ θεῖον, Πένθ' ἔτη ὡς ἐκίησε ἐγ γασ[τρ]ὶ Κλέω βάρος, ἔστε | Ἐγκατεκοιμάθη, καὶ μιν ἔθηκε ὑγῆ. —
 10 Τριετὴς || [κό]ρα. — Ἰθμονίκα Πελλανὶς ἀφίκετο εἰς τὸ ἱερὸν ὑπὲρ γενεᾶς. Ἐγ[κοι]μαθεῖσα δὲ ὅψιν εἶδε· ἐδόκει αἰτεῖσθαι τὸν θεὸν κυῆσαι κό[ραν], τὸν δ' Ἀσκληπιὸν φάμεν ἔγκυν ἐσσεῖσθαι νιν καί, εἴ τι ἄλλο | α[ἰτ]οῖτο, καὶ τοῦτό οἱ ἐπιτελεῖν, αὐτὰ δ' οὐθενὸς φάμεν ἔτι ποι[θε]ῖσθαι. ἔγκυος δὲ γενομένη
 15 ἐγ γαστρὶ ἐφόρει τρία ἔτη, ἔστε πα[ρ]έβαλε ποῖ τὸν θεὸν ἰκέτις ὑπὲρ τοῦ τόκου. Ἐγκατακοιμαθεῖσα | δὲ ὅψ[ι]ν εἶδε· ἐδόκει ἐπερωτῆν νιν τὸν θεόν, εἰ οὐ γένοιτο αὐταῖ | πάντ[α] ὅσα αἰτήσαιοτο καὶ ἔγκυος εἴη, ὑπὲρ δὲ τόκου ποιθέμεν | νιν οὐθέν, καὶ ταῦτα πυνθανομένου αὐτοῦ, εἴ τινας καὶ ἄλλον δέ-
 20 οῖτ[ο], λέγειν, ὡς ποιησοῦντος καὶ τοῦτο, ἐπεὶ δὲ νῦν ὑπὲρ τοῦτου || παρείη ποτ' αὐτὸν ἰκέτις, καὶ τοῦτό οἱ φάμεν ἐπιτελεῖν. Μετὰ δὲ | τοῦτο σπουδαῖ ἐκ τοῦ ἀβάτου ἐξελθοῖσα, ὡς ἔξω τοῦ ἱεροῦ ἦς, ἔτεκε κό[ραν]. — Ἀνὴρ τοὺς τῆς χηρὸς δακτύλους ἀκρατεῖς ἔχων πλὰν | ἐνὸς ἀ[φ]ίκετο ποῖ τὸν θεὸν ἰκέτας. Θεωρῶν δὲ τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ | [π]ίνακας ἀπίσκει τοῖς ἰάμασιν καὶ ἱποδιέσους τὰ ἐπιγράμματα[τα]. Ἐγκαθεῖδων δὲ ὅψιν εἶδε· ἐδόκει ὑπὸ τῷ ναῶι ἀστραγαλίζον[τος] αὐτοῦ καὶ μέλλοντος βάλλειν τῷ ἀστραγάλῳ ἐπιφανέντα | [τ]ὸν θεὸν ἐφαλέσθαι ἐπὶ τὰν χῆρα καὶ ἐκτεῖναί οὐ τοὺς δακτύ[λους], ὡς
 30 θ' ἀποβαίη, δοκεῖν συγκάμψας τὰν χῆρα καθ' ἓνα ἐκτείνειν | [τ]ῶν δακτύλων, ἐπεὶ δὲ πάντας ἐξευθίνει, ἐπερωτῆν νιν τὸν θεόν, || [ε]ἴ ἔτι ἀπιστησοῖ τοῖς ἐπιγράμμασι τοῖς ἐπὶ τῷ πινάκων τῶν | [κ]ατὰ τὸ [ἱ]ερὸν, αὐτὸς δ' οὐ φάμεν· ὅτι τοίνυν ἔμπροσθεν ἀπίστευς | [α]ὐτο[ῦ] ο[ὐκ] εἶδον ἀπίστοις, τὸ λοιπὸν ἔστω τοι φάμεν, ἀπιστος | [ἄ] ὅψις. Ἀμέρας δὲ γενομένης ὑγῆς ἐξῆλθε. — Ἀμβροσία ἐξ Ἀθανᾶν | [ἀτερό]πτε[ι]λλος. Ἄντα ἰκέτ[ις] ἦλθε ποῖ τὸν θεόν. Περιέρπουσα δὲ | [κατὰ τ]ὸ [ἱα]ρὸν τῶν ἱαμάτων τινὰ διεγέλα ὡς ἀπίθانا καὶ
 35 ἀδύνα||[τα ἐόν]τα χωλοὺς καὶ τυφλοὺς ὑγιεῖς γίνεσθαι ἐνύπνιον

- ἰδόν[τας μόν]ον. Ἐγκαθειδούσα δὲ ὕψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ
 θεὸς ἐπιστάς | [εἰπεῖν], ὅτ[ι] ὑγιῇ μὲν νιν ποιησοῖ, μισθὸν
 μάντοι νιν δεισοῖ ἀν[θέμεν εἰς τὸ ἱερόν ἔν ἀργύρεον, ὑπό-
 μναμα τῆς ἀμαθίας· εἶπαν[τα δὲ(?) ταῦτα] ἀνσπίσαι οὐ τὸν
 40 ὀπιλλὸν τὸν νοσοῦντα καὶ φάρμακ[όν τι ἐγγέ]αι. Ἀμέρας
 δὲ γενομένης [ὑ]γιῆς ἐξῆλθε. — Παις ἄφρωνος [ἐκέτας ἀφί-
 κ]ετο εἰς τὸ ἱερόν ὑ[πέ]ρ φωνᾶς. Ὡς δὲ προσθύσατο καὶ |
 [ἐπόησε τὰ] νομιζόμενα, μετὰ τοῦτο ὁ παῖς ὁ τῷ θεῷ πυρ-
 φορῶν | [. πο]ῖ τὸν πατέρα τὸν τοῦ παιδὸς ποτιβλέ-
 45 ψας „ὑποδέξαι[αι“, ἔφα, „τοῦ ἐμιαυτοῦ, τυχόντα ἐφ’ ἃ πά-
 ρεστι, ἀποθυσεῖν τὰ ἱατρά;“, | [ὁ δὲ παῖς ἐξ]απίνας „ὑποδέ-
 κομαι“ ἔφα. Ὁ δὲ πατήρ ἐκπλαγείς πάλιν | [ἐκέλετο αὐτ]ὸν
 εἰπεῖν. Ὁ δ’ ἔλεγε πάλιν καὶ ἐκ τούτου ὑγιῆς ἐγέ[νετο]. —
 Πάνδαρος Θεσσαλὸς στίγματα ἔχων ἐν τῷ μετώπῳ. Οὗτος |
 [ἐγκαθειδὼν ὕψ]ιν εἶδε· ἐδόκει αὐτοῦ τ[αι]νία καταδῆσαι τὰ
 50 στί[[γματα ὁ θεὸς καὶ] κέλεσθαι νιν, ἐπεὶ [κα ἔξω] γένηται
 τοῦ ἀβάτου, | [ἀφελόμενον τὰν] ταινίαν ἀνθέμ[εν εἰς τ]ὸν
 ναόν. Ἀμέρας δὲ γενο[μένης, ξανέστα] καὶ ἀφῆλετο τὰ[ν ται-]
 νίαν καὶ τὸ μὲν πρόσωπον | [ἐκεκάθαρτο τῷ]ν στιγματ[ων,
 τ]ὰν δ[ὲ τ]αινίαν ἀνέθηκε εἰς τὸν να[ὸν ἔχουσιν τὰ γρ]άμμα-
 55 τ[α] τὰ ἐκ τοῦ μετώπου. Ἐχέδωρος τὰ Πανδά[ρου στίγματα
 ἔλ]αβε ποῖ τοῖς ὑπάρχουσιν. Οὗτος λαβὼν παρ [Πανδάρου
 χρήματα], ὥστ’ ἀνθέμεν τῷ θεῷ εἰς Ἐπίδαυρον ὑπὲρ αὐ[τοῦ,
 οὐκ] ἀπεδίδον ταῦτα. Ἐγκαθειδὼν δὲ ὕψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ
 θε[ός] | ἐπιστάς ἐπερωτῆν νιν, εἰ ἔχοι τινα χρήματα παρ Παν-
 δάρου Ε. . | ΟΗΝΑΝ ἄνθεμα εἰς τὸ ἱερόν, αὐτὸς δ’ οὐ φάμεν
 60 λελαβῆκεν οὐθε[ν] || τοιοῦτον παρ αὐτοῦ, ἀλλ’ αἶ κα ὑγιῇ
 νιν ποιῆσαι, ἀνθησεῖν οἱ εἰκό[να γραψάμενος· μετὰ δὲ τοῦτο
 τὸν θεὸν τὰν τοῦ Πανδάρου ταινίαν περιδῆσαι περὶ τὰ στίγ-
 ματά οἱ καὶ κέλεσθαι νιν, ἐπεὶ κα ἐξῆλθῃ ἐκ τοῦ ἀβάτου,
 ἀφελόμενον τὰν ταινίαν ἀπονίψασθαι τὸ | πρόσωπον ἀπὸ τῆς
 65 κράνας καὶ ἐγκατοπτρίζασ[θαι] εἰς τὸ ὕδωρ. Α||μέρας δὲ γε-
 νομένης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ἀβάτου τὰν ταινίαν ἀφῆλετο | τὰ
 γράματα οἷα ἔχουσιν, ἐγκαθιδὼν δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἑώρη τὸ αὐ-
 τοῖ | πρόσωπον ποῖ τοῖς ἰδίῳις στίγμασιν καὶ τὰ τοῦ Παν-
 δάρου γρά[ματα λελαβηκός. — Εὐφάνης Ἐπιδαύριος παῖς.
 Οὗτος λιθίων ἐνεχά||θενδε· ἔδοξε δὴ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐπιστάς
 70 εἰπεῖν· τί μοι δωσεῖς, αἶ τ[υ]||κα ὑγιῇ ποιήσω, αὐτὸς δὲ φάμεν,
 δέκ’ ἀστραγάλους, τὸν δὲ θεὸν γελᾶ[σαντα φάμεν νιν παυσεῖν.
 Ἀμέρας δὲ γενομένης ὑγιῆς ἐξῆλθε. — | Ἀνὴρ ἀφίκετο ποῖ

- τὸν θεὸν ἰκέτας ἀτερόπιλος οὕτως, ὥστε τὰ | βλέφαρα μόνον
 ἔχειν, ἐνεῖμεν δ' ἐν αὐτοῖς μηθέν, ἀλλὰ κενεὰ εἴ|μεν ὅλως.
 "Ἐλεγον δ' ἄ τινες τῶν ἐν τῷ ἱερῷ τὰν εἰρηθίαν αὐτοῦ τὸ ||
 75 νομίζειν βλεψῆσθαι ὅλως μηδεμίαν ἱπαρχὰν ἔχοντος ὀπιτίλ|λον,
 ἀλλ' ἢ χώραμ μόνον. Ἐγκαθ[εῖδον]τι οὖν αὐτῷ ὄψις ἐφάνη,
 ἐδό|κει τὸν θεὸν ἐψῆσαι τι φά[ρμακον, ἔπε]τα διαγαγόντα τὰ
 βλέφα|ρα ἐγγέαι εἰς αὐτά. Ἀμέρ[ας δὲ γενομέν]ας βλέπων
 ἀμφοῖν ἐξῆλθε. — | Κώθων. Σκευοφόρος εἰ[ς τὸ] ἱερ[ὸν]
 80 ἀνιάν], ἐπεὶ ἐγένετο περὶ τὸ δε||καστάδιον, κατέπ[ε]τε. [Ὡς
 δ' ἀ]νέστα, ἀνῶιξε τὸν γυλιὸν κα[ὶ ἐ]πεσκό|πει τὰ συντετριμ-
 μένα σ[κε]ύη. Ὡς δ' εἶδε τὸν κώθωνα κατε[α]γ[ό]τα, | ἐξ οἷ ὁ
 δεσπότας εἶθιστ[ο π]ίνειν, ἐλυπεῖτο καὶ συντίθει [τὰ] ὕ-|
 στρακα καθιζόμενος. Ὅδο[ί]πορος οὖν τις ἰδὼν αὐτόν, „τί ὦ
 ἄθλι“, ἔ|φα, „συντίθῃσι τὸν κώθωνα [μά]ταν; τοῦτον γὰρ
 85 οὐδὲ κα ὁ ἐν Ἐπιδαύ[ῳ] Ασπλαπιὸς ὑγιῇ ποιῆσαι δύναίτο.“
 Ἀκούσας ταῦτα ὁ παῖς, συν|θείς τὰ ὄστρακα εἰς τὸν γυλιόν,
 ἤρπε εἰς τὸ ἱερόν. Ἐπεὶ δ' ἀφίκε|το, ἀνῶιξε τὸν γυλιὸν καὶ
 ἐξαῖρεν ὑγιῇ τὸν κώθωνα γεγενημέ|ρον, καὶ τῷ δεσπότηι ἤρ-
 μάνευσε τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα. Ὡς δὲ ἄκουσ', ἀνέθιγε
 τῷ θεῷ τὸν κώθωνα. —
 90 Λισχίνας ἐγκλεισμένων ἤδη τῶν ἰκειᾶν ἐπὶ δένδρεόν
 τι ἀμ|βάς ὑπερέκλυτε εἰς τὸ ἄβατον. Καταπετῶν οὖν ἀπὸ
 τοῦ δένδρεος | περὶ σκόλοπας τινας τοὺς ὀπιτίλλους ἀμφέ-
 παισε. Κακῶς δὲ δια|κείμενος καὶ τυφλὸς γεγενημένος καθι-
 κειεύσας τὸν θεὸν ἐν|εκάθευδε· καὶ ὑγιῆς ἐγένετο. —
 95 Εὐίππος λόγχαν ἔτη ἐφόρησε ἕξ ἐν τῇ γνάφῳ. Ἐγκοιτα-
 σθέντος | δ' αὐτοῦ ἐξελὼν τὰν λόγχαν ὁ θεὸς εἰς τὰς χῆρας
 οἱ ἔδωκε. Ἀμέρας | δὲ γενομένας ὑγιῆς ἐξῆρπε τὰν λόγχαν ἐν
 ταῖς χερσὶν ἔχων. —
 Ἀνὴρ Τορωναῖος δεμελέας. Οὗτος ἐγκαθεύδων ἐνύπνιον
 εἶδε· ἔδοξέ οἱ τὸν θεὸν τὰ στέρνα μαχαίρῃ ἀνσχίσαντα τὰς
 100 δεμε||λέας ἐξελεῖν καὶ δόμεν οἱ ἕς τὰς χεῖρας καὶ συνράψαι
 τὰ στή|θη. Ἀμέρας δὲ γενομένας ἐξῆλθε τὰ θηρία ἐν ταῖς
 χερσὶν ἔχων | καὶ ὑγιῆς ἐγένετο. Κατέπτε δ' αὐτὰ δολωθεῖς
 ὑπὸ ματρυνῆς ἐγ κυκᾶνι ἐμβεβλημένας ἐκπῶν. —
 Ἀνὴρ ἐν αἰδοίῳ λίθ(ο)ν. Οὗτος ἐνύπνιον εἶδε· ἔδοκει παιδι
 105 καλῶ || συγγίνεσθαι. Ἐξονειρώσων δὲ τὸλ λίθον ἐγβάλλει καὶ
 ἀνελόμε|ρος ἐξῆλθεν ταῖς χερσὶν ἔχων. —
 Ἐρμῶδικος Λαμψακηνὸς ἀκρ(α)τῆς τοῦ σώματος. Τοῦτον
 ἐγκαθεύ|δοντα ἰάσατο καὶ ἐκελήσατο ἐξελθόντα λίθον ἐνεγκεῖν

εἰς τὸ | ἱαρὸν ὁπόσσον δύναιτο μέγισ[τ]ον. Ὁ δὲ τὸμ πρὸ
110 τοῦ ἀβάτου κείμε[νον] ἦρικε. —

Νικάνωρ χωλός. Τούτου καθήμενου παῖς [τ]ις ὕπαρ τὸν
σκίπωνα ἐρ[π]άξας ἔφευγε. Ὁ δὲ ἀσταὺς ἐδίωκε καὶ ἐκ τού-
του ὑγίης ἐγένετο. —

Ἀνὴρ δάκτυλον ἰάθη ὑπὸ ὕριος. Οὗτος τὸν τοῦ ποδὸς
δάκτυλον ὑ[πὲρ] τοῦ ἀγρίου ἔλκεος δεινῶς διακείμενος μεθ' ἄμερα
115 ὑπὸ τῶν θε[ο]ραπόντων ἐξενειχθεὶς ἐπὶ ἐδράματός τινος κα-
θίζε. Ὑπνον δέ νιν | λαβόντος ἐν τούτῳ δράκων ἐν τοῦ
ἐβάτου ἐξελθὼν τὸν δάκτυλον | ἰάσατο τῷ γλώσσῃ καὶ τοῦτο
ποιήσας εἰς τὸ ἄβατον ἀνεχώρησε | πάλιν. Ἐξεγεροθεὶς δέ,
αἰς ἧς ὑγίης, ἔφα ὕπνιν εἶδεν, δοκεῖν νεανίσ[κ]ον εὐπρεπῆ τὰμ
μορφὰν ἐπὶ τὸν δάκτυλον ἐπιπῆν φάρμακον. —

Ἀλκίας Ἀλικός. Οὗτος τυφλὸς ἐὼν ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει
ὁ θεὸς ποτελθὼν τοῖς δακτύλοις διάγειν τὰ ὄμματα, καὶ
ἰδεῖν τὰ δένδρη ὁρατὸν τὰ ἐν τῷ ἱαρωί. Ἀμέρας δὲ γε[νο]-
μένας ὑγίης ἐξηλθε. — Ἡραιεὺς Μυτιληναῖος. Οὗτος οὐκ
εἶχεν ἐν τῇ κεφαλῇ | τρίχας, ἐν δὲ τῷ γενεῖῳ παμπόλλας.
Ἀισχυρόμενος δὲ [ἄτε] καταγελάμενος ὑπ[ὸ] | τῶν ἄλλων ἐνε-
κάθευδε. Τὸν δὲ ὁ θεὸς χρίσας φαρμάκῳ τὰν κεφαλὰν ἐπό-
125 ησε || τρίχας ἔχειν. — [Θ]ύσων Ἐρμιονεὺς παῖς αἰδής. Οὗ[τος]
ὕπαρ ὑπὸ κινὸς τῶν | κατὰ τὸ ἱαρὸν θ[εραπ]ευόμενος τοὺς
ὀπτίλλους ὑ[γίη]ς ἀπῆλθε.

Gewöhnliche ionische Schrift, doch Ξ; A bei K. einmal (Z. 6) aus
Versehen?

Z. 3 Ueber ἔτος s. *Thumb* Spir. asp. 15. 59. 70. Vgl. Z. 66. — 5 Vgl.
Paus. 2. 27, οὐδὲ ἀποθνήσκουσιν οὐδὲ τίκουσιν αἱ γυναῖκες σφισιν ἐντὸς
τοῦ περιβάλλον. — 7 ff. Zwei Hexameter und ein Pentameter. Das ein-
zige Poetische darin scheint μιν zu sein; denn sonst heisst es immer νιν
in diesen Inschriften. — 9 ἔστε: ἔστε K. wegen Et. M. 382. —
10 Wenn Ἰθμονίκα = Ἰσθμονίκη (*Baunack*) ist, so ist das ihr heimat-
licher, nicht epidaurischer Dialect. — 13. 20 ἐπιτελεῖν futur. attic.! —
ποιδ[εῖ]σθαι: K.; ποιδέεσθαι B. — 22 χηρός: das Wort hat η noch Z. 27.
28. 96; εἰ Z. 100, no. 3342 Z. 13. 65, also wol durch attischen Einfluss;
χερόν Z. 97. 101. 106, χερσί no. 3340₆₀. — 28 Das erste I in EKTEINEIN
nimmt keine Stelle für sich ein, sondern ist eingedrängt; desgleichen
Z. 40 P in φάρμακον, und Z. 104 das erste Λ in τὸλ λίθον. — 32 f. nach
Diels Hermes 23. 286. Sinn: so wenig wie dies Gesicht ἄπιστον ist (denn
er wird gesund), so wenig sind αὐτά, nämlich ἐπιγραμματα τὰ ἐπὶ τῷ μι-
νάκων τῶν κατὰ τὸ ἱερόν, ἄπιστα. Die früheren Erklärungen nebst einer
eigenen verzeichnet *Baunack* 122. — 35 διεγέλα: das α des Imperfectums
ist gegenüber dem η von ἐώρη (66), ἐπερωτήν (16. 29. 58), ὄρη (15. 47)

auffällig. Dass nicht zu ändern ist, beweist *καταγλάμενος* (123): die Formen erklären sich bei Annahme eines Präsens *γελᾶω*, für das *Mekler* (Beitr. zur Bild. d. gr. Verb. 34) bereits aus anderen Gründen eingetreten ist. — 37 *μάντοι* darf nicht mit *Baunack* durch thess. *μά* erklärt werden. Ist *κραμῦσαι* no. 3340₃ zu vergleichen, oder an *μᾶν* = *μήν* zu denken? — 39 Schl. deutet *K.* durch Punkte 2 Stellen als fehlend an; um diese ist seine Ergänzung zu kurz. Etwa *δ' οὖν* statt *δέ*? — 40/41: ergänzt von *K.* nach 77/78. — 44 Anf. [*καὶ θύων*] *K.* zweifelnd. — 44 f. *ὑποδέκεσσι* [*αι, ἔφα, τοῦ ἐνιαυτοῦ*]: *B.*; *ὑποδέκεσαι* mit Herstellung der Endung wie in *συντίθησι* *Z.* 84 und im Neugriechischen *ὑποδέκεσ'*, [*ἔφα, ἐντὸς ἐνιαυτοῦ*] *K.* — 52 [*ἐξανέστα*]: *Wilamowitz* *Herm.* 19. 452; [*ἐξηγέσθη*] *K.* nach *ἐξεγερθεῖς* (118). — 53 Anf. nach *K.* — 54 [*ἔχουσιν τὰ*]: *Wilamowitz*. — 54/55 *τὰ Πανδάρου στίγματα ἔλαβε*: *Wilamowitz*. — 57 [*οὐκ*] *ἀπερίδου*: *Wilamowitz*; . . . *ΑΙΛΔΙΔΟΥ* die Abschrift; [*ὅς καὶ ἐδίδου*] *K.* — 58/59 unklar. *K.* liest *ἐ[πι]θῆν' ἂν ἄνθεμα*; *W.* lässt die Lücke unausgefüllt; *B.* schreibt *ἐ[πι]θῆν' ἄν(αν)θεμα* und behauptet, *epid. ἐπιθῆν* sei regelrechter Infinitiv wie *φᾶν* in der Glosse *φᾶν· λέγειν* (*Hes.*). Liegt Angabe der Vaterstadt des *Pandaros* vor? Vor *O* kann ein Vocal, *X* oder *Φ* gestanden haben. — 60 *ποιήσαι: ποιήσ(η)ι* *Wil.*, *Baun* — 64 *ἐγκατοπιρίζασ(θ)αι*: (*θ*) von *K.* und *Wil.* nachgetragen; *B.* will *ἐγκατοπιρίζασαι* beibehalten, unter Berufung auf *el. ποιήσασαι* *Samml.* no. 1172₃₈. — 66 *ἐγκαθιδών*: vgl. *Thumb* *Spir. asp.* 25. 59. 71. Man müsste demnach hier *εἶδε, ἰδών, ἰδεῖν* schreiben. Aber auf der Isylosinschrift steht *κατιδών* (*Z.* 45), und ich kann den Verdacht gegen eine gewisse Mitwirkung der auf unserer Inschrift so häufig vorkommenden Form *ἐγκαθεύδων* (vgl. 25. 37. 49. 57. 98) nicht unterdrücken. — 66 *ἑώρη* auch no. 3340₃₈; das Perfect *ῥακνῖαν* no. 3340₉. Da man für *ἑώρη* nicht dorische Contraction am Ende und attische Umstellung der Quantität am Anfange annehmen kann, so wird die Erklärung des att. *ἑώρων* aus **ῥόρων*, die *G. Meyer*² 423 vorschlägt, nichtig. — 67/68 *γράφατα: γρά[μ]ματα*, wie *K.* und *B.* lesen, widerstreitet dem Facsimile, das keine Fehlstelle angiebt. — 69 *τ[ύ]*: *τύ* *K.* gegen das Facsimile. — 72 *οὕτως* vor *ῥοτε*; vor Consonanten *οὕτω*: no. 3340₅₇, no. 3342₂₈. — 74 *ἔλεγον*: *Zacher* meint (*Hermes* 21. 465), *ἔλεγον* sei bei einer Umschrift aus dem älteren Alphabete für *ἐγέλων* gesetzt. Eine derartige Umschrift ist weder zu erweisen, noch für eine so wortreiche Inschrift irgend wahrscheinlich; ausserdem war *ἐγέλαν* zu erwarten (s. zu 35). — 79 [*ἀνιών*]: *Wil.*; [*ἀπιών*] *K.* — 79 f. *δε|καστάδιον*, hingegen zu *Argos* *στάδιον* (oben no. 3267) *B.* — 87 *Ζυ ὑγιῇ τὸν κώθωνα* vgl. *ὑγιῆς πίθοι* *Dittenberger* *Syll.* no. 39₃, *ἄκσις* „Reparatur“ no. 3325₂₇₈. — 90 *δένδρεον*: *Gen. Sg. δένδρεος* 91, *Nom. Pl. δένδρη* 121. — 98 *δεμελέας*: vgl. *δεμβλεῖς· βδέλλα* *Hes. Bücheler* (*Rhein. Mus.* 39. 624) will *δεμβλεῖς* in *δεμελεῖς* ändern; trotz der falschen Stellung der Glosse ist dies nicht nötig: *Baunack* 128. Nach meiner Ansicht gehört *δεμελεῖς* zu lat. *lumbricus* für (**lumblicus*, **dumblicus*; *b* zwischen *m* und *l* eingeschaltet). *βδέλλα*, womit *Bücheler* *δεμελεῖς* in Zusammenhang bringen will, kann nur so verwandt sein, dass es zunächst für **μδέλλα*, dann für **δμέλja* steht. Es müsste also *δμ* zu

μδ umgesprungen und μδ im Anlaute zu βδ geworden sein; im Inlaut wurde μδ aus δμ zu μν in att. *μεσόμνη* CIA. 2. no. 1054 neben hom. *μεσόδμη*. — 102 αὐτά: will man nicht αὐτά(ς) schreiben, wie *K.*, so kann man αὐτά auf *θηρία*, das zunächst liegende Substantivum, beziehen; der Accusativ ἀμβεβλημένας müsste dann als κατὰ σύνεσιν zu δαμελέας construiert gedacht werden. *B.*'s αὐτάδ (δ)ολωθεῖς nach Gortyn. τὰδίκας ist unwahrscheinlich. — 104 λίθ(ο)ν: O fehlt auf dem Facsimile. — 107 ἀκρ(α)τήης: *K.*; AKPH-THΞ der Stein. — 112 ἀσάς: vgl. ἀσάσας no. 3340₅₃; dagegen stets ἀν-σχίσσας. — 118 εἶδεν: nicht εἶδεν, wie *K.* und *B.* schreiben. Vielmehr ist εἶδεν Infinitiv Perfecti, dessen alte Bedeutung „gesehen haben“ der Dialekt erhalten haben muss. Syntaktisch war das Perfect zu erwarten, der Form nach vgl. *λελαβήκειν* (59). — 119 ἐπιπῆν: nicht in ἐπι(χ)ῆν zu ändern, wie *Baunack* 176 vorschlägt. πῆν ist ein altes Verbum auf -ήω, bei Hes. in der Glosse πῆ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν erhalten: *Lobeck* Rhem. 104, *Mekler* 19, *Bücheler* Rh. Mus. 39. 620. — 120 Ἀλικός: Ἀλικοὶ κατοῦνται οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέρη τῆς Πελοποννήσου Hes. Von einer sonst unbekannten Stadt Ἀλίκη spricht Pausanias 2. 36, mit Berufung auf die vorliegende Inschrift; nach *Bücheler* (a. a. O.) hat Pausanias seine Quelle nicht verstanden. Steph. Byz. erklärt Ἀλικός als κτηκόν zu Ἀλιεῖς. Ἀλικός noch 3340_{19. 69}. — 121 ὁρατόν: „sichtbarlich“ (trotz der Nacht und der bisherigen Blindheit). *Wilamowitz'* Conjectur (α)ρατόν, die *B.* „zweifelloso richtig“ nennt, scheint mir unnötig. — 125 ἀδής „blind“; sieh *Baunack* zu der Stelle.

3340 Ebenda. — Herausgegeben von Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1885. 1 ff. no. 80. Danach *Baunack* a. a. O. 131 ff. Στοιχηδόν, die Länge der Zeilen variiert um 3 Zeichen.

Ἀράτα [Ἀά]καινα ἔδρωπ[α. Ὑπ]έρ ταύτας ἁ μάτηρ ἐνε-
κάθευδεν ἐλ Λακεδαίμονι ἔσσα[ς] καὶ ἐνύπνιον [δ]οῖ· ἐδόκει
τῆς θυγατρὸς οἱ τὸν θεὸν ἀποταμόν[τα τὰν κ[ε]φαλὰν τὸ
σῶμα κραμαῖσαι κάτω τὸν τράχαλον ἔχον, ὥς δ' ἐξεργύα
συχρὸν ὑγ[ρό]ν, καταλύσαντα τὸ σῶμα τὰν κεφαλὰν πάλιν
5 ἐπιθέμεν ἐπὶ τὸν αὐχένα. Ἰδ[οῦς]α δὲ τὸ ἐνύπνιον τοῦτο
ἀγχωρήσασα εἰς Λακεδαίμονα καταλαμβάν[ει τ]ὰν θυγατέρα
ὑγιαίνουσαν καὶ τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον ὥρακτιαν. — Ἐρμων Θ[ά-
σιος. Τοῦτο]ν τυφλὸν ἔόντα ἰάσατο, μετὰ δὲ τοῦτο τὰ ἱατρὰ
οἷκ ἀπάργο[ντα τῷ ἱερῷ] ἐπόησε τυφλὸν αὐθις. Ἀφικό-
μενον δ' αὐτὸν καὶ πάλιν ἐγκαθ[εῖδοντα ὑγ]ῆ κατέστασε. —
10 Ἀριστ[αγόρα Τροῦ]ανία. Αὕτα ἔλμιθα ἔχουσα ἐν ταῖ κοιλίαι
ἐνεκάθευδε | ἐν Τροῦ[ᾶνι ἐν τῷ] τοῦ Ἀσκληπιοῦ τεμένει καὶ
ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει ο(ἰ) | τοὺς υἱ[οὺς τοῦ θ]εοῦ, οὐκ ἐπι-
δαμοῦντος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν Ἐπιδάρωι ἔοντος, | τὰν κεφαλὰν
ἀπο[ταμεῖν, οὐ δυναμένους δ' ἐπιθέμεν πάλιν π[ε]μ[ψαι τινε]

- πο[ι] | τὸν Ἀσκληπιόν, ὅ]πως μόλῃ. Μεταξὺ δὲ ἡμέρα ἐπι-
καταλαμβάνει καὶ ὁ ἱερ[ο]εὺς ὁρῇ [ὑ]παρ τ[ῶ]ν κεφαλὰν ἀφαι-
ρημέναν ἀπὸ τοῦ σώματος. Τὰς ἐφερπούσας δὲ νυκτ[ὶ]ος ἄρ[ι]-
σταγόρα ὅψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς ἔκων ἐξ Ἐπιδαύρου | [ἐ]πι-
θεῖς τ[ῶ]ν κεφαλὰν ἐπὶ τ[ὸ]ν τράχαλον, μετὰ ταῦτα ἀνσχίσσας
τὰ γ[ὰρ] κοιλ[ί]αν τὰν αὐτ[ῆ]ς ἐξ[ε]λε[ῖ]ν τὰν ἑλμυθὰ καὶ συρράψαι
πάλιν. Καὶ ἐκ τοῦτον ὑγ[ι]ῆς ἐγένετ[ο]. — [Υ]π[ὸ] π[έ]τραι
20 παῖς Ἀριστόκριτος Ἀ(λ)ικός. Οὗτος || ἀποκολυμβάσας εἰς
τὰν Θάλασσαν ἔπειτα δενδρίων εἰς τόπον ἀφίκετο | ξηρόν,
κύκλῳι πέτραις περιεχόμενον, καὶ οἷα ἐδύνατο ἔξοδον οὐδε-
μίαν εὐρεῖν. [Με]τὰ δὲ τοῦτο ὁ πατ[ὴρ] αὐτοῦ, ὡς οὐθαμεῖ
περιειύγγανε μαστεύων, πὰρ Ἀσκληπιῶι ἐν τῷ ἀβάτῳι
ἐνεκάθευδε περὶ τοῦ παιδὸς καὶ ἐνύπνιον [εἶ]δε· ἐδόκει αὐ-
τὸν ὁ θε[ὸς] ἄγειν εἰς τινα χώραν καὶ δεῖξαι οἱ, δι[ὲ]ν ὅτι του-
25 τ[ῆ]ς ἐστὶ ὁ εὖς αὐτοῦ. Ἐξ[ε]λθὼν δ' ἐκ τοῦ ἀβάτου καὶ
(λ)ατομήσας τὰν | πέτραν ἄν[η]ρ εὖς τοῖς παῖδα ἐβδεμ[α]ῖον. —
Σωστράτα Φεραι[α] ἔτος ἐκύρσε. Αὐ[τῶ]ντα ἐμ παντὶ ἐοῦσα
φοράδαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀφικομένα ἐνεκάθευδε. Ὡς δὲ οὐθὲν
ἐνύπνιον ἐναργ[έ]ς ἑώρῃ, πάλιν οἴκαδε ἀπεκομ[ί]ζετο. Μετὰ
δὲ τοῦτο συμβολῆσαι τις περὶ Κόρονους αὐτῶι καὶ τοῖς ἐ[πο]-
30 μέ[ν]οις ἔδοξε τὰν ὅψιν εὐπρεπῆς ἀνῆρ, ὃς πυθό[μ]ενος πὰρ
αὐτῶν τ[ῆ]ς δυσπραξίας τῆς αὐτῶν ἐκλήσαστο θέμεν τὰν
κ(λ)ίαν, ἐρ' αἷς τὰν Σωστράταν ἔφε]ρον, ἔπε[ι]τα τὰ γ[ὰρ] κοι-
λίαν αὐτῆς ἀνσχίσσας ἐξαιρεῖ πληθὺς ἐλμύθων π[άμ]πολυ [δύο]
ποδανιπτῆρας, συνράψας δὲ τὰν γ[ὰρ]αστέρα καὶ ποήσας ὑγιῇ |
τὰν γυναῖκα, τὰν τε παρὸνσίαν τὰν αὐτ[ῆ]ς παρνεσφάνισε ὁ
35 Ἀσκληπιὸς || καὶ ἰατρὰ ἐκέ[λε]το ἀπ[ὸ] πέμπειν εἰς Ἐπί[δαν]-
ρον]. — Κῶν ἰάσαστο παῖδα Α[ἰ]γινάταν. Οὗτος φῦμα
ἐν τῷ τ[ῶ]ν τραχάλοι εἶχε. Ἀφικόμενον[ν] | δ' αὐτὸν ποῖ τ[ὸ]ν
θε[ὸν] κί[ω]ν τῶν ἱερῶν ὑ[παρ] τ[ῶ]ν γλώσσαις ἐθεράπευσεν |
καὶ ὑγιῇ ἐπόησε. — Ἀνῆρ ἐντὸς τῆς κοιλίας ἔλκος ἔχων.
Οὗτος ἐγκαθεύδων ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτῶι ὁ θεὸς
40 ποιτάξαι τοῖς || ἐπομένοις ἐτηρέτα[ις] συλ(λ)αβόντας αὐτὸν
ἴσχειν, ὥπως τάμῃ οὐ τὰν κοιλίαν, αὐτὸς δὲ φεύγειν, τοὺς
δὲ συλλαβόντας νιν ποιιδῆσαι ποῖ ῥόπτον, μετὰ δὲ τοῦτο
τὸν Ἀσκληπιὸν ἀνσχίσσαντα τὰ γ[ὰρ] κοιλίαν ἐκταμῆν τὸ ἔλκος
καὶ [συν]ράψαι πάλιν καὶ λυθῆμεν ἐκ τῶν δεσμῶν. Καὶ
[ἐ]κ τούτου ὑγιῆς ἐξ[ε]λθ[ε], τὸ δὲ δάπεδον ἐν τῷ ἀβάτῳι
45 αἵματος κατὰ πλεον ἦς. — Κλεινάτας Θηβ[α]ῖος ὁ τοὺς φθει-
ρας. Οὗτος [πλη]θὺς τι πάμπολυ φθειρῶν ἐν τῷ σώ-

- ματι [ἐ]χων ἀφικόμενος ἐνεκάθε[υ]δε καὶ ὀρηι ὄψιν· ἐδόκει αὐτόν νιν ὁ θεὸς ἐγδύσας καὶ γυμνὸν κατὰστάσας ὀρθὸν σά-
[ρω]ι τινὶ τοὺς φθείρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποκα[θαίρειν.
Ἀμέρας δὲ γ[ε]νομένης ἐκ τοῦ ἀβάτου ἰγῆς ἐξῆλθε. — ||
- 50 Ἀγέστρατος κεφα(λ)ᾶς [ἄ]λγος. Οὗτος ἀργυπνίαις συνεχόμενος διὰ | τὸμ πόνον τᾶς κεφαλᾶ[ς], ὥς ἐν τῷ ἀράτῳ ἐγένετο, καθύπνωσε καὶ ἐν[ύ]πνιον εἶδε· ἐδόκει αὐτόν ὁ θεὸς ἰασά-
μενος τὸ τᾶς κεφαλᾶς ἄλγος ὀρ[θ]ὸν ἀστάσας γυμνὸν παγ[κρ]α-
τίου προβολὰν διδάξαι. Ἀμέρας δὲ γεν[η]θείσας ἰγῆς ἐξῆλθε καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τὰ Νέμεα ἐνίκασε [τὸ] | παγκρά-
τιον. — Γοργίας Ἡρακλειώτας πύος. Οὗτος ἐμ μάχαι |
τινὶ τρωθεὶς εἰς τὸμ πλ[ε]ύμονα τοξε[ύ]ματι ἐνιαυτὸν καὶ ἐξάμηνον | ἔμπυος ἧς οὕτω σφοδρῶς, ὥστε ἐπτά καὶ ἐξή-
κοντα λεκάνας ἐνέπλησε | πύους. Ὡς δ' ἐνεκάθειδε, ὅψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς τὰν ἀκίδα ἐξελεῖν ἐκ τοῦ πλεύμονος. Ἀμέ-
60 ρας δὲ γενομένης ἰγῆς ἐξῆλθε τὰν [ἀκί]δα ἐν ταῖς χερσὶ φέρων. — Ἀνδρομάχα ἐξ Ἀπειρο[υ] περὶ παῖ[δ]ων. Αὐτὰ ἐγκαθεύδουσα ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει αὐταῖ τὸ ἔσθως ὁ θε[ὸς] ἀγκαλύνειν, μετὰ δὲ τοῦτο τὸν θεὸν ἄψασθαι οὐ τᾶ[ς] γαστρούς. Ἐκ τοῦ[τ]ου ταῖ Ἀνδρομάχαι υ[ι]ὸς ἐξ Ἀρύββα ἐγένετο. — Ἀ.....[ς] ὀφθαλμοῦς. Οὗτος ἐν τινι μάχαι ὑπὸ
65 δό[ρα]τος πλ[α]γεῖς ἀμφοτέ[ρ]ων τῶν ὀφθαλμῶν τυφλὸς ἐγένετο καὶ τὰν λόγχαν [ἐνιαυτὸν ἐν τῷ] | προσώπῳ περιέφερε. Ἐγκαθεύδων [δ]ὲ ὅψιν εἶδε· ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν | ἐξελκύσαντα τὸ βέλος εἰς τὰ β[λ]έφα[ρα] τὰς καλουμένας λογάδας πᾶ[ν] λιν ἐναρμόζειν. Ἀμέρας δὲ γεν[ο]μένης ἰγῆς (ἐ)ξῆλθ[ε]. — |
- 70 [Θ]έρσανδρος Ἀλι[κ]ὸς φθισικ[ός]. Οὗτος ἐγκαθεύδων ὅ[ψιν] εἶδε· || ἐ[ά]ρη ἐφ' ἀμάξας - - εἰς Ἀλιεῖς - - | [τ]ῶν ἱερῶν ἐπι - - ος ἧς τὸ πολ - - | .. γιμένος περ[ὶ] τὸ λ - - λον τῶν δ - - | .. ι τοῦ Θεορ[ά]νδρου - - οιοδρ - - | .. ς καταβᾶ[ς]
75 τ[ὸ]ν Θέρ[σανδρον] - -] ε πολ - - || ουσας τὸ γεγε[νη]-
μένον - - ομ - - | . [τ]ὸ ἱερὸν εἰς Ἐπίδα[υρον] - -] | .. [ἐ]δοξε ταῖ πόλι εἰς Δ[ελφοὺς] - -] | ... ωντι, ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε - -] |
- 80 Ἀσκληπιοῦ τέμενος κ - - || τὸ ἱερὸν ἀναγγελεῖν - -] | ἰδρύσατο τέμενος Ἀσκλη[απιοῦ] - - τὰ νομι[σθ]έντα ἐπετέλεσε. — - - [περὶ τέ]κνων. Αὐτὰ ἐγκαθεύδοι[σα] ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν εἰπεῖν | ἐσσεῖσθαι γενεὰν καὶ ἐ[πε]ρωτῆν
85 νιν - - || τεραν, αὐτὰ δὲ φάμεν ἐπι [- - καὶ ἐκ τούτου ἐντὸς ἐνι]αυτοῦ ἐγένετο αὐταῖ υἱ[ός]. — - - | Ἐπιδαύριος χολός. Οὗτος [χολός] ἐὼν φοράδαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀφίκετο.] | Ἐγκαθεύ-

- δων δὲ ὄψιν εἶδε· [ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς - -] | ποιτάσσειν αὐτῷ
 90 κλίμα[κα - - ἐ]πὶ τὸν ναόν, αὐτὸς δὲ τὸ με - - | ἐν
 καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ θ[ρόνου - - | κ]αὶ τὰ γ κλίμακα μικρὸν κα[τ
 - -] | πρᾶτον ἀγανακτῶν τ[ᾶ]ι πρά[ξι - - χω]λῶι ἐόντι ἀπο-
 τολμ Ἀμ[έρας δὲ γενομένης ἐκ τοῦ ἀβάτου ὑγῆς ἐ]-
 95 ξήλθε. — Καφ[ι]σ[ίας - - Ἀσ]κλαπιοῦ θεραπεύμασιν ἐπ - - |
 δεται λέγων ὥς εἰ δύναιμι - - | τᾶς ὕβρ[ι]ος ποινὰς λαμ-
 100 βάνω[ν - -] | τοῦ Βουκεφάλα ἐν τῇ ἔδρῃ - - || μεν τὸ μ πόδα
 παραχρῆμα καὶ - - | ὕ[σ]τερον δὲ πολλὰ καθικτεῖ[σαντα
 ὑγῆ ἐπόησε]. — | Κλειμένης Ἀργεῖος ἀκρατῆς [τοῦ σώ-
 ματος. - - εἰς τὸ ἄβα]τον ἐνεκάθειδε καὶ ὄψιν εἶδε· - -
 105 πε[ριελίξαι περὶ τὸ σῶμα καὶ μικ - - || νιν ἐπὶ τινα λίμναν,
 ἄς τὸ ἴδιον - - | δ' αὐτοῦ ἔθεν διακειμένου τὸν ἀ[- - πολ]-
 λούς τῶν ἀνθρώπων εἰς ταῦτα φά[μεν - - ἄ]φρικνῶνται εἰς
 τὸ τέμενος ἐόντες - -] | τοιοῦτον ποιησοῖ ἀλλ' ὑγῆ ἀποπ[εμ-
 110 ψοῖ. Ἀμέρας δὲ γεγενημένης ἀσ]κηθῆς ἐξήλθε. — Δίαι-
 τος Κυρ[αναῖος. Οὗτος ἀκρατῆς ἐὼν ἐτύγχα]νε τῶν γονάτων.
 Ἐγκαθεύδων δὲ ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ τὸν θεόν | τοὺς
 ὑπηρετας κέλεσθαι ἀειραμέ[νους νιν ἐξενεγκεῖν ἐκ τοῦ ἀ]δύ-
 το(ν) καὶ καταθέμεν πρὸ τοῦ ναοῦ, ἐ[πεὶ δὲ αὐτὸν οὕτοι ἔξω
 ἦνεγ]καν, ἄρμα ζεύξαντα τὸν (θ)ε(ὸ)ν ἵππων πε[ριέρχεσθαι
 115 πρὸ τοῦ ναοῦ κύ]κλωι καὶ καταπατεῖ(ν) νιν τοῖς ἵπποις,
 [καὶ ἐκ τούτου νιν ὀρθῶν γε]νέσθαι εὐθύς. Ἀμέρας δὲ γενο-
 μένας ὑγ[ιῆς ἐξήλθε]. — | δα ἐκ Κέ(ο)ν. Αὐτα
 περὶ παιδῶν ἐγκαθεύδ[ουσα ἐνύπνιον εἶδε· ἐδό]κει οἱ ἐν
 τῷ ὑπνῷ δράκων ἐπὶ τᾶς γαστ[ρὸς ἐλθεῖν. Καὶ ἐκ τούτου] |
 παιδῆς οἱ ἐγένοντο πέντε. — Τίμω[ν λόγ]και
 120 τρω]θεῖς ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν. Οὗτος ἐγκαθεύδ[ων ἐνύπνιον
 εἶδε· ἐδό]κει οἱ ὁ θεὸς ποίαν τρίψας ἐγγεῖν εἰς τ[ὸν ὀφθαλ-
 μόν τι, καὶ ὑγ]ιῆς ἐγένετο. — Ἐρασίππη ἐκ Καφυαῖν. [Αὔ-
 τα] | εἶχε τὰ γ γαστέρα καὶ ἐπέπρητο ὅλα
 καὶ ο[ὕκ ἐδίνατο ἔρπειν. Ἐγκα]θείδουσα δὲ ἐνύπνιον εἶδε·
 125 ἐδόκει οἱ ὁ θε[ὸς τὰν γαστέρα ἀντρί]βων φιλησαί νιν, μετὰ
 δὲ τοῦτο φιάλαν οἱ δό[μεν φάρμακον ἔχουσαν] | καὶ κέλεσθαι
 ἐκπιεῖν, ἔπειτα ἐμείν κέλεσ[θαι], ἔπειτα | δὲ
 ἐμπλήσαι τὸ λώπιον τὸ αὐτᾶς. Ἀμέρας δὲ γ[ενομένης ὀρῆ
 αὐτα] | τὸ λώπιον μεστόν, ὦν ἐξήμεσε κακῶν, καὶ ἐκ το[ύτου
 ὑγῆς ἐγένε]το. — Νικασιβούλα Μεθανία περὶ παιδός[ς.
 130 Αὔ]τα ἐγκαθεύδουσα || ἐνύπνιον εἶδε· ἐδόκει οἱ ὁ θεὸς δρᾶ-
 κοντα μέ[γαν] | φέρων παρ' αὐτάν, τούτῳ

δὲ συγγενέσθαι αὐτά[ν, καὶ ἐκ τούτου] παῖδές οἱ ἐγένοντο εἰς
 ἐνιαυτὸν ἔρσηνες δ[ιό. —] | κιανός ποδάγραν.
 195 Τούτου ὕπαρ χὰν ποτιπορευο[μένον δάκνων] || αὐτοῦ τοῦς
 πόδας καὶ ἐξαίμαάσων ὕγιῃ ἐπόη[σε].

Schrift wie vorher.

Z. 2 ἔσσα[ς]: troez. ἔσαν Bull. de corr. hell. 10. 142₂₁, auch bei Sappho 75. 2 und Theokr. 28, 16 (*Meister* 1. 171); ἔσσα = οὐσα Plut. Cratyl. 401 C; vgl. GGA. 1886. 763. Dagegen εἶσα Z. 27. παρουσία Z. 34. — 3 κραμῆσαι mit schwacher Stammform? So *Baunack*, Ueber ἐξερ-
 γῶα, wozu der Coniunctiv ἐκρύαι in Kalymna, s. *Bechtel* NGGW. 1888. 399. — 6 ὠρακυῖαν: vgl. zu no. 3339₆₆. — 8 Ergänzung von *Baunack*. — Die Geschichte der Aristagora (10–19) erzählt Aelian Thiergesch. 3. 33 nach Hippys von Rhegion, d. h., wie *Wilamowitz* (*Hermes* 19. 442) zeigt, einem um 250 entstandenen Machwerke, welches auch hier die sekundäre Ueberlieferung gibt. — 10 ἔλμθα gewährt eine neue Form des Stammes, der sonst mit νθ statt mit θ allein erweitert wird. Eine dritte Form liegt in ἔλμυγα vor; der alte i-Stamm erscheint noch in ἔλμι-ν. Vgl. ὄρνι-ν, ὄρνι-θα, ὄρνι-γας. — 11 ο(ι): K.; ΟΥ der Stein. — (Z. 19–26) abgedruckt bei *Wilamowitz* Isyllos 3 Note; W. gehört die Ergänzung θ[άλασσαν] (20). — 19 Α(λ)ικός: K.; Α aus Δ corr. — 20 δεινδρῶν: erklärt von *Wilamowitz*, der auf die Glosse des Et. M. verweist δεινδράζειν· εἰς δρῦς καταδύεσθαι κυρίως. Καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν. Das Wort ist Intensivum zu δρύεται· κρύπτεται, δυνάσαι· κατακολυμβῆσαι (Hes.); verwandt mit skr. drávati? Vgl. *Danielson* Gram. u. etym. Stud. 1. 54 Note 1. — 24 οἱ: das O eingedrängt, nicht eine Stelle für sich einnehmend. — 25 (λ)ατομήσας: K.; Α aus Δ corr. — 29 περὶ Κόρινθους: vgl. ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Κορινθίου ἐπὶ τὰν ὁδὸν τοῦ Κορινθίου Samml. no. 3025₁₄; es handelt sich um eine Abgrenzung epidaurischen Landes im Streite mit Korinthos. — 31 Κ(λ)ίαν: K.; ΑΙΝΑΝ der Stein. — 37 ergänzt von K. nach no. 3339₁₂₅ οἱ[τος] ὕπαρ ἐπὶ κυνὸς τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν θ[εσπι]ενό-
 μενος τοῦς οπιλλοὺς ὕ[γι]ης ἀπῆλθε. — 40 [συ]λ(λ)αβό[ν]τας: K.; Α statt Λ der Stein. — 40/41 ὁππτον: neben ὁππτρον wie θύρωτον (no. 3325₃₀₄) neben θύρωτρον. Bei Hes. ὁππιόν· κλειδίον. — 47 αὐτόν νιν: doppelte Setzung des Pronomens wie αὐτοῦ ἔθεν Z. 106. — 54 Schl. [τό]: *Baunack*; K. gibt auf der Tafel ENIKAΞΕ., unterlässt aber auf der Umschrift die nötige Ergänzung. — 61 Schl. ergänzt von *Baunack*. Von hier ab ist die genaue Angabe der am Schlusse untergegangenen Zeichen unmöglich. — 62 Schl. ergänzt B. τὰν κοίλαν; aber Accusativ nach ἀπασθαι! — 67 [λογάδας]: *Diels* *Hermes* 24. 256; „λογάδες sunt propria τὰ λευκὰ τῶν σφθαλμῶν, tum ipsae pupulae“. Die übrigen Ergänzungen von K. — 67 (ἐ)ξήλθ[ε]: K.; T für E der Stein. — 79 τέμενος κ[αριαροῦν]? — 81 ἰδρύσατο: Δ eingedrängt. — 83 ff. nach K. — 87 ergänzt von K. nach Z. 27. — 91 von Zeichen 3 und 5 unbestimmbare Reste. — 92 κα[τέβη] (so!) K.; l. κα-
 [τέσσαρς]? — 93 f. [χω]λῶι δόντι ἀποτολμ[ᾶσαι]? — 102 f. hinter τοῦ σώμα-
 τος liest K. [οὗτος ἰκέτας εἰς τὸ ἄβα]τον: vielmehr [ἀφικόμενος εἰς τὸ ἄβα]τον? —

103 hinter εἶδε ergänzt *K.* ἐδόκει οἱ τὸν θεὸν - -. — 104 Schl. [ἄγειν] *K.* — 105 Schl. etwa [κακῶς]? — 109 f. [ἀσ]κηθής: wie schon aus der Odysse 5 255 überlieferten Variante ἀσκεθές hervorgeht, die *Nauck* mit Recht in den Text aufgenommen hat, jetzt aber auch durch vorliegende Stelle bewiesen wird *), hat griech. ἀσκηθής urgriech. ē. *Osthoff* setzt gleichwol *σκάθος an (*Paul-Braune* 13. 459). — 109 [γεγενημένος]: *B.*; [γενηθείας] *K.* — 112 f. [ἀ]δύτο(υ): *Υ* fehlt auf dem Steine. — 114 (θ)ε-(θ)ν: *K.*; OEON der Stein. — 115 καταπατεῖ(ν) νιν: *K.*; der Steinmetz hat ein *N* übergangen. — 117 Κέ(ο)ν: ΚΕΘΥ der Stein; „ἴσως ἡ νῆσος Κυθήρη, Κύθηρα, ἐκαλεῖτο πρὸς τοῦτους κατ' ἀναγραμματισμὸν Κεθύρη ἢ Κεθύρα“ *K.* — 121 ποίαν τρίπας: *Wilamowitz Isyllos* 4 Note. — 133 ἔπαρ χάν und [δάκνων]: *Diels* a. a. O. —

3341 Bruchstück einer dritten Heilinschrift gleichen Charakters. — *Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ.* 1885. 85 no. 87.

[- - ἐγκατ]εκοι[μάθη] - - | - - ας ἐκέλετ[ο - -] | - - ως
5 καὶ τὸν - - | [- - ὕ]γινης γενόμε[ενος. || 'Ἀλέξαν]δρος Κρής. Οἷ-
τος [- -] | - - τὰ νομιζόμεν[α - -] | . . . ὕγινης ἐγένετο καὶ
- - | . . . ἀργυρίου μῶν εἰς - - | [τ]οῦ Ἀσκληπιοῦ. — *Αλκ*-
10 - -. [Οὗτος τυφλὸς] || ἐὼν τὸν ἄτερον ὀφθαλμὸν - - | οἷα
ταῖς θεαῖς θυσεῖ[ν - -] | τὸν θησαυρὸν ἐν τ[- - ὕ]γινης ἐγένε-
15 το. — Ὀφελίων ἐξ - - | τα κλίνει ἐκ - - || ὁ δὲ θεὸς ἐν[- -
ἀφικ]έσθαι πο[ῖ - -] | ὕγινης γε[νόμενος - -] | θεῖς - - | ε - -.

Schrift: wie vorher, doch Ξ.

Z. 5 Anfang *Baunack* „oder Θεσμ-, Θεσμ-“. — 14 ταῖς *K.*, τὰ *B.*

3342 Gut erhaltene, in zwei Stücke gebrochene Platte, desselben Fundorts und Charakters wie die Heilinschriften, nur nicht streng στοιχηδόν geschrieben. — Herausgegeben von *Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ.* 1885. 65 ff. no. 84; danach von *Wilamowitz-Möllendorf Isyllos* von Epidauros. *Philol. Untersuchungen* Heft IX. Berl. 1886. *Baunack* a. a. O. 147 ff. Den Paean behandelt *Blass Jahrb. für Philol. und Päd.* 1885. 822—26.

Ἰσυλλος Σωκράτους Ἐπιδαύριος ἀνέθηκε | Ἀπόλλωνι Μα-
λεάται καὶ Ἀσκληπιῶνι.

I.

Δῆμος εἰς ἀριστοκρατίαν ἄνδρας α[ῖ] περ[ο]άγοι καλῶς,
αὗτος ἰσχυρότερος· ὁρθεύεται γὰρ ἐξ ἀνδραγαθίας.

(*) Neuerdings auch durch die arkadische Inschrift *Bull. de corr. hell.* 13. 281, wo es Z. 5 f. heisst: τὸν περοθύταν νέμεν ἰν Ἀλῆαι δ τι ἄν ἀσκηθῆς ἦ, τὰ δ' ἀνασκηθεῖα ἰνφορβίεν. — *F. B.*]

- 5 *Αἰ δέ τις καλῶς προαχθεὶς διγγάνοι πονηρίας*
πάλιν ἐπαγκρούων, κολάζων δᾶμος ἀσφαλέστερος.
Τάνδε τὰν γνώμαν τόκ' ἤχον καὶ ἔλεγον καὶ νῦν λέγω.
Εὐξάμαν ἀνγραψέν, αἰ κ' εἰς τάνδε τὰν γνώμαν πέτῃ
ὁ νόμος ἄμιν ὃν ἐπέδειξα, ἔγεντο δ', οὐκ ἄνευ θε(ῶ)ν.

II.

- 10 *Τόνδ' ἱαρόν θείαι μοῖραι νόμον ἠῦρεν Ἴσουλλος*
ἄφθιτον ἀέναον γέρας ἀθανάτοισι θεοῖσιν
καὶ νιν ἅπας δᾶμος θεθμὸν θέτο πατρίδος ἁμᾶς,
χεῖρας ἀνασχόντες μακάρεσσιν ἐς οὐρανὸν εὖρου[ν].
οἳ κεν ἀριστεύωσι πόλῃος τᾶσδ' Ἐπιδαύρου
15 *λέξασθαι τε ἄνδρας καὶ ἐπαγγεῖλαι κατὰ φυλὰς*
οἷς πολιοῦχος ὑπὸ στέροισι ἀρετὰ τε καὶ αἰδώς,
τοῖσιν ἐπαγγέλλεν καὶ πομπεύεν σφε κομῶντας
Φοίβωι ἄνακτι υἱῷ τε Ἀσκληπιῷ ἱατρῇ
εἵμασιν ἐν λευκοῖσιν, δάφνας στεφάνοις ποτ' Ἀπόλλω,
20 *ποτ' δ' Ἀσκληπιὸν ἔρνεσι ἑλκίας ἡμεροφύλλου*
ἄγνωσ πομπεύειν καὶ ἐπεύχεσθαι πολιάταις
πᾶσιν αἰεὶ διδόμεν τέκνοις τ' ἑρατὰν ὑγίειαν,
τὰν καλοκαγαθίαν τ' Ἐπιδαυροῖ αἰεὶ (δ)ρέπεν ἀνδρῶν
εὐνομίαν τε καὶ εἰρήναν καὶ πλοῦτον ἀμεμφῇ,
25 *ῥαῖς ἐξ ῥᾶν νόμον αἰεὶ τόνδε σέβοντας·*
οὔτω τοί κ' ἀμῶν περιφείδοιτ' εὐρύοπα Ζεὺς.

III.

- Πρῶτος Μᾶλος ἔτευξεν Ἀπόλλωνος Μαλεάτα*
βωμὸν καὶ θυσίαις ἡγλαῖσεν τέμενος.
Οὐδέ κε Θεσσαλίας ἐν Τρίκλῃ πειραθείης
30 *εἰς ἄδυτον καταβάς Ἀσκληπιοῦ, εἰ μὴ ἀφ' ἄγνοῦ*
πρῶτον Ἀπόλλωνος βωμοῦ θυσίαις Μαλεάτα.

IV.

- Ἴσουλλος Ἀστυλαΐδαι ἐπέθηκε μαντεύσασθαι οἱ | περὶ τοῦ*
παιᾶνος ἐν Αελφοῖς, ὃν ἐπόησε εἰς τὸν Ἀπόλ|λωνα καὶ τὸν
35 *Ἀσκληπιόν, ἡ λωῖόν οἷ κα εἴη ἀγγρά|φοντι τὸν παιᾶνα.*
Ἐμάντευσε λωῖόν οἷ κα εἵμεν ἀγγράφοντι καὶ αὐτίκα καὶ εἰς
τὸν ὕστερον χρόνον.
Ἰεπαιᾶνα θεὸν ἀείσατε λαοί,
ζαθέας ἐνναέτα[ι] | τᾶσδ' Ἐπιδαύρου.
ᾧδε γὰρ φάτις ἐνέπουσ' ἥλυ|θ' ἐς ἀκοὰς
40 *προγόνων ἀμετέρων, ᾧ Φοῖβε Ἀπόλλ|λων.*

- Ἐρατὼ Μοῦσαν πατὴρ Ζεὺς λέγεται Μά-
 λ[ωι] | δόμεν παράκοιτιν ὁσίοισι γάμοις.
 Φλεγύας δ', [δς] | πατρίδ' Ἐπίδauρον ἔναιεν,
 θυγατέρα Μά[λ]ου γ[αμ]εῖ, τὰν Ἐρατὼ γεί-
 νατο μάτηρ, Κλεοφῆμα δ' ὀνομάσθη.
 Ἐκ | δὲ Φλεγία γένετο, Αἴγλα δ' ὀνομάσθη.
 45 Τὸδ' ἐπώνυμον· || τὸ κάλλος δὲ Κορωνίς ἐπεκλήθη.
 Κατιδὼν δὲ ὁ χρυσότοξος Φοῖβος ἐμ Μά-
 λου δόμοις παρθενίαν ὦραν | ἔλυσε,
 λεχέων δ' ἱμεροέντων ἐπέβας, Λα-
 τῶιε κόρε | χρυσοκόμα.
 Σέβομαί σε· ἐν δὲ θυώδει τεμένει τέ|κε-
 τό νιν Αἴγλα, γονίμαν δ' ἔλυσεν ὠδί-
 50 να Λιδς || [π]αῖς μετὰ Μ[ο]ιρᾶν Λάχεςις τε μαῖα ἀγανά.
 Ἐπὶ κλη|σιν δὲ νιν Αἴγλας ματρὸς Ἀσκλη-
 πιὸν ὠνόμαξε | Ἀπόλλων, τὸν νόσων παύ-
 στορα, δωτῆρα ὑγείας, | μέγα δῶρημα βροτοῖς.
 Ἰεπαιάν ἱεπαιάν, χαίρειν | Ἀσκλη-
 πιέ τὰν σὺν Ἐπίδauρον ματρόπολιν αὖ-||
 55 ξων, ἐναργῇ δ' ὑγίειαν ἐπιπέμπους
 φρεσὶ καὶ σώμασιν ἀμοῖς, ἱεπαιάν, ἱεπαιάν.

V.

- Καὶ τότε σῆς ἀρετῆς, Ἀσκληπιέ, τοῖργον ἔδειξας
 ἐγ κείνοισι χρόνοις, ὅκα δὴ στρατόν ἤγε Φίλιππος
 εἰς Σπάρτην, ἐθέλων ἀνελεῖν βασιληίδα τιμῇ.
 60 Τοῖς δ' Ἀσκληπι[ο]ς ἦλθε βοάθροος ἐξ Ἐπιδάουρου
 τιμῶν Ἡρακλέος γενεάν· ἅς φρίδετο ἄρα Ζεὺς.
 Τουτάμ' ἦλθε, ὅχ' ὁ παῖς ἐκ Βουνοπόρου ἦλθεν κάμνω[ν].
 Τῷ τύγα ποστεῖχοντι συναντήσας σὺν ὀπλοισιν
 λαμπόμενος χρυσεῖς, Ἀσκληπιέ. Παῖς δ' ἐσιδὼν σε
 65 λίσσετο χεῖρ' ὀρέγων ἱκέτη μύθῳ σε προσαντῶν
 „ἄμπορος εἰμι τεῶν δῶρων, Ἀσκληπιέ Παιάν,
 ἀλλὰ μ' ἐποίκτειρον.“ Τὺ δέ μοι τάδε ἔλεξας ἐναργῇ·
 „θάρσει· καιρῷ γάρ σοι ἀφίξομαι (ἀλλὰ μὲν αὐτῇ)
 70 τοῖς Λακεδαιμονίοις χαλεπὰς ἀπὸ κῆρας ἐρύξας,
 οὖνεκα τοὺς Φοῖβου χρησμούς σῴζοντι δικαίως,
 οὗς μαντευσάμενος παρέταξε πόλῃ Λυκοῦργος.“
 Ὡς δ' ἔειπε ἐπὶ Σπάρτην· ἐμὲ δ' ὦ[ρ]σε νόημα
 ἀγγεῖλαι Λακεδαιμονίοις ἐλθόντα τὸ θεῖον
 πάντα μάλ' ἐξείας. Οὐδ' αὐδῆσαντος ἤκουσαν

- 75 σώπειραν φήμαν, Ἀσκληπιέ, καί σφε σώωσας.
 Οἱ δὲ ἐκάρυξαν πάντας ξενίαις σε δέκεσθαι
 σωτήρα εὐρυχόρου Λακεδαιμόνος ἀγκαλέοντες.
 Ταῦτά τοι, ὦ μέγ' ἄριστε θεῶν, ἀνέθηκεν Ἴσυλλος
 τιμῶν σὴν ἀρετῇν, ὧναξ, ὥσπερ τὸ δίκαιον.

Gewöhnliche Schrift, doch Ξ ; statt A ist öfter nur Λ sichtbar, 2 mal Z. 2. 27) steht Θ für O.

Zeit: Z. 58 f. weist nach Blass unzweideutig auf den Zug Philipps V im Jahre 218 (Polyb. 5. 18 ff.). Demnach wäre die Inschrift in den Anfang des 2. Jahrh. v. Chr. zu setzen, eine Zeit, zu der die Schreibungen πέτη (Z. 8), σώζοντι (70), τῶ (63 für τῶι „dem“), sowie ἐποίκτειρον (67) mit ϵ für τ gut passen.

Z. 1 Ἴσυλλος: „regelmässiges Hypokoristikum von Ἰσοκλῆς“ Wl.

I (Z. 3–9) trochäische Tetrameter in dorischem Dialekte. — 6 ἐπαγκρούων: „intr. ist das Verb durch Hesych bekannt: ἐπανακρούσαι· εἰς τοῦ-πίσω χωρῆσαι“ Baunack 150 f. — 9 ἀμίν wegen κ' ἀμῶν Z. 26 B. Nach Thumb Spir. asp. 97 ἀμέ auf Karpathos, Kos, Kreta. — ἀνευ: vielleicht nicht epidaurisch, da oben no. 3325_{ss} ἀνευ steht und Isyllos nur als sehr unreine Quelle des Dialekts gelten darf. — θε(ῶ)ν: K.; ΘΕΟΝ der Stein.

II (Z. 10–26) heroisches Versmass, episch-dorischer Dialekt. — 19 ποὶ Ἀπόλλω, 20 ποὶ δ' Ἀσκληπίων entspricht auch der Prosa der Heilinschriften. Nur vor Labialen steht stets ποτι-: ποτιβλέψας no. 3339₄₄, ποτιπορευο[μένον] no. 3340₁₃₄. Euphonischer Ursache entspringt auch ποστειχόντι (63), wenn so zu lesen ist. — 21 πομπεύειν: dies der einzige Infinitiv auf -ειν, den Isyllos schreibt; sonst stets -εν, auch πομπεύειν Z. 17. — 22 vom Steinmetzen mit kleineren Buchstaben nachgetragen, K. — 23 Ἐπιδανροῖ: alter Locativ, richtig von W. gegen K. beibehalten. — (δ)ρέπεν: W. „nach Analogie besonders von Pindarischen Stellen wie Pyth. 6. 48 ἄδικον οὐδ' ἐπέροπλον ἦβαν δρέπων“; PEGEN der Stein, den B. verteidigt. — 25 ὥρας ἐξ ὥραν: „aus der s. g. Lykurgischen Rhetra (Plut. Lyk. 6), oder wenigstens aus derselben altdorischen Formelsprache, die auch in jenem ehrwürdigen Document zu uns redet“ W.

III (Z. 27–31) ein Distichon und drei Hexameter. Die Wortformen bis auf Μᾶλος und Μᾶλεάτα in κοινή.

IV (Z. 32–36) Prosa. — 34 ἦ = *al*, als Fragewort in der indirecten Frage auf den Bleiplättchen von Dodona sehr gebräuchlich (Pomtow Jahrb. f. Phil. 1883. 321 ff. no. 9. 11. 12. 13), aber auch sonst bezeugt (vgl. Ahrens DD. 380 ff.). Man muss wol entweder ἦ betonen (so Wl., B.), wie im directen Frageworte, oder ἦ wie *al*. Dass ἦ alter Instrumental ist, habe ich Beitr. 15. 156 Anm. ausgesprochen.

V (Z. 37–56) Ionici a minore, hier nach Wilamowitz' Abteilung. Vgl. Semitelos Ἐπ. ἀρχ. 1885. 74 ff., Blass a. a. O. — 37 ἐνναέτα[: W.; der sich auf CIG. no. 1167₂ βουλὴ καὶ δῆμος ναέται ζαθέης Ἐπιδάουρον

beruft, ἐνναεῖτα[ν] *K.*, *Bl.* — 45 Warum *Κορωνίς* wegen ihrer Schönheit diesen Namen führe, sucht *W.* zu erklären. Aber dass des Stesichoros *κορωνίδες* (ἔων κορωνίδας οὔλας) auf einer Entlehnung aus dem Italischen beruhe, ist mir unwahrscheinlicher, als dass *corōna* umgekehrt griechisches Lehnwort sei; so würde Isyllos' Etymologie begreiflich werden. Anders *Blass* und *Baunack.* — 49 νιν: so die Ueberlieferung, von *Blass* verteidigt; (Ἴνιν *Semitelos*, dem *W.* folgt. — 51 Ἀσκληπιός von *Αἴγλα* nach äusserlicher Aehnlichkeit abzuleiten scheint unmöglich. Soll man Isyllos Bekanntschaft mit den von *Wlamowitz* (93) zusammengestellten Namen Ἀσγέλατας, Αἰσχλαβίος zutrauen? — 53 χαῖρεν: χαῖρε *W.* — 54 ματρώπολιν: „Stadt der Mutter“ *W.* — 54/55 αὐξῶν: αὐξ(ο)ν *W.*, dem *B.* folgt. Ein Aorist αὔξα, ἠὔξα? —

VI (Z. 57 bis Schluss) heroisches Versmass in episch-dorischem Dialekte. — 62 ἦλθεν κάμων: *W.* schiebt δ ein; dies ist aber wohl nicht nötig, s. zu 66. — 63 Τύγα ποστείχοντι: *W.*; τύγ' ἀποστείχοντι *K.* „Aber wer sich die erzählte Geschichte überlegt, sieht, dass hier von einem Fortgehen in keiner Weise die Rede sein kann, und dass αὐτῇ 12 (= 68) mit solcher Abtheilung unvereinbar ist.“ — 66 ἄμπαρος: von *B.* richtig als ἄπορος aufgefasst und mit hom. ἀμφοσίη verglichen. Der nicht ungelehrte Dichter sieht das ν in ἀν- = ἀ- als ν ἐφεκνυστικόν an und misbraucht es, wie schon Z. 62. — 72 ὦ[ρ]σε νόημα *W. Bl.*; Ω. ΞΕΝΘΗΜΑ der Stein, von *K.* nicht verstanden. — 74 ἐξείας: „aus ep. ἐξείης, wofür wir als dorisches ἐξᾶν kennen“ *Blass* a. a. O. 826. — 76 δ(ή): *W.*; ΔΕ der Stein.

3343 „Chapelle de Ἀγ. Ἰωάννης. — Sur le linteau gauche de la porte. Copiée par moi en 1868“ *Foucart* bei *Le Bas* Explic. no. 145b.

Νικοκράτης, Δαμονία Δημοστράτο[ν], | Δημοτέλης Δημο-
κλεῖς Ἐπιδαύριος | καὶ Καλλὼ Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι
ἀνέθηναν.

Gewöhnliche Schrift.

Z. 1 Zwischen dem 2. und 3. Namen eine Lücke von 5 Buchstaben. Im Bull. de l'école fr. 1867 schreibt *F.* Δημοστράτος ohne Zeichen der Ergänzung.

3344 Asklepion. Viereckige Platte aus hartem Stein. — Στάης
Ἐρ. ἀρχ. 1886. 250 Note.

Εἰδαμος Τελέ[α], | Τιμοκράτης Τίμωνος Ἐπιδαύριοι | τὸν
αὐτῶν υἱὸν Τελέαν | Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

Schrift: M, Σ.

Z. 1 Τελέα: ΤΕΛΕ(ΑΣ) Στάης.

3345 Ebenda. Vier zusammengehörige Platten. Καββαδίας Έφ. ἀρχ. 1885. 189 no. 88—91.

a. Σώδαμ[ος] Εὐκλίπ[που, Λαφ]άν[τα] Τηλεμάχου Ἐπι-
δαύριοι τὰν τᾶς Θυγατέ[ρος] Θυγατέρα Λαφάνταν Εἰάνθε[ος]
Ἐπιδαυρίαν Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

b. Σώδαμος Εὐκλίππου, Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδαύριο[ι] |
τὰν αὐτῶν Θυγατέ[ρ]α Χαρικῶ Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

c. [Λαφάντα] Τηλεμάχου Ἐπιδαυρία τὸν αὐτᾶς πατέρα
Τηλέμαχον Τηλεφάνεος | [καὶ τὰν μ]ατέρα Χαρικῶ Νικα[ρ]έ-
του Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

d. Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδ[αυρία] τὸν αὐτᾶς ἄνδρα |
Σώδαμιον Εὐκλίππου Ἐπιδαύριον Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

Gewöhnliche Schrift, doch Π.

Links von a schloss eine andere Inschrift in Z. 1 mit ... ΔΑ, Z. 2 mit ... Α und Z. 3 mit ... ΑΝ.

Λαφάντα II in a und Χαρικῶ II in b sind nach ihren Grossmüttern mütterlicher Seite genannt a 1 und c 2, wie oft der Enkel nach dem Grossvater. Erstere begegnet noch auf einer viereckigen Kalksteinbasis Έφ. ἀρχ. 1883. 31 no. 14:

e. Λαφάντα Εἰάνθεος | Ἐπιδαυρία τὸν αὐτᾶς | ἄνδρα Κλε-
5 αιχμίδαν Κλεάν[δρου] Ἐπιδαύριον Ἀπόλλωνι || καὶ Ἀσκληπιῶι.

Schrift: Α, Π, Σ.

Da diese Inschrift jünger als a—d zu sein scheint, so folgt, dass a noch bei Lebzeiten der geweihten Laphanta gesetzt ist.

Laphanta I erscheint noch einmal Έφ. ἀρχ. 1883. 32 no. 15:

f. Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδαυρία | Δαμοκλῆ Δαμοκλέος
Ἐπιδαύριον | Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

Schrift: Α und Z. 3 Α, Π, Σ.

Ein Damokles noch Έφ. ἀρχ. 1885. 29 no. 83:

Ἀρχὼ Ἀστυλαΐδα Ἐπιδαυρία | Ἐχεκράτειαν Δαμοκλέος |
Ἐπιδαυρίαν τὰν αὐτᾶς ματέρα | Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

Gewöhnliche Schrift, doch Σ.

Enkel des in e genannten Kleaichmidas ist der Έφ. ἀρχ. 1883. 154 no. 55 erscheinende:

g. [Κλε]αιχμίδας | Δαμοφάνεος | ἱερεὺς γενόμενος Ἀσκληπιῶι

Schrift: Α, Μ neben Μ, Σ, Π.

Seine und der Laphanta II (e) Enkelin Laphanta III, Schwester des vorigen wird von der Stadt geehrt *Ἐφ. ἀρχ.* 1883. 87 no. 20:

h. Ἀ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων | Λαφάνταν Λαμοφάνεος |
ἀρετᾶς ἔνεκα καὶ εὐνοίας | τᾶς εἰς αὐτάν.

Schrift: Π, Σ.

Ein zweiter Bruder von ihr kann Damon sein, dessen die Inschrift *Ἐφ. ἀρχ.* 10. 528 no. 3 gedenkt:

i. Δάμων Λαμοφάνεος[ς], | Λαμαρέτα Λυσικλείδα | Ἐπιδαύ-
ριοι τὸν αὐτῶν | υἱὸν Λαμοφάνη Ἀπόλλωνι, Ἀσκληπιῶι.

Offenbar haben wir hier die Denkmäler einer angesehenen Priesterfamilie vor uns.

3346 Ebenda. Platte aus hartem Kalkstein, eine Basis krönend, oben mit Löchern für die Füße des Bildes, vorn die Inschrift. — Καββαδίας *Ἐφ. ἀρχ.* 1883. 152 no. 49.

[Παῦ]λος [Ἰά]σονος καὶ Ἀσκληπιᾶς Ἀπολλωνίδα | Ἐπιδαύ-
ριοι τὸν αὐτῶν υἱὸν Μένανδρον | πυροφορήσαντα Ἀπόλλωνι
καὶ Ἀσκληπιῶι.

Schrift: A und A, Π, Σ.

Z. 1. Die Namen nicht gesichert.

3347 Ebenda. „Ἐπὶ μονόλιθον ἐπιστυλίου καὶ διαζώματος μνημεῖον“
Καββαδίας *Ἐφ. ἀρχ.* 1885. 198 no. 100.

[Ἀ]ρίσταρχος Ἐργίνου Ἀσκληπιῶι.

Gewöhnliche Schrift, „κατὰ τοὺς ἀλεξανδρινούς χρόνους“ K.

* * *

Ähnliche Inschriften ohne Bemerkenswertes: *Ἐφ. ἀρχ.* 1883. 28 no. 7; 31 no. 13. Ebenda 88 no. 24 hat der Gott den Beinamen (in κοινή) Κλυτομήτιδι; 89 no. 28 Ὁρθίω (Ἀρεμῆς Ὁρθία *Ἐφ. ἀρχ.* 1885. 195 no. 98); 157 no. 58 Σωτήρι (vgl. no. 57); 1884. 21 no. 62 Ἀγρώτη.

3348 In Olympia gefunden. — *Treu Archaeol. Ztg.* 1879. 207 no. 327. *Löwy* I. gr. B. 71 no. 92.

Ἀριστίων Θεοφίλεος Ἐπιδαύριος.
Πολύκλειτος ἐποίησε.

Gewöhnliche Schrift.

Vgl. Paus. 6. 13: Θερόιλον δὲ Κορυναῖον καὶ Ἀριστίωνα Θεοφίλου Ἐπιδαύριον, τὸν μὲν ἀνδρῶν πυγμῆς, Θερόιλον δὲ λαβόντα ἐν παισὶ στέφανον, Πολύκλειτος ἐποίησε σφᾶς ὁ Ἀργεῖος.

„Scheint . . . , die jüngste unter den bekannten Inschriften des jüngeren Polyklet zu sein“ *Treu*; vgl. no. 3277.

3349 Viereckige Sandsteinbasis. — Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1885. 191 no. 93

Πόλις Ἐπιδαυρίων Θίασον | Ἀριστοδάμου Ἐπιδαύριον ἀρε-
τᾶς | ἔνεκεν καὶ εὐνοίας εἰς αὐτάν.

Schrift: Π.

In römischer Zeit an Stelle der vernichteten ursprünglichen Inschrift eingemeisselt. Nur hier fehlt *ἀ* vor πόλις (K.). Die zugehörige Künstlerinschrift erwähnt zu no. 3301.

3350 Asklepicion. „Πλάξ περιφερούς βάθρον“ Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1883. 30 no. 10.

Ἄ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Γναῖον | Κορνήλιον Σω(δ)άμου
υἱὸν Νικά|ταν, ἱερέα τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος δῖς, ἀγωνοθετή-
5 σαντα πρ[ὸ]ν τὰ Ἀπολλωνιεῖα καὶ Ἀσκλη|πειεῖα, κτίσαντά
τε - - - Καίσα[ρ]εῖων πανάγυριν καὶ ἀγῶνας | καὶ πρῶτον
10 ἀγωνοθετήσαντα | ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας || τᾶς εἰς αὐτάν.

Schrift: Π, Σ.

Z. 2 Σω(δ)άμου: ΣΩΣΑΜΟΥ der Stein; wie no. 3351, beweist, Schreibfehler, nicht, wie *Baumeister* 85 will, mit *σευτέρως* (no. 3277₁₅) zu rechtefertigen.

3351 Ebenda. „Μαρμαρίνη πλάξ ἐπιστέφανος βάθρον“ Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1883. 29 no. 9.

Ἄ πόλις ἃ τῶν Ἐπιδαυρίων | Νικάταν Σωδάμου | Ἐπιδαύ-
ριον ἄριστα | πολειτευόμενον.

Schrift wie vorher.

3352 Marmorbasis. — Καββαδίας Ἀθήναιον 10. 554 no. 4.

Ἄ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Ἀρότταν | Θεόξιος Αἰγιακὸν
ἀρετᾶς ἔνεκεν | καὶ εὐνοίας, ἃν ἔχουσα διατελεῖ | εἰς αὐτάν.

Schrift A und A.

Z. 1 APOT:NAN, was der undeutliche Strich soll, ist unklar.

3353 Ebenda. „Μεγάλη πλάξ βάθρον, ἐν ἣ δύο ἐπιγραφαὶ“ Καββα-
δίας Ἐφ. ἀρχ. 1883. 89 no. 25—26.

a. Τὰ γυμνάσια τὰ ἐν Ἐπιδαύρῳ | [κ]αὶ οἱ συμπολιτεύον-
τες | Ἰσιῶνα Ἀπολλωνίου Ἐπιδαύριον γυμνασιαρχήσαντα ἐν
5 Ἀνκείῳ || ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐεργεσίας | τᾶς εἰς αὐτούς.

Sachlich vgl. die Inschriften von Argos *Le Bas* no. 120 (CIG. no. 1122) und no. 121. Ein *Λύκειον* sonst unbekannt.

b. Ἀ πόλις Ἐπιδαυρίων | Ἰσίωνα Ἀπολλωνίου | Ἐπιδαύριον | τὸν αὐτᾶς εὐεργέταν.

Schrift: A, Π, Σ.

3354 Drei Platten aus hartem Kalkstein, zu einer viereckigen länglich Basis gehörig mit drei Inschriften. — Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1883. 90 no. 30—31.

a. Ἀ πόλις ἃ τῶν Ἐπιδαυρίων | ἀνέθηκε Εὐάνθη Εὐνόμου | Ἐπιδαύριον ἀρετᾶς ἔνεκεν | καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ || 5 εἰς αὐτάν.

Schrift: Θ, Π, Σ.

K. ᾄς (4), αὐτάν (5).

b. [Ἀ πόλις] Ἐπι[δαυρίων Ε]ἰά[νθη] | Εὐνόμου Ἐπιδαύριον, -] | ἰσινόν, συμβουλευ[έ]ντα τὰ κράτιστα ἐν παντὶ καιρῷ 5 καὶ ἄνδρα || ἀγαθὸν ὄντα περὶ τὰν πολιτείαν | καὶ εὐεργετή- κότα πολλὰ καὶ μεγάλα τὰν πόλιν ἀρετ[ᾶς] ἔνεκεν καὶ | εὐ- νοίας τᾶς εἰς αὐτάν.

Schrift wie vorher.

Z. 1 fehlen nach K. 6 Bstb. Die Angabe der Lücke ΕΠΙ...ΥΑ... bei K. ist wohl ungenau. Auf Z. 2 haben am Schluss noch 7—10 Zeichen Platz.

Auf dem dritten Stein undeutliche Reste eines Ehrendekrets. ΑΤΗΓΥ in Z. 2 führen auf [Πολυκράτη [Ε]ὔ[ανθους], vgl. no. 3356.

3355 Ebenda. „Πλάξ περιφεροῦς βάθρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου“ Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ. 1883. 91 no. 32.

Ἀ πόλις ἃ τῶν Ἐπιδαυρίων Πολυκράτη Εὐάνθους | Ἐπι- δαύριον, ἄνδρα φιλόπατριν ἀγωνοθετήσαντα | ὅτι ἀγαθῶς Ἀπολλωνεῖα καὶ Ἀσκληπιεῖα [καὶ] | Καισαρῆα ἀρετᾶς ἔνεκα.

Schrift: A, Θ, Π, Σ.

ὅτι beim Positiv bezeugt ebenso wie Ἀπολλωνεῖα, Καισαρῆα den späten Ursprung der Inschrift.

3356 Ehreninschriften im Dialekte, aber ohne weiteres Interesse: CIG. no. 1169, *Le Bas* Még. et Pélop. no. 148; zu der gleichen Familie gehören die bei *Le Bas* no. 149. 150. 151, Ἐφ. ἀρχ. 1884. 30 no. 77 genannten Persönlichkeiten. Ferner *Le Bas* no. 152a. — Ἀθήν. 10. 328 no. 1 (Θεαρίδαν Λυκόρτα Μεγαλοπολίταν), verwandt mit Ἐφ. ἀρχ. 1885. 28 no. 21

(vgl. *Wilamowitz* Isyllos 4 Note); 553 ff. no. 2. 3. 5. 8. — *Ἐφ. ἀρχ.* 1883. 27 no. 4; 31 no. 16; 86 no. 19 (*Τιβέριον Ἰούλιον Σιάνθου υἱὸν Κλαυδιανόν*; der Lakonismus *Σιάνθου* von *Baunack* S. 87 erklärt „aus dem vollen Namen des anderen Iuliers“, nämlich des 87 no. 21 genannten *Γάιος Ἰούλιος Λάκωνος υἱὸς Σπαρτιακός*); 1885. 28 no. 82.

3357 Grabstele in einer Kirche von Epidauros. — *Ross* Archäol. Aufs. 2. 659, wiederholt von *Foucart* bei *Le Bas* no. 155a.

Λαυδία χαῖρε.

Schrift: A.

3358 „Village d'Épidaure. Stèle enmarbre blanc, surmonté d'un fronton triangulaire. Fruste. Gravure négligée“ *Martha* Bull. de corr. hell. 3. 198 no. 10.

Πίλως χαῖρε. | Ἐμεῖον | χαῖρε. | Πρατόνκε | χαῖρε.

Schrift: E neben E, Π, C.

Z. 1 ΠΙΛΩC: davor scheint noch ein Bsth. zu fehlen. *Martha* gibt darüber nichts an.

3359 Nordmauer der Kapelle der *Ἁγία Ἄρρα*. — *Conze*, Annal. Instit. arch. 1861. 12. In vollständigerer Abschrift *Foucart* bei *Le Bas* no. 147b.

Θεός, ἀγαθὰ τύχα. | Σκανὰ ἱερῶν κ[αὶ] | Διονυσίου νακόρου, |
[Θεο]χάριδος πικροφόρου.

Schrift: A, E neben C, Ω.

Die Inschrift bezieht sich auf die Wohnungen, welche Antoninus Pius für die Priester an Stelle der alten *σκανὰ* errichten liess; also letzte Zeit Hadrians (*Foucart*).

3360 Die Münzen von Epidauros zeigen an Legenden E oder ΕΓ. Aus der Zeit des achäischen Bundes stammt: ΑΧΑΙΩΝ, Rs. ΑΡΙΣΤΟΛΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ *Weil* Zs. für Numism. 9. 255, und ΑΧΑΙΩΝ ΕΠΙΔΑΥΡΕΩΝ *Head* Hist. num. 352.

VII. Lessa.

3361 *Κονδάκης Ἀθήν.* 8. 372.

Ορος | Ἀσκλη|πιού.

Schrift: C neben A und Γ.

VIII. Trozan.

3362 Im Jahre 1847 in Trozan gefunden, durch *Pittakis* nach Athen gebracht. — *Rangabé* Ant. hell. no. 785. *Pittakis* Ἐφ. ἀρχ. no. 2581. Nach beiden *Bursian* Rhein. Mus. 1856. 321 ff. — *Foucart* hat den Stein 1868 abgeschrieben und herausgeben bei *Le Bas* Explic. no. 157a.

- - μόνων - - | - - [τοι] αἰ[λ]ῶνος : ΠΧΠΘΞΞΞCCCC - - |
 - - λ π[ὰρ τῶγ] Καλλικράτεος : ΧΧΘ - - | - - δέ[ρ]-
 5 ματος : CCCC - | : χ. α. ἀπὸ τῶν τ - - || - - ν ἐν τοῖς ποτα-
 μοῖς ἐς Πραμερίαν - - | - - Δαμοφάνεος ἐ[ς] τὰν ἀνοικοδομίαν
 τᾶς ἐν - - | - - μ[αρι]ά[ρ]ων λίθων πᾶ[ρ] Δίωνος : Π : ἐπὶ
 τ - - | - - [τι]μὰ ἐπὶ τᾷ τομᾷ τοῦ στυλοβάτα παρα - - | - -
 10 πᾶρ Ἐκασθένεος : ΞΞΞ : ποῖ ξύ[λα - -] || - - δος πᾶρ Πειθ-
 άνδρον : ΓCCCC - | - - CCCC ΟΟ - - | - - [ἐ]φ[ό]διον
 καὶ ναῦσθλον Φιλίσκ[ωι - - | - - ἐ]φ[ό]διον :] ΞΞΞ [:] θυμα-
 15 το - - | - - [τ]ὰν ὁδὸν τὰν εὐθείαν τὰν ἀπ[ὸ - - || - - ἀπὸ
 τᾶν ἐπικατε]ίδων τᾶν Διον[υσίου] - - | - - δάμ[ωι : . . :] χω-
 ρίου πᾶ[ρ] - - | - - Φαλακρίωι : ΓCCCC : πορίου Φαλακρίωι
 : ΠΞ [:] κᾶπου ὑπε[ρ] - - | - - Π[ει]θ[άν]δρωι : ΠΞΞCC : τοί-
 χου ἐργασίας ἀπ[ὸ] - - | - - τοίχου ἐργασίας τοῖ ἐν τᾷ ἐπι .
 20 ἀμίδι τᾷ σ - - || - - Δαμοφάνει : ΠΞΞΞΞ : ἐς Ἐρμιό[να] - - |
 - - διορθ[ώσιος] τῶμ πᾶρ τὸν Ἀγνή ἔστε ποῖ τὰ Φαλακ[ρίου]
 - - | - - τ[οῦ] ἐπ' ἀριστερ[ᾷ] τοίχου τοῦ λιθίνου Ἐκασθένει
 : ΠΘ - - | - - [Δαμοφ]ά[ν]ει : ΠΘΞΞΞCCCC : πλίνθων [μ]υριᾶν
 ὀκτῶς καὶ ἀποστ[εγάσιος - - | - - πλίνθων] χιλιάν ὀκτῶς καὶ
 25 ἀποστεγάσιος Αἰμναίωι : ΓCC - - || - - ἀ[π]οστεγάσιος τῶν
 τοίχων τῶν λιθίνων πρ - - | - - σ' Ἐκασθένει : ΓCCCC : τοῦ [χ]όου
 τοῦ ἐπὶ τὰν ἱμασσιὰν Παντ - - | - - τέλωι ἐς Κόριγθον ποῖ

- τὸν ναύκλαρον. ἐξ ΠCC - I, ἐς Μέρ[αρα - - | - - ε]ᾶς ὁδοῦ
 ἀπὸ τοῦ Ἀγνέως ἔστε ποῖ τὸ ἱερὸν ἐργασίας Δαμ - - | - -
 CCC: .αν ἐς τὰν ὁδὸν τὰν παρ τὰς ἐπικαπίδας - - ||
 30 - - [τὰν] παλαιὰν ὁδόν, ἃ συνεχώθη, ἐποικοδομήσιος Ἐκεσ-
 θένει : BC - - | - - [Δ]αμοφάνει : ΠΞΞΞ ΠCCCΞ ὑπὲρ τῶμ
 Φαλακρίου τὰν ὁδὸν ἐ[ργαζομένων τὰν ἀπὸ | τ]ῶν Θερασάνδρου
 ἰωνι : ΠCCCIIOO : ὁδοῦ ἐργασίας ἐκ Κιο - - | - - [τ]ῶν
 χωρίων τῶμ Πυθοδώρου, ὧι οἱ λίθοι ἔτμηθεν, Θεοδώ[ρωι - - |
 - - ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν οὗ] εἰργά[ζ]οντο τὰν ὁδόν, ἐς σίτον,
 35 Ἑλλωτίωι : ΞΞΞ : ὁδοῦ ἐρ[γασίας ἀπὸ] - - || - - CCC . . . :
 ὁδοῦ ἐργασίας ἀπὸ Ψίφας Θεσσαλίωι : CC . . I : ὑποδ[ομᾶς
 - - | - - Ἐκεσ]θένει : .BΠCCC : χοεύσαντι τὰ ὑπὲρ τὰς ὑποδομᾶς
 Κλ[εισθένει - - | - - κρά]νας ἐπεξορυχθείσας ὑποικοδομήσαντι
 τὰ θεμέλια Ἐε[σθένει - - | - - ὁδοῦ] ἀπὸ τῶν Θεογνήτου
 παρ τὸ Θερασάνδρου ἐργασίας Ἐκεσθένει - - | - - τοῖς παρ
 τὰν ὁδὸν τιμὰ C . . τοίχων λιθίνων ἀποθρι[γλώσιος
 40 - - || - - σκάτ]ετον τῶν τοίχων τῶν λιθίνων ἐργασίας Φί-
 λωνι : ΠΞΞΞΠ = = ICCO - - | - - τοῦ ναοῦ ὀρύξιος Ἐκεσ-
 θένει BBBBBΞΞΞ, αὐλῶν ἐρμάσιος - - | - - ἰδος ἐς τὸς αὐλὸς
 τιμὰ Κλεισθένει : CCC : αὐλῶν ὧμ ποτέδει ο - - | - - [ἐ]κ
 τοῦ δαπέδου κάτωθε ὠικοδομήθη καὶ τὰς πναλίδος περὶ τὸ
 - - | - - ἄν ἀποστομώσιος πέντε Ἐκεσθένει : ΞΞΞΞCCCC :
 45 ἀποφορήσι[ος] - - || - - τοῦ ἔμπροσθε τοῦ ναοῦ Μελανθίωι
 : BΠΞ : τοῦ δὲ ὀπισθε τοῦ να[οῦ] - - | - - CCCC : τὰς ζωρίας
 τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ παρταμόντι καὶ τὰν γᾶν - - | - - αν Με-
 λανθίωι : B . ΠCCCΞ : σκαπέτον ὑπὸ τῶν ζωρῶν ὀρύξιος - - |
 - - ζωρίας, ὡς τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν ναὸν μὴ ῥέηι : Μελανθίωι
 : ΞΞΞΞ - - | - - ον Ἐκεσθένει : ΠC : λευκώματος τᾷ συγ-
 50 γρόφοι Μενεζρ[άτει] - - || - - οἰεν ἐφόδιον καὶ ναῦσθλον Δα-
 μοφάντωι : Ξ : σκαπέ[τον - - | - - ποτέ]δει ὁ ναὸς Με-
 λανθίωι : BBBBBΠΞΞΞΠCC : ἐπορύξιος - - | - - Ἐρμαίωι
 : ΠΠCC = = O : ἐργόναις τομᾶς τοῦ στρώμα[τος - - | - -
 χι]λίωι διακατίων ἐξήκοντα ἑπτὰ Δίωι, Θεοδώ[ρωι - - |
 50 χιλίω]ν ἑκατὸν τεταράκοντα πέντε Κλ[εισθένει] - - || - - μ . ν
 πεντήκοντα τρεῖς ἐπ - - | - - τριακατίων ἐνενήκον[τα] - - | - -
 νι : ΠΞΞΞΞΠ - - | - - νι : Π - - | ΙΑΚΑ¹.

Gewöhnliche ionische Schrift; „d'une bonne époque“. (F.)

Die Inschrift ist von allen Seiten abgebrochen, so dass die Zeilenlänge nicht bestimmt werden kann. Z. 10 ist der Zeilenschluss zur Bezeichnung eines Abschnittes freigelassen. Die Abschriften der griechischen

Herausgeber zeigen zwar mehr Zeichen als die Foucart, scheinen aber sehr ungenau. Die Zahlzeichen haben folgende Bedeutung: $\text{P} = 5000$; $\text{P} = 500$; $\text{P} = 50$; $\text{P} = 5$. $\text{X} = 1000$. $\text{E} = 100$. $\text{Z} = 10$. $\text{C} = 1$ Drachme. Unklar ! (Obol?), O, -, = und das Ξ (nicht Ξ !) Z. 31. 47 hinter, sowie . $\Xi\Xi$ Z. 27 vor der Zahl. Die Interpunktion: schliesst die Zahl ein ausser 31, 27, und steht Z. 49 vor dem Namen des Unternehmers.

Z. 4 Etwa $\chi[\sigma]\alpha[\varsigma]$ im Sinne von $\chi\omega\sigma\epsilon\omega\varsigma$? Pitt. hat CCCCKIC: : $\text{A}\Sigma\text{ATTO}$. — 7 $\mu[\alpha\rho\mu]\acute{\alpha}[\rho]\omega\text{v}$ stimmt zu den von F. nicht gefüllten Lücken. Rang. $\text{AP}\Omega\text{M}.. \Delta\text{P}\Omega\text{N}$. — 15 Die Ergänzung F.'s natürlich ganz unsicher. — 16 Rang.: $\Omega\text{IAN}\Delta\text{AM}\Omega\text{I}|\Xi\text{IX}\Omega\text{PIOYTTA}$. Pitt. $\text{AE}....\text{P}.\Omega\text{TAI}\Sigma\text{SAM}.$ $\text{IKH}\Sigma\text{EAX}\Omega\text{PIOYTTA}$. — 17 $\kappa\acute{\alpha}\text{pov}$ hat auch Rang. $\text{P}.\text{KAF}\text{OYTTIE}$. F. umschreibt $\text{P}.\text{Z}.. \alpha\text{pov}$, was falsch, wenn man, wie er, die Interpunktion hinweg lässt. — 19 „M. Koumanoudis a cru distinguer $\epsilon\pi\iota\beta\alpha\mu\acute{\iota}\delta\iota$; mais je ne suis pas assez sûr de la lettre B pour adopter cette leçon. $\text{ETI}\Sigma\text{ANIDAI}$ Rang. $\text{ETI}\text{XAMIDAI}$ Pitt. — 26 $\iota\mu\alpha\sigma\sigma\acute{\iota}\alpha$, nach F. vielleicht $\alpha\iota\mu\alpha\sigma\acute{\iota}\alpha$. — 27 $\text{K}\acute{\omicron}\rho\iota\gamma\theta\varsigma$: Γ vor O ausdrücklich bezeugt. Also ist ein Fehler anzunehmen oder $\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha$ steht für $\nu\omega$ wie umgekehrt so oft. — 28 Schluss $\Delta\alpha\mu[\sigma\phi\acute{\alpha}\nu\epsilon\iota]$? — 31 Ergänzungsversuch nach Z. 34. 38, wo ich $\acute{\omicron}\delta\omicron\upsilon$ herstelle. — 35 Vgl. $\theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\sigma\sigma\alpha$ $\Psi\iota\phi\alpha\acute{\iota}\alpha$ Paus. 2. 32₁₀. — 37 $[\kappa\rho\acute{\alpha}]\gamma\alpha\varsigma$: es handelt sich wohl um Erweiterung und Ausmauerung einer Quelle. — 39 $\acute{\alpha}\text{πο}\theta\epsilon\rho\iota[\gamma\kappa\acute{\omega}\sigma\iota\omicron\varsigma]$: Bursian. — 42 $\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\varsigma$ ist auffällig. Sollte die Inschrift bis in die Zeit des Uebergangs zum ionischen Alphabet zurück verlegt werden können und $\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\varsigma$ zu lesen sein? Dafür würde $\tau\omicron = \tau\omicron\upsilon$ Z. 45 (Bursian) und vielleicht auch $\sigma\gamma\gamma\rho\acute{\omicron}\phi\omicron\iota$ (= $-\omega\iota$?) Z. 49 sprechen. Vgl. zu 3325 Z. 56. — 44 Anf. $[\zeta\omega\rho\upsilon]\acute{\alpha}\nu$? $\text{Z}\omega\rho\acute{\upsilon}\alpha$ für $\text{Z}\omega\rho\upsilon\alpha$ (vgl. $\text{A}\gamma\nu\acute{\epsilon}\omega\varsigma$); $-\rho\upsilon\acute{\alpha}$: $-\acute{\rho}\omicron\acute{\iota}\alpha = \nu\upsilon\acute{\iota}\alpha$; $\nu\omicron\acute{\iota}\alpha$ GGA. 1886. 763; vgl. $\acute{\epsilon}\delta\rho\omicron\rho\omicron\rho\acute{\omicron}\alpha$, $-\acute{\rho}\acute{\upsilon}\alpha$. — 48 $\sigma\gamma\gamma\rho\acute{\omicron}\phi\omicron\iota$: vgl. zu 42. — 50 Pitt. $\text{IOI}\Xi\text{NE}\Phi\text{O}\Delta\text{ION}$, daraus entnimmt Bursian $\iota\omicron\iota\epsilon\nu$. Keinesfalls ist $\acute{\epsilon}\nu = \acute{\epsilon}\varsigma$, wie F. will. — 55 $\tau\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ ($\tau\epsilon\acute{\iota}\varsigma$?) aus $\tau\epsilon\acute{\iota}\nu\varsigma$.

3363 Zerstörte Kirche der *Ἀγία Σωτῆρα*. — Böckh CIG. no. 1201 (nach einer mangelhaften Abschrift Fourmonts), wiederholt und hergestellt von Dittenberger Syll. no. 179. Neuerdings gelesen von Jamot Bull. de corr. hell. 13. 193 no. 18, der Dittenbergers Emendationen bestätigt.

Ἀγατον Κλεινία [Σ]ικ[νῶ]μι[ον | ὁ] δ᾽ ἄμμος ἀνέθιξε.

Schrift: M, Σ.

Die Inschrift kommt nicht aus Hermione, wie D. noch angenommen hat, sondern aus Trözene, in dessen Umgebung sie gefunden ist. Sie ist bald nach 243 gesetzt (J.).

3364 Auf beiden Seiten beschriebene Platte, vor Jahren bei Damala (Trozan) gefunden, jetzt im Central-Museum zu Athen. — Herausgegeben von Mylonas Bull. de corr. hell. 10. 136 ff. und 335. Wiederholt von J. Baunack Stud. 1, 1 163.

a. Vorderseite.

- - περ πολ ολι τὸν δᾶμιον περ - - | - - ἀνεί-
 πον μφερον ΠΥΝΛ παρῆπεςθαι δὲ τὰν ἐκ-
 κλ[ησίαν] - - | - - ασίαν ἔστε τ - - - - - ισπευτε καὶ τοῖς ταμί-
 [αις] - - | - - π[α]ραιριμ[εν]. γ - - τὰ χωρία ἐψάφιστ[αι]
 5 - - || - - μφ . . . αν καὶ τὰν σω[τηρίαν] - - | - - [νόμο]θέτας
 τοῖς ἀιρημένο[ς] - - | - - [καθ'] ἅ κα οἱ ἀιρημένοι ἑπὶ τᾶ[ς]
 πόλιος | - - - - - ας κατὰ τὸν νόμον κατέ[χεν] - - | - - φέρε[ν]
 10 ὑ[πὲρ] τῶν νῦν ἐψα[φισμένων] | - - ἃ βουλὰ εἶπε - - || - - [δό-
 με]ν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς - - | - - ἀνήνικε Ἐυξενος. - - | - -
 [πάντα τὰ κοινεῖ]α δόμεν ἐς τὸν διατει[χισμὸν] | - - [Ἐδοξε]
 15 τῶι κοινῶι τῶν Ἀχα[ίων] - - || - - τᾶς πόλιος τὰ κοι[νεῖ]α - - |
 - - ατου - - | - - [Ἐδοξε - - αὐ]τοῖς ἐς τὸ[ν] διατειχισμὸν | - -
 20 ἀ[ν]ήνικε Στα - - | - - [δόμεν ἐς] τὸν διατειχι[σμὸν] - - || - -
 ΣΟΡΕΣΟΠ - - | - - [δόμεν ἐς τὸν δια]τειχισμὸν, καθ' ἃ ἃ
 [πόλις ἀ]ξιοῖ - - Ἀνήνικε - - ΟΞΕΔΙΑ - - | - - τοις, καθ'
 25 ἃ - - | - - - - - ος ἐν το[ῖς] - - || - - Καλλί[ας?] - - | - - δόμεν
 - - | - - ΥΑΕΟ - - | - - [δόμεν ἐς τὸν διατ]ειχισμὸν τᾶς [πό-]
 30 λιος - - [δόμε]ν τὰ κτήματα . . || - - [καθ' ἃ] ἔδοξε τῶι δά-
 μ[ωι] | - - - - - τὰ χωρία . . . | - - [τᾶς πόλ]ιος, καθ' ἃ ἔδο[ξε]
 τῶι δάμωι. Ἀνήνικε - - Ἐδοξε - - | - - τῶι κόμωι - - | - -
 35 [δόμεν ἐς τὰν σωτηρίαν] καὶ τὸν διατε[ι]χισμὸν τᾶς πόλιος.
 Ἀνήνικε - - | - - Ἐδοξε τῶι κόμ[ωι] | δόμεν] - - τὸν διατειχισμ[ὸν]
 - - Ἀνήνικε - - κ[ι]δεος. Ἐδοξε | - - [καθ' ἃ] ἀξιοῖ ἃ πόλις. |
 40 Ἀνήνικε - - Ἐδοξε - - πᾶσ[αν] τὰν κοινά[ν] || οὐσίαν δόμεν ἐς
 τὸν διατειχισμὸν καὶ τὰν σωτηρίαν τᾶς πόλιος. Ἀνήνικε Με-
 νεκλῆς Αἰσχ - - | [Ἐδοξε] - - ὑπάρχουσιν - - | - - [δόμεν
 ἐς τὸν διατειχισμὸν καὶ τὰν δι]οικοδόμησιν | - - Ἀνήνικε
 Π[α]σ[ισ]θῆνης | - - σ ονε . . | - - ΛΗ - -

b. Rückseite.

- - | - - | - - - - - ωι οι καὶ τὸ (ψ)ά[φισμα] τοῦ δάμου.
 Ἀνήνικε - - | - - Ἐδοξε - - δό[με]ν τῶι πόλει τὰ κοινεῖα πά[ντα]
 τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐς τὰν | διοικοδόμησιν καὶ ἐς τὸν δια-
 τει[χι]σμὸν κατὰ τὸ ψάφισμα τοῦ δ[ά]μ[ου]. Ἀνήνικε - - |
 Ἐδοξε - - | - - δόμεν τὰ κοι[ν]εῖα τὰ ὑπάρχ[ο]ντα αὐτοῖς πάντα
 5 [ἐς τὰν δι]οικοδόμησιν καὶ ἐς τὸν διατειχισμὸν κατὰ τὸ ψ[ά]-
 φισμα τοῦ δάμ[ου]. Ἀνή[ν]ικε Τιμέας Α ου. Ἐδοξε
 τοῖς πατριώ[ταις] τοῖς πε[ρὶ] Πολ[ύμ]ναστον δόμεν τὸ χωρ[ί]ον
 τὸ κοινοῖς μνάμα[σιν] αὐτ[ῶν] | ἐς τὰν σωτηρίαν καὶ ἐς τὸν

- διατειχισμ[όν], καθ' ἃ ἔδοξε τῷ δάμ[ωι]. Ἀνήνικε Ἀγλωκρά-
[της] .. λισ .. | .. [Ἔδοξε τοῖς πατριώ]ταις Σωκράτει, Εὐ-
ρυνίδαι, Καλ[λ]ί[αι], Νιλ[ολα]ίδαι, Ἀσκληπιοδώ[ωι] .. ε. α
.. - | -- τον τὰ [όν]τα αὐτοῖς ἐν τῷ κοιν[ῶι] ἐς τὸν διατε[ι]-
10 χισμὸν τῆς πόλιος [ἐ]πὶ σω[τηρ]ίαν, καθ' ἃ ἔδοξε] τῷ δάμωι.
Ἀνήνικε Ἀσκληπιοδώρος Ἀσκληπ[ί]δα. Ἔδοξε [τ]οῖς [τε]-
λεστηρ[ο]ις [ι τῆς μεγάλα]ς Ματρὸς δόμεν τὰν οἰκίαν ἐς τὸν δια-
τειχισμὸν [τ]ῆς πόλιος, καθ' ἃ ἔδ[οξε] τῷ δάμ[ωι]. — Ἀνή-
νικε Φιλόμηλος Πραξία. — Ἔδ[οξε] τοῖς πατριώταις τ[ᾶ]ς
Γεραιστίας τὰ κοινὰ ὄντα | [δόμεν πάν]τα εἰς τὰν σωτηρίαν
καὶ τὸν διατειχισμὸν τῆς πόλιος. — Ἀνήνικε Ἀλκαδῆ
το[υ]. | Οἱ] καὶ τῆς Ἀφροδίτας τῆς ἐμ βάσσαις δίδοντι
15 τὸ χωρίον τὸ [π]οῖ τῷ ἱερῶι οἱ περὶ Α κλ[έα] ||
τᾶ[ι] π[ό]λει ἐς τὸν διατειχ[ισ]μὸν. Ἀνήνικε Λύσις Ἀριστο-
κλ[έ]ος. Οἱ πατριῶται ο[ἱ] μ .. | [δ]έδο[ν]τι τὸ
χωρί[ον] τὸ ὑπάρχ[ον] αὐτοῖς] ἐς τὸν διατειχισμὸν] τῇ πόλει.
Ἀνήνικε] .. ρ .. αἰ .. | [Ἔδοξε] τοῖς πατριώταις τοῖς περὶ
τὰμ Πραξιτέλεος καὶ Ἀγασικλέος γυναῖκα δ[όμεν τὰ] χωρί[α] |
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς] κοινεῖα εἰς τὸν διατειχισμὸν τῆς πόλιος,
καθ' ἃ ὁ δᾶμος ἀξιοῖ. Ἀνήνικε Ν .. | ... πλ.ς Θεοπόμπου.
— Ἔδοξε [τ]οῖς Κηπεῖδαις δόμεν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς
20 [χωρία ἐς τὸν δι]ατειχισμὸν, καθ' ἃ ὁ δᾶμος ἀξιοῖ. Ἀνήνικε
Λαφάνης Νικάρχου. — Ἔδοξε τοῖς πατριώταις γεγενη]μένοις
Ἀρκάσι δόμεν τὰν γὰν τὰν ἔσσαν αὐτοῖς κοινὰν ἐς τὸν δια-
τειχισμὸν τῆς πόλιος. | Ἀνήνικε Πάντις Καλλιμαχίδας, Νί-
καν[δρο]ς Πεισικράτεος. — [Ἔ]δοξε τοῖς Πα[ντι]άδαις δόμεν] |
τὰ κοινεῖα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς ἐς [τ]ὸν διατε[ι]χισμὸν τῆς
πόλιος, καθ' ἃ ὁ δ[ᾶμος] ἀξιοῖ. Ἀνήνικε Φιλωνίδας Ν
δώρου. Ἔδοξε τοῖς Σκυλλαιεῦσι δόμεν τ[ᾶ] κοινεῖα τὰ ὑπάρ-
25 χοντα αὐτοῖς ἐς [τ]ὸν διατε[ι]χισμὸν [τᾶς] πόλιος, καθ' ἃ
ἀξιοῖ ὁ δᾶμος. Ἀνήνικε Χερ[σικ]λείδας - -. [Ἔδοξε τοῖς
..... | [π]άντα [τὰ αὐτοῖς ὑπάρ]χοντα χωρία, τὰ ἐν Ἀλθῆ-
φωι, δόμεν ἐς τὰ[ν] σωτηρίαν τῆς πόλιος. Ἀνήνικε .. | ..
ΟΣΚΑ ΠΙΣ .. Ἐνάκταις τοῖς περὶ Λύσων]α δόμεν
τὰ [ἱερὰ] τὰ κοινὰ ἐς τὰν σωτηρίαν τῆς [πό]λιος. [Ἀ]νή-
[νικε] Ἀ[λύ]σων] .. ΑΦΙΟδώρο[ν]. Ἔδοξε τ[ο]ῖς πατριώταις
τοῖς περὶ Γην - - | - [Ἀνή]νικε Νίκων Νικοκλέος. —
30 Ἔδοξε ΙΟΝ. ΜΙΓΝΕΟΝΤΟ - - || ... δόμεν τὰ ὄντα αὐ]τοῖς
τῷ π[ό]λει [ἐς] τὸν διατειχ[ισ]μὸν. Ἀνήνικε Τρι. λ - - |
.. τοῖς ἔδοξε - -] τὰ ἱερὰ δόμεν τὰ αὐτῶν [ἐ]ς τὰν σωτη]-

- ρίαν τᾶς πόλιος, [κα]θ' [ἃ ὁ δᾶμος ἀξι]οῖ. Ἀνήνικε -] ας
 Εἰξένον. — Ἔδοξε τοῖς Παντιάδαις τοῖς π[ε]ρὶ Ποίμαρχον . .
 α σοσ . . | - - [τά κ]οινεῖα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς δόμεν
 ἐς τὴν διοικοδόμῃ[σιν ἐπὶ σωτη]ρίαν [τ]ᾶς [πόλιος, καθ' ἃ]
 ἀξιοῖ ἃ π[όλις]. Ἀνήνικε Ἀ[ρ]ίσταρχος Ἀριστο[ν]ίκον. —
 35 Ἔδοξε τοῖς π[ατρ]ι[ω]ταῖς τ[οῖς] περὶ [ἃ - - καὶ Ἀ]μφοτερόν
 τὰ κτήματα τὰ κοινεῖα [τ]ὰ ὑπάρχοντα αὐ[τ]οῖς δόμεν ἐς
 τὸν δ[ιατειχισμὸν ἐπὶ σ]ωτηρίαν τᾶς πόλ[ι]ος, καθ' ἃ
 ἀξιοῖ ἃ π[όλις]. Ἀνήνικε [Π]ει[σ]ίσ[τ]ρα[τ]ος Καλ[λ]ικρί-
 του. — Ἔδοξε τοῖς πα[τριώ]ταις τοῖς περὶ Ἀριστωνάταν
 Κόμα, Φρουρίδαν Ἀφ[ισ]ταίχμον, Δα[- | - - δόμεν τ]ὰν ο[υ]-
 σ[ί]αν τὴν ὑπάρχου[σ]αν αὐτοῖς [κ]οι[ν]εῖα ἐς τὸν δια[τειχισμὸν].
 Ἀν[ή]νικε - - Ἔδοξε τ[οῖς] Θυάκταις τοῖς περὶ Σάμον [καὶ]
 40 Εὐβουλον δόμεν [τὰ ὑπ]άρχοντα || [αὐτοῖς ἐπὶ σωτηρίαν] τᾶς
 πόλιος, καθ' ἃ ἀξιοῖ ἃ πόλις. Ἀνήνικε Ἀνθεὺς Ὀν[υ]μ[ε]ν[ος]
 δέον. — Ἔδοξε [τ]οῖς πα[τριώ]ταις τοῖς Καλ[λ]ιμαχεῖς δόμεν
 ἐς τὸν διατειχι[σ]μὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τᾶς πόλ[ι]ος. Ἀν[ή]-
 νικε Καλλίμαχο[ς] . . . εἰαι ἀνήνικαν ὁδελον[ό]μοι Κλεω-
 νίδας Κλει[σ]θένους, Κλε . . . | - -

Schrift: A neben A, M, Ξ, Π neben Π, ε neben Σ.

a. Z. 1 [καθ]άπερ πολ[ι]ταῖς M. — 2 [συ]μφερόν νῦν M. — 5 [τὰ]μ
 φ[ρουρ]ῶν M.; 1. [συ]μφ[ουρ]ῶν? Zwischen Φ und A haben 2-3 Zeichen
 Platz. — 7 [καθ'] ἃ κα: ἃ κα(ί) M. B. — 10 Hier schliesst der erste, all-
 gemeine, Teil der Inschrift, was durch eine, mindestens rechts, freigelassene
 Zeile angedeutet ist. Es folgen die Einzelbeschlüsse, die wegen ihrer
 grossen Aehnlichkeit leichter herstellbar sind; jeder beginnt mit ἔδοξε -,
 und schliesst mit ἀνήνικε -. a. scheint deren 16, b. 23 enthalten zu
 haben. Weitere Belege der Form ἀνήνικε bei Mylonas 143 f. — 40 [Με]-
 νεκλής: unsicher; auf der Zeichnung steht E. NEKAHΞ. — 43 [Τιμέ]ας
 [Σωσ]θένης bei M. ist falsch; „ob -α Σ[ωσ]θένης?“ B.

b. Z. 1 Καὶ τὸ (ψ)ά[φισμα]: B.; ΚΑΙΤΟΥΜΙ die Abschrift; κα[τὰ] τὸ
 ψά[φισμα] M. falsch. — 5 Τιμέας Α[γ]θαίου M., ganz unsicher: vgl. Α[α]-
 μάχον u. dgl. — 6 μνάμα[σιν]: M.; gegen die Ergänzung spricht, wie B.
 richtig bemerkt, dass ν ἐφελευστικόν sonst der Inschrift fremd ist. Aber
 der Dativ μναμά[τοις], an den er denkt, liegt ihr ebenso ferne. — 7 Schl.
 ΑΓΩΚΡΑΙ[ΛΙΣ]; von M. Ἀγλωκρά[τας (!) Ἀ]λυσίου, B. Ἀγλωκρά[της Π]ο-
 λισ[άμου] oder [Π]ολ[ι]σ[θέως] gelesen. — 8/9 [Π]ει[σ]ίσ[τ]ρα[τ]ος B. — 9 τὰ [δύ]-
 τα: M.; unsicher, da das hinter T stehende Zeichen kein A gewesen zu
 sein scheint. — 12 Γερασιῶτας: „Γερασιῶτα ist der Name einer πατρίδα
 und wie der Γερασιῶτας μὴν . . . nach Poseidon genannt“ B. — 13 Ἀλκάδης --
 nicht verständlich; Ἀλκάδης bei M. falsch. — 19 zwischen Π und Α
 hat vielleicht noch ein Buchstabe gestanden, so dass man -π(ο)λ[ι]ς lesen
 könnte; -πλε.ς auf M.'s Umschrift falsch (B.). — 22 „Καλλίμαχίδας patro-

nym., ebenso 42 Κλει[σ]θένης . . ., vgl. thess. Ἀγαθοκλέαιος“ B. — Πα[ν-
τιάδαις δόμην]: meine Ergänzung (nach 32) füllt zwar den Raum, ist aber
nicht sicher. Was gegen die Ergänzung πα[τριώταις] spricht, die M. vor-
schlägt, zeigt B. — 26 ἐν Ἀλθήφωι: M. verweist auf Paus. 2. 30, Ἀλθη-
πον δὲ Ποσειδῶνος παῖδα καὶ Αἰῖδος τῆς Ὠρόν, παραλαβόντα μετὰ Ὠρόν τὴν
ἀρχήν, Ἀλθηπίαν ὀνομάσαι τὴν γῆν (sc. τῶν Τροιζηνίων). — Am Schlusse
der Z. τὰς πόλιος. Ἀνήνικε von mir ergänzt. Vor Θανάταις der nächsten
Z. fehlt, wie Z. 39 lehrt, jedenfalls ἔδοξε, ohne Zweifel auch τοῖς; im An-
fange erkenne ich Reste des Namens des Antragstellers. — 28 .- ΑΦΙΟ
δώρον: B. vermutet Νυμφιοδώρον; der Name gehöre zu Νυμφία, dem
Beinamen der Aphrodite in Argolis (Paus. 2. 32.). — Schl. vielleicht
Τρίπ[υ]λ[ος] B. — 32 Ποίμαρχον: verschrieben für Ποίμναρχον? Oder
nach misverstandenen Ποίμανδρος gebildet? — 36 Anf. nach B. — [Ι]ει-
[σί]στρα(τ)ος: schon von M. vermutet; Ξ statt Τ die Abschrift. — 37 Ἀρι-
στονάτας enthält die beiden Elemente ἀριστο- und Ὀνάτας; die künstliche
Erklärung B.'s ist also unnötig. — 40/41 und 41/42 von mir ergänzt.

Zeit: 225 hatte Kleomenes III den achäischen Bund besiegt. Er ist
der Feind, gegen den sich die seit 243 zum Bunde gehörige Stadt
rüstet (M.).

3365 Conze Annal. dell' instit. archeol. 1861. 6.

Εὐάμερε χαῖρε.

Schrift nicht angegeben.

3366 „Ad Damala . . . in ruinis ecclesiae, in basi rotunda“ Büchh
CIG. no. 1183 (nach Chandler und Fourmont). — Conze Ann. dell' instit.
archeol. 1861, 6. — Le Bas no. 157.

Οἱ ἀλειφόμενοι | [Τί]τον Θεόδωρον | [Τί]τον Καλλίππου |
τοῦ αὐτῶν || εὐεργέτα.

Schrift: A, Θ, Π.

Z. 2 ITON Le Bas. — 4. 5 Nach Conze und CIG.; Le Bas hat αὐτῶν |
εὐεργέταν.

3367 Le Bas no. 159.

ΗΓΕ.ΡΕΟΝΤΟ|ΤΟ.ΙΟΔΟΙΟ

Lässt sich nicht hinreichend deuten. — Baumeister Philol. 1854. 182 =
Bursian Bull. Instit. archeol. 1855. XXXIV, Foucart bei Le Bas Expl.
no. 158a ist ganz in κοινή, bis auf den Namen des ἀρχίατρος τῆς πόλεως
Ἀγασικλείδας Ἀγασικλείδα.

3368 Die Münzen von Trozan zeigen ΤΡΟ, erst unter Commodus
ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ. Head Hist. num. 371. Catal. of gr. c. in Brit. Mus. Pelop 165.

IX. Methana.

3369 Auf einem Lanzenschuh in Olympia, herausgegeben von E. Curtius Arch. Zeit. 33. 181, Ausgrabungen von Olympia 1, t. 32. Röhl IGA. no. 46, Imagines 29, 1. Kirchhoff Stud.⁴ 162.

Μεθάνιοι ἀπὸ Λακεδαιμονίων.

Epichorisches Alphabet (Λ, nicht Ή); ausserdem D, Ε, Θ.

3370 Büchh CIG. no 1191 (nach Dodwell). Lenormant Rhein. Mus. 21. 395 no. 246 = Foucart bei Le Bas Expl. no. 159k, Dittenberger Syll. no. 222.

Weihinschrift auf Ptolemaios VI. Philometor und Kleopatra, hellenistisch bis auf Μεθαναίων, Μνασίων.

3371—75 In dem Hofe eines Privathauses zu Megalokhorio. — Jamot Bull. de corr. hell. 13. 188 f. no. 4. 5. 6. 12. 13.

Πυθοκλέος. (Gewöhnliche ionische Schrift). — -επεκράτος (Σ). — Ἀριστοκράτος (Σ). — Φίλας (Α, C). — ΣΟΤΑΔΑΧΑΙΡΕ, von J. richtig gelesen Σ(ω)τάδα χαῖρε.

3376 Lenormant Rhein. Mus. 1866. 395 no. 247, wiederholt von Foucart bei Le Bas Expl. no. 159k.

Εὐδαμος Κυλλία.

3377 Die Münzen von Methana zeigen ΜΕ, ΜΕΘ, in der Kaiserzeit Μεθαναίων. Head Hist. num. 370 Cat. gr. c. in Brit. Mus. Pelop. 163.

X. Kalaurea.

3378 Weisser Marmor mit Aëtom, unten gebrochen, von Poros nach Athen in die Stoa Hadrians gebracht. — Stephani Mél. greco-romains 1. 118 f. Rangabé no. 740.

Σιφνίοις ἀτέλεια ἐγ Καλαυρέαι κατὰ τὰ πάτρια. | Ἐπὶ
5 Θεοφρίδους ταμία ἔδοξε ταῖ πόλι ταῖ Καλαυρεατῶν, ἐπαινέσαι
τὰμ πόλιν | τὰν Σιφνίων, ὅτι διατελεῖ | [ε]ῖνους εἰσα ταῖ
πόλι ταῖ | [Καλαυρεατῶν] - -

Gewöhnliche ionische Schrift, von St. in das 4. Jahrh. gesetzt.

Z. 1/2 Καλαυρέαι: so St.; Καλαυρεαί R.

3379 Marmorbasis. — Nach den Abschriften des *Cyriacus* und *Chandlers* bei *Böckh* CIG. no. 1188. — *Le Bas* Voy. archéol. Inscr. 2. no. 1756 gibt weniger Buchstaben.

[Βασιλ]ῆ Εὐμένεια || βασιλέος Ἀττάλον | ἡ πόλις ἡ τῶν Κα-
5 λαυρεατῶν | ἀνέθηκε ἀρετᾶς ἕνεκεν || καὶ εὐεργεσίας τᾶς εἰς τε |
[τ]ὸν θεὸν καὶ αὐτὰν | καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας.

Z. 1 EYMENEIA C. — 4 ἀνέθηκε: so Ch. und *Le Bas*; ἀνέθηκεν C. —
6 [τ]ὸν θεόν: „Neptunum“ B.

Auf Eumenes II. (197—159 v. Chr.) bezogen von B.

3380 Zwei Abschriften. Die eine stammt von *Virlet* (publiert von *Le Bas* Inscript. grecques et latines, recueillies par la commission de Morée no. 286 = *Rangabé* no. 821b), und ist „kläglich“ (*Keil* Rhein. Mus. 18. 265); die andere steht bei *Le Bas* Voy. archéol. Inscr. 2 no. 1754.

Θεοί· τύχαι ἀγαθαί. Ἐπὶ τοῖσδε ἀνέθηκε Ἀγασι(κ)ράτις |
[Τ]εισία τῷ Ποσειδᾶνι ἀργυρίου δραχμῶς τριακοσίας ὑπέρ
(τ)ε (α)ὐσαντᾶς καὶ τοῦ ἀνδρὸς Σωφάνεος καὶ τοῦ υἱοῦ Σω-
5 σιφάνεος [κ]αὶ τῶν θυγατέρων Νικαγόρας καὶ Ἀριστο[κ]λείας,
ὥστε θύειν τῷ Ποσειδᾶνι ἀπὸ τοῦ διαφόρου | ἱερεῖον τέλειον
καὶ τῷ Δι[ὲ] τ[ῷ] Σωτῆρι ἱερεῖον τέλειον, . | . . . Θ . . ΝΕΞ .
ΑΜΕΝΟΥΣ παρὰ τὰν εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς α[ὐ]τᾶς Σωφάνεος,
καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ διαφόρου καταχρησθῆναι· θύειν δὲ διὰ τριῶν
10 ἐτέων ἐν τῷ Ἀρτεμισίῳ || [μ]ηνὶ ἑβδομῶϊ ἱσταμένον. Τοὺς
δὲ ἐπιμελητὰς τ[οὺς] αἰρεθέντας τά τε λοιπὰ ἐπιμελεῖσθαι
ὥς ὅτι χαριέστατα καὶ ὅσα [κ]α ἡ θυσία ἤμ· τὰς δὲ εἰκόνας
καθαρὰς | ποιεῖν ἐν ἐπιφανεστάτῳ, καὶ τὰν ἐν τῷ ναῶι, τὰν
Ἀγασι(κ)ράτιος, καὶ ἐπιφανοῦν ὥς ὅτι χαριέστατα· καὶ ἐπεὶ ||
15 (κ)α τὸν λόγον ἀποδῶντι τοῦ ἀναλώματος, κατομόσαι π[α]-
νορθῶς καὶ δικαίως ἐπιμεμελῆσθαι.

Schrift: A neben Λ und Α, Π neben Π, Σ neben ξ; Ο, Ο, Ω etwa kleiner.

Z. 1 Ἀγασι(κ)ράτις: *Keil* a. a. O.; Γ statt Κ *Le Bas*. Ebenso Z. 13/14.
— 3 hergestellt von *Keil*, der die Belege für αὐσαντός zusammenstellt;
ΠΕΡ.ΥΕΟΥΣΑΥΤΑΣ *Le Bas*, .. ΖΟΑΓΑΥΣΑΥΤΧΞ *Virlet*. — 7 Anf. 1.
[βωμ]ὸν ἐ[(δου)]σ[α]μένους? Die erste Abschrift gibt οΩNONEΞΞ...MENOTΞ.
— 9 Schl. ΑΠΙΤΕΜΙΤΙΩΡ *Virlet*, woraus Ἀρτεμισίῳ *Ahrens* DD. 555. —
15 (κ)α: ΤΑ *Le Bas*. 15/16 Τ|..ΝΟΡΘΩΣ *Le Bas*, Ε|..ΑΝΟΡΘΩ *Virlet*.

XI. Eileoi?

3381 Stele aus der Gegend 'ς τὰ Ἑίλια, vielleicht an der Stelle des alten Eileoi, wo Pausanias 2. 34, einen Tempel der Demeter angetroffen hat. Ursprünglich auf mindestens drei Seiten beschrieben, die Buchstaben στοιχηδόν. Auf den beiden Seitenflächen nur ein paar Buchstaben erhalten; auf der Hauptfläche steht das Folgende. — *Martha* Bull. de corr. hell. 2. 320.

5ος | [Ἐρμ]ησίλα, | Ἀγησιλλῆς | Ἀγία, || Σωσθένης |
10 Σωτελίδα, | ΝιΦΟκλῆς | Αἰσχίνα, | Λάχαρ[τος oder -ης] || ΑΦΙ.

XII. Hermion.

Inscripfen in epichorischem Alphabete.

3382 „La pierre est encastrée dans les fondements d'une des tours du mur vénitien, qui barre le promontoire de Kastri“ *Foucart*. — Nach Abschrift *Fourmonts Büchh* CIG. no. 1195. Besser *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 159a, wiederholt von *Kirchhoff* Stud.⁴ 160. *Rühl* IGA. no. 47, *Imag.* 29, *Löwy* I. gr. B. no. 45.

Ἀλεξίας Λύωνος ἀνέθῃ[κε] | τᾷ Δάματρι : τᾷ (X)θο-
νία[ι] | Ἑρμιονεῖς. | Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτ[ας].

Schrift: Λ (nicht ϭ), Ν, Ρ, Χ = ξ; ϣ ist nicht angewandt.

Z. 2 (X)θονία[ι]: XOONIA der Stein, X aus Versehen für Ψ (*Kirchhoff*). Kresilas war Zeitgenosse des Pheidias, vgl. *Löwy* no. 46. 47, CIA. no. 402. 403. *Brunn* Gesch. d. griech. Künstler I. 260.

3383 Bloss durch eine ungenügende Abschrift *Fourmont's* bekannt, welche wiederholt ist von *Büchh* CIG. no. 1194, *Kirchhoff* Stud.⁴ 160, *Rühl* IGA. no. 45 = *Imag.* 29, *Löwy* no. 51.

Ἀριστομένης ἀ(ν)έθῃ[κε] Ἀλεξία | τᾷ Δάματρι τῷ Χθο-
νία | Ἑρμιονεῖς. | (Δ)ωρόθεος ἐφ(ε)ργάσατο Ἀργεῖος.

Schriftangabe unzuverlässig; die Form des Lambda angeblich identisch mit der des Gamma u. s. f., siehe *Kirchhoff* a. a. O.

Z. 1 AXEO . E F. — 4 HOROΘEOΣ F.; vgl. übriges *Thumb* Spir. asp. 6. 14. — Es folgt bei F. ΕΦΡΑΑΣΑΤΟ, die richtige Lesung stammt von *Kirchhoff*.

Nicht viel jünger als no. 3382

Inscription der Uebergangszeit.

3384 Kirche des Αγ. Ταξιάρχης. — *Foucart* bei *Le Bas* Explic no. 159i.

- - ΗΜΔΔΔΡΡΡΡΠΠ - - | - - νάνδρου ΗΗΝΔΡΡΡΡΠΠ - - | - -
δα ΗΜΔΔΔΡΡΡΡΠΠ - - | - - ΗΔΔΔΔΡΡΡΡΠΠ Φίλων δέδ[ωκε?]
- - || 'Ηρακλείδας Σωσά[νδρου?] | - - Νικαρίστα.

Gewöhnliche ionische Schrift.

Inscriptionen in ionischem Alphabete.

3385 Schwarzer Stein in der Wand eines Hauses in Kastri. — *Baumeister* Philol. 8. 180. *Bursian* Instit. archeol. (Monum. Annal. et Bullet.) 1854, XXXIII. Nach ihm *Rangabé* no. 2347. *Foucart* nach eigener Abschrift bei *Le Bas* no. 159h.

- - ταις ἐς τὰν ἀγκάθα[ρσιν] - - | - - Σωδάμωι συγγρόφωι
- - | - - ΡΠΠ : μισθωτοῖς : ΡΠΠ : σκυτα[λ] - - | - - ος λίθων :
5 Μελανθίωι : ΡΠΠ -, Τ - - || [ἐφόδι]α Ἀνδροτέλει ἐς Ἀργος
: Γ : Α - - | - : ἐφόδια Ἀνσιθέωι ἐς Μέγαρ[α] - - | - - Γ : Πραξι-
τέλει : ἐφόδια ἐς Ἐ[πι]δανρον? | - - στερον : Ι : ζευγώχωι
10 Ἀσον - - | [πρ]οστάταις : ΑΛΛΡΡ |, ζευγώ[χωι] - - || - - μισθω-
τοῖς : ΑΡ : μισθωτοῖς : Α | - - [ἐ]ς Σικινῶνα : Γ : ἐφόδια
Ἀμοφ[άντωι]? | - - δά[μωι] διακαλίσσιος : ΡΠΠ : Μένων[ι] - - |
ἐς Κόρινθον : ΑΛΡΡΡ : Γοργίαι ἐφόδ[ια] - - | ἀγωγᾶς] πώ-
15 ρων ἀπὸ λιμένος : ΑΛΛΛΡΡΡΠ : β - - || - [ἀγω]γᾶς λίθων
ὑπὲρ τοῦ παιδός : ΠΡ : Α - - | - - ει Ἀνδροτέλει ἀγωγᾶς
ΡΡ : Ἀγάθωνι - - Ι : Σιμόλωι ἐπικράνων ἀγκομιδᾶς - - | - -
|| : Ἀνσικίδει ἐπικράνων ἀγκομι[ιδᾶς] | - - πι ἐς Ἀργος : ποῖ
20 τῶς ε - - || - - [Ἀπο]λλωνίδαι ὕδαρᾶν - - | - - ΡΡΡΠ : | ιασ |

Gewöhnliche ionische Schrift, die Θ und Ο kleiner. Zahlzeichen Α = 10, Γ = 5, Ρ = 1 Drachme; Ι = 1 Obol. *Foucart*.

Z. 1 [ἐργά]ταις? *Fouc.* — 3 ΞΚΥΤΑ *Baumeister Bursian*; ΞΚΥΤ. F. Etwa σκυτα[λώσιος] = ῥαβδῶσιος. Vgl. E. M. σκυταλωτοὺς τρόχους ῥαβδωτοὺς, und Hes. σκυτάλια· ἀντίδια . . . καὶ τὸ ῥαβδωμα. — 8 [ἀρ]ιστεροῦ? — 19 Entweder [ἐφόδια Θέο]πι ἐς Ἀργος : Γ (: π)οῖ τῶς oder [Θέο]πι ἐς

Ἄγρος : ποῖ τὸς ἐ[ργόνας]. Ersteres vermutet F., letzteres entspricht dem Stein und wird gestützt durch *κάρυκι ποῖ Θεόδοτον* no. 3324₂₉₇. Die Interpunktion wie in Z. 4 und 7. — *διακαλλίους* 12 und *ὑπαρχῶν* 20 (so?) sind neu.

3386 Von Hermione nach Sicilien gebracht. Aus den Papieren des *Victorius* herausgegeben von *Gorius*, danach CIG. no. 1193. — *Dittenberger* Syll. no. 389.

- - - | καὶ συμπομπ(ε)ύειν (καὶ) ἄγειν | β(οῦ)ν, ὅπως φα-
νερά ἦ, διότι τὰν | τε συγγένειαν καὶ φιλίαν (θέ)λει | ἐπὶ
5 πλεῖον προάγειν, ἔδοξε τῷ(ι) || πόλει, ἀποκριθῆμεν τοῖς πρεσ-
βευ|ταῖς, διότι ἡ πόλις τῶν Ἑρμιονέων | ἀναγενοῦται τε τὰν
συγγένειαν καὶ | φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν τῇ πόλει ποτ|τὰν
10 πόλιν τῶν Ἀσιναίων, καὶ ἐπὶ || πλεῖον προάξεται, καὶ διότι
ἀποδέχεται ἡ πόλις φιλοφρόν(ω)ς τὰν τε θυσίαν, ἣν μέλλει
ἄγειν ἡ πόλις τῶν | Ἀσιναίων (τ)ᾱ Δάματρι (τ)ᾱ Χθονίαι·
15 καταστῶσαι δὲ καὶ Θεαρδοκον, ὅς|τ(ι)ς ὑποδέξεται τοῖς παρα-
γινομέ|ρους συνθῆτας ἐπὶ τὰν θυσίαν | τῶν [μεγάλων] Χθο-
νείων· [ἐπαινέσ](αι) δὲ καὶ | τοὺς πρεσβευτὰς ἐπὶ τε τῇ ἐν-
20 δαμίαι καὶ τ(ᾱ) ἀναστροφῇ(ι) ἣν π)επό|ηται ἀξίως ἐκατέρων
(τὰν) πολίων. | Λόμην δὲ καὶ ξένια τοῖς πρεσβευ|ταῖς Ἀπελ-
λ[ᾱν τὸν ταμίαν] τὰ μέγιστα ἐκ | τῶν νόμων. Τοὺς δὲ νομο-
25 γράφους | [τοὺς κα]τασταθέντας καταχω|ρίσαι τοῦτο (τὸ) δόγμα
εἰς τοὺς (νόμους, καὶ τοὺς) | δαμουργοὺς τοὺς ἐπὶ Λαῖδα
(ἐ)γδόμην στάλαν καὶ ἀναγράψαι (τὸ) δόγμα καὶ ἀναθέμεν εἰς
30 τὸ ἱερόν τῆς | Δάματρος τῆς Χθονίας, ὅπως ὑ|πόμενα ἦ
ἐκατέραις ταῖς πόλε|σιν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. Καλέ|σαι δὲ
καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ τὰν | κοινὰν ἐστίαν τοὺς πρεσβευτὰς, |
35 ὅσας καὶ ἡμέρας ἐπιδαμῶντι· τὸ || δὲ ἀνάλωμα δότω εἰς
ταῦτα Ἀπελ(λᾱ)ς ὁ ταμίης. Θεαρδοκός Ἀγόρας Πραξία.

Schrift: Θ, Ξ, Π, Σ wenn die Abschrift hierin zuverlässig ist; die die Zeilenabtheilung des Abschreibers ist jedenfalls willkürlich.

Z. 1 συμπομπ(ε)ύειν: B.; °ΠΑΥΕΙΝ die Abschrift. — (καὶ): B.; auf der Abschrift übergangen. — 2 β(οῦ)ν: B.; BYON d. Abschr. — 3 (θέ)λει B.; ΩΦΛΕΙ d. Abschr. — 4 τᾱ(ι), (ι) von mir zugesetzt, da Iota adscriptum im Dative sonst nicht fehlt; dagegen ἦ, nicht ἦ. — 9 Ἀσιναίων: gemeint ist Asine in Messenien, wohin die aus Argolis vertriebenen Dryoper ausgewandert waren, nicht Asine in Argolis, das seine Selbstständigkeit verloren hatte (B.). — 11 φιλοφρόν(ω)ς: B.; O statt Ω die Abschr. — 13 (τ)ᾱ (2 mal): B.; K statt T die Abschr. — 15 ΤΑΣ statt ΤΙΣ die Abschr. — ὑποδέξεται τοὺς: D.; ΥΠΟΔΕΞΕΙΣ die Abschr. — 17 [μεγάλων]: D.; [παρ' ἄμμι] zweifelnd B. — [ἐπαινέσ](αι) δέ: B.; -- ΕΔΕ die Abschr. — 19 τ(ᾱ):

B.; E statt A! die Abschr. — ἀναστροφᾶ(ι ἂν π)επό|ηνται: *B.*, die Abschrift gibt, wie öfter, keine Lücke an. — 20 (τᾶν): *B.*; fehlt auf der Abschr. — 25 τοῦτο (τό): *D.*; TO fehlt auf der Abschr. — (νόμους, καὶ τοὺς): *D.*; „reposui tres voces manifesto propter ὁμοιοτέλετον omissas“. — 26 Schl. (ε) zugesetzt von *B.* — 27 Schl. (τό) desgl. — 30 ὑπόμνημα *D.*, Versehen. — 35/36 Ἀπε|λ(λᾶ)ς: *B.*; ΑΠΕ|ΛΕΙΣ die Abschr.

3387 Hermione, im Hause des Γεώργιος Οἰκονόμος, herausgegeben von Jamot Bull. de corr. hell. 13. 194 no. 19.

[Θ]εαρροδόκο[ι]· | Διόνυσος Τροιζάνιος, | Δαμο-
κλῆς Ἀργεῖος, | [Πλει]στα[ρχ]ίας [Ἀρ]ίστου Φλει-
5 ἄ[σ]ιος, || [Ὀλ]υμ[πί]αδος ον [Φλ]εῖασι[ος], | Νικίστρα-
τος Νικάνδρου Κορίνθιος, | Θε[ρσ]ίας Μέ[μ]νονος - -, | Ἀρι-
στίων Ἐρμοκλέος Αἰγινάτας, | κος Ξενίτα Αἰγιεύς, ||
10 ς Ἡλίκου Αἰγιεύς, | [- - Εὐ]ῆν[μ]ι[δ]α Δυμαῖος, | - -
λα - - | Ὀλυμ[πι]άδας Ἀν[θ]ιος Θε[λφ]οῦςσιος.

Schrift: Z, Ξ, Σ „La forme des caractères indique l'époque macédonienne“.

Z. 4 Von mir beispielsweise ergänzt; . . . ΣΙΑ . . ΙΑΣ . . ΙΣΤΟΥ die Abschrift. — 5 . . ΥΜ auf der Umschrift . . νμ . .; ist [Ὀλ]υμ[πί]αδ(α)ς zu schreiben? — 7 Θε[οξ]ίας *J.* — 9 vor ΚΟΣ scheinen im Texte 3 Bstb. Platz zu finden, *J.*'s Umschreibung gibt 6 Punkte. — 10 Es fehlen 6—7 Bstb. — 11 Ergänzt von *J.* — 13 ΟΛΥ . . . [. . .] ΝΟΙΟΣ; *J.* gibt in der Umschrift 9 Punkte, dann οιος. Ein Name auf ις liegt wol sicher zu Grunde.

3388 Ebenda 195 no. 20.

Θεαρροδόκοι· | Χαϊρήμων | Εὐαινέτο[ν] | Με[σσά]νιο[ς] ||
5 αὐτὸς καὶ ἔργοι, | Ἀριστόξενος Ἀριστ[ο]γείτονος Τεγεότι[ας], |
Ἀλε[ξί]δ[ας] Ἀν[δρ]ο[τί]μου . α . ς.

Schrift wie vorher. Die Bstb. von Z 6 ab viel kleiner.

Z. 9 *J.* Ἀλε[ξιάδ]ας; der Text gibt 3 Bstb. als fehlend. Etwa Ἀλε[νιά]ας?

3389 Büchh CIG. no. 1196 (nach Fourmont).

Ἀριστοφάνης : Εὐμάριχος (: Ἀ)λοχίονα : τᾶι Ἀμάτρι :
Ἐρμιονεῖς.

Z. 2 (Α)ῖ für Α·Ι. Wahrscheinlich stand vor Αῖσ- die Interpunktion welche die Confusion veranlasste. Büchh Αλοχίονα, was er für den Genetiv hält.

3390 Büchh CIG. no. 1199 (desgleichen).

- - [Ἀμάτ]ρι : Κλυμένωι [:] Κόραι : ἀνέ[θ]ηκε].

Anfang: ΕΚΑΥΜΕΝΩΙ. ΚΟΡΑΙ.

3391 In einem Privathause. *Jamot* Bull. de corr. hell. 13. 198 no. 24.

Καλλίμαχο[ς] | Καλλίνου νί[ος] | Ἀμάτρι Κλυμ[ένωι].

Schrift: M.

3392 Nach Abschrift *Fourmont's Bœckh* CIG. no. 1197. Revision der linken Hälfte durch *Foucart* bei *Le Bas* Explic. S. 76. — *Löwy* I. gr. B. no. 263.

Ἀ πόλις ἅ τῶν Ἑρμιονέων Νίκην Ἀνδρωνίδα Ἀμάτρι
Κλυμένωι, Κόραι.

Θεόδωρος Πόρου Ἀργεῖος ἐποίησε.

Schrift: M, Π, Σ. „II—I Jahrhundert“, *Löwy*.

3393 Epidaurios, Asklepieion „ἐπὶ τετραγωνικῆς πλακὸς βάθρου ἐκ τιτανολίθου.“ *Καββαδίας Ἐφ. ἀρχ.* 1885. 194 no. 96.

Ὀλυμπιάς καὶ | Ὀλυμπιόδωρος καὶ Νίκης | τὸν πατέρα
5 Νικάταν | Νικάτα Ἑρμιονῇ || Ἀπόλλωνι καὶ Ἀσκληπιῶνι.

Schrift: A und A, Π.

3394 Auf einer Basis in Hermione zusammen mit zwei anderen Inschriften in κοινή. Herausgegeben von *Paciaudi*, *Monum. Pelop.* 1. 100, darnach *Bœckh* CIG. no. 1205.

Κλεοφάντα Ὀλυμπιοδώραν τὰν αὐτᾶς ματέρα Ὀλυμπιάδα
Νίκης.

Schrift: A, M, Π, Σ.

3395 In einem Hause bei der Kirche Ἀγ. Ταξιάρχης. — *Baumeister* *Philologus* 8. 180. — *Bursian* *Bullet. Inst. archeol.* 1854, XXX. *Conze* *Annal. Inst. archeol.* 1861, 10. — Revidiert von *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 159b.

Σώδαμος Ἑρμία τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἑρμίαν Ἀμάτρι, Κλυ-
μένωι, Κόραι.

Schrift: A, Σ.

3396 *Bœckh* CIG. 1198 (nach *Fourmont*).

Ξενότιμος Πολυκλῆος | Ἀμάτρι Χθονία, Διί, Ἀ(σ)κλαπιῶνι.

Schrift: A, Ξ, Π, Σ (?)

Z. 2 ΧΟΟΝΙΑΙ. — Ἀ(σ)κλαπιῶνι: *Müller Dorer* 1. 399; ΑΡΓΙΑ° die Abschrift.

3397 „In rudi capitulo columnae“. Bückh CIG. no. 1202 (nach Fourmont).

Α. ? Ἀρχιππος, Θεαρίς Θεαρίδας. | Καλλιστὶ Εὐάνδρου |
ἀνέθηκε.

Schrift: Θ, Γ, Σ (?)

3398 Kastri, im Hause Ἰωάννου Νικολάου bei einem Fenster eingemauert. — Martha Bull. de corr. hell. 3. 75 f.

Zwei Columnen mit Namen wahrscheinlich der in die Demetermysterien Eingeweihten:

a. Σῶσος Μενιτίω, | Ἀριστώνυμος Ἀρίστωνος, | Πασί-
5 μηγλος Σώσω, | Ὀριάς Μελάνδρονος, || Θαρσίτας Φιλιτάδα, |
Κρίτων Διοπίθεος, | Σωσίων Ἀρίστωνος, | Παρμενίτας Λα-
10 χάρεος, | Θαρσίας Ἀστώχω, || Ἐτέολλος Ὑπεράνορος, | Παρθε-
μίδας Σώσω, | Εὐφρων Ἀγαθόλα, | Ἀπτά[ρ]αιος Εὐθεμίδα, |
15 Αἰβυς Σηράμβω, || Ἀρισ[τ]όμαχος Σηράμβω, | Εὐθυμος Βω-
λαγόρα, || Πασίνομος Τρεύθω, | Ξερόδοκος Σωσίωνος, | Ἀστυά-
20 ναξ Στράτωνος, || Σῶσος Πασιμήλον, | Ἐπίνικος Λαχάρεος, |
Σιρ ος | - - .

b. Σχέρος Εὐρυμήδεος, | Βάρις Μάργω, | Πεισίνοος Κλέω-
5 νος, | Μάργος Ἀέστορος, || Ἐμπυλος Βωλαγόρα, | Σωσίβιος
Μ[ύ]λλω, | Σῶσος Ἀχαίω, | Ἀντίοχος Ἀδάμα, | Ἀρίστιππος
10 Αἰνέτω, || Ἀνανθος Τρεύθω, | Θεαρίων Πεισινόω, | Φάκυλος
Κλησίππω, | Κίτος Ἀσπασίω, | Φιλόξενος Ἀνδροκλέος, ||
15 Καραῖος Ἀλκιμένεος, | Ἐπικύδης Δαμοκρίτω, | Γηρίων Στίχω, |
Σωσίων Στίχω, | Σωτάδας Σωτάδα, || Τιμάνωρ Πάσιωνος, |
Ἀμφιμή[δης] ΛΣΚΑΛΑ.

Schrift: Α, Ξ, Σ. „Les lettres sont petites et gravées avec soin.“
Στοιχηδόν war beabsichtigt, wie die Spuren von Quadrierung beweisen.

3399 Hermione, in der alten Demarchie. — Conze Annal. Inst. archeol. 1861. 8. Foucart bei Le Bas Expl. no. 159e.

Γλανκίας Κάλλωνος, | Λέων Σωκράτεος, | Θεύπομπος Θε-
5 κλέος, | Θεάρχης Θεαρίδας, || Πόλλης Ἀνθεμίωνος, | Τιμόστρατος
Λακράτης, | Ἐρμων Ἐρμαίου, | Φιλόμηλος, | Ἐρμαῖος Ἐρμω-
10 νος, || Μενεράτης Ξένωνος, | Πυθόδωρος Αἰσχένου, | Ἀρίσταρ-
15 χος, | Δαμασίας Δαμώνος, | Ἀνσίας, || Κράτης Μενεκλέος, |
20 Ἀγάθων, | Μενέδαμος, | Σωτηρίων, | Ἀπολλωνίδας, || Ἀγάθων, |
Πυθόδωρος Αἰσχίνου, | Πυθόδωρος Αἰσχένου, | Διονύσιος, |
25 Ἀγάθων, || Νίκων, | Ἀγάθων, | Τιμόστρατος, | Ἀγάθων, | Ἀν-

- 30 *δροκλῖς*, || *Εὐκλεία Νικίωνος*, | *Νικαρέτα*, | *Ἀθηναῖς Ἀθηρο-*
δώρου, | *Ἐρωτίς*, | *Ξενώ*, | *Σωφρόνα*, | *Νικώ*, | *Ανσικραίς*, |
Μένεια.

Schrift: O und O kleiner als die übrigen Zeichen. „Les caractères sont d'une honne époque“; die Absicht *στοιχηδόν* zu schreiben, beweisen die noch sichtbaren Längsstriche. F.

Z. 3 u. 32 beweisen wohl, dass die Liste auch auswärtige Namen enthält. So werden die Genetive *Θεαρίδας* 4 (? vgl. *Bechtel* zu no. 3025), *Δαμώνος* 13, *Νικίωνος* 30 (vgl. *Baunack* Studien 1. 142n.), *Λακράτης* 6 und *Αιοχένου* 11, 22 (Z. 22 stand anfangs *Αιοχένα*, was dann corrigiert ist) mit Vorsicht zu beurteilen sein.

3400 *Böckh* CIG. no. 1208 (nach *Fourmont*).

- Εὐξίδαμος* - -, | ΠΑΡΕΣΣΙΑΙΑΝΕ | *Εὐρύβατος Ἀρι* - -, |
 5 *Ἀρχίλλος Ἀμ* - -, || *Αἴσων Ἀγλωφ* - -, | *Θεάρης Ἀγησια* - -, |
Ζευξίας Ξενοσ[τράτου], | *Δαμόφιλος ΕΘ* - -, | [*Εὐπα*]λῖνος
Ἀρισ[τ] - -].

Schrift: C, M, Ξ, Σ (?).

Z. 6 *Ἀγησία B.*; man könnte aber, da die Länge der Zeile nicht fest steht, auch an *Ἀγησιά[νακτος]* denken. — 7 *Ξενοσ[τράτου]*: nach der Zeichnung; auf der Umschrift *Ξέν[ο]ς*? B. — 9 [*Εὐπα*]λῖνος: es werden 4 Buchstaben als fehlend bezeichnet.

3401 „Promontoire Bisti, chapelle Hagios Nikolaos“ *Martha* Bull. de corr. hell. 3. 77. — Drei neben einander stehende Columnen.

a. Linke Columne.

- - *Κλεομήδεις*, | - - α *Σωκράτης*, | - - δώρα Θεο . . . του, |
 10 [*Μ*]ένανδρος *Σωτηρίωνος*, || *Ἀπολλωνία Ἀγαθοκλείας*, | *Ἀμμία*
Σωσικράτης, | ἔτους ἑκτοῦ καὶ . . . ο | [*Ζ*]ωπυρίων *Εὐ* - -, |
 15 *Ἀμμία Στράτωνος*, || . . . νος *Ἀπολλωνίας*, | . . . μος *Δεξιού*, |
Φιλοξέν[α] Πα[σ]ίωνο[ς], | - - *Ἀθηναγόρου*, | - - - | ... ΝΙΚΗΣ
Ἀθηναγόρου. |

b. Mittlere Columne.

- Ἀμμία* . . . α, | *Ζώτιχος Ἀφροdisίας*, | - - - | *Νικήφορος*
 5 *Καλλιστράτας*, || *Σωτηρίων Δαμοκλέας*, | *Σωσὼ Σωπάτρας*, |
 10 *Χαριτὼ Τληπολέμου*, | *Σίνδης*, | *Ζευξίλας*, || *Ἀφροdisίος*, | *Ζευ-*
 15 *ξίλας*, | - - - - - | - - - - - || *Σίμφορον* | - - - - - | - -
 20 *Κλεομήδεις*, | - - *Μνασικλέος*, | *Αἰδόωρος Ἐτεοκλέος*, || *Ἀφρο-*
δι *τους*, | - - *μος*, | *Καλλ* - - |

c. Rechte Columnne.

- - | Νικίας Μηροφί[λου], | Πύρων Δεξιού, | - - Κέρδων
 5 Δεξιού, || Ὀφελίων Ἑρμαίου, | Εὐμένης Κλεοπάτρ[ας], | Ἐπίκ-
 10 τησις Σωσιδάμο[v], | Θαῖς Ἡρακλείδα, | Νικοβοῦλα Ἀγοῦς, ||
 Τρύφαινα Ἀρχείνου, | Ζευξαγόρα Δημητρίου, | Φιλόδαμος
 Κλεοπάτρας, | Φιλία Πραξιδάμου, | Νίκαιος Ἀριστοδάμ[ου].

Schrift: A, Z, Π, Ξ, das Sigma fast geschlossen; nach M. sind die Buchstaben ohne Sorgfalt eingehauen.

a 8 Θεο[μνάσ]του oder ähnlich.

b 9 und 11 ist M.'s Aenderung Ζευξίδας unnütz; die Form ist entweder nom. sg. masc. oder gen. sg. fem.

c 9 Ἀγοῦς M.; aber das letzte Zeichen ist schwerlich ein mondförmiges Sigma, wenigstens nicht nach der Zeichnung.

3402 Andere Mystenkataloge noch späterer Zeit bieten wenig dialectische oder sonst bemerkenswerte Formen.

a. CIG. no. 1207 (nach Fourmont): Col. a 2 Κλειοπάτρας (Gen. Fem.) neben Κλεοπάτρας 34; 4 Βελτίς, 6 Κλιναγόρου, 9 Πύχων Μύριας, Col. b 5 Συργονίκου, Col. c 2 Δροκύλος, Col. d 3 Οὔδεργμος (?).

b. CIG. no. 1209 (ebenso): 10 Ἀρκίπας (?), 11 Ῥόδα Εὐπάντονος (?).

c. CIG. no. 1210 (ebenso): [Κ]αλλικράτης Οἰκίος.

d. CIG. no. 1211 (ebenso), bis auf die erste, verloren gegangene, Columnne revidiert von Martha Bull. de corr. hell. 3. 79 ff. Col. a 17 Σαμβατε[ύ]ς. Col. b 14 f. Ελαίδωρος, Σωσθένης, 18 Φιλοκλέος, 19 f. Ὀνάσιμος Ἀριστοκλέος, 28 [.]νασίων Ἡρακλίδα (so öfters), Col. c 8 f. Εὐτυχίδας Τισικράτης, 2 Σωτηρίς Ἀγαπατίδος, 18 f. Σώστρατος Μεγάλλας (Fem.), 25 Δαματρία Θεογένεος u. ä.

3403 Weisse Marmorbasis in Kastri. — Baumeister Philol. 8. 180. — Bursian Bullet. Inst. Archeol. (Monum. Annal. Bullet.) 1854, XXXIII. Revidiert von Foucart bei Le Bas Explic. no. 159 f.

- - Ἀριστομένεος Ἀργέος.

Schrift: „Les caractères sont d'une bonne époque“ F.

Ἀργέος für Ἀργεῖος; vgl. Ahrens DD. 188. 566; Ἀργέα auf Thera bei Ross Inscr. gr. ined. no. 198. F. schreibt Ἀργεος.

3404 Böckh CIG. no. 1206 (nach Fourmont).

[Α]γαθοκλῆς Ἀγαθοκλέος.

3405 Kumanudis Έπιγρ. ἐπιτύμβ. 203 no. 1654.

Εὐκλίδας Εὐκλίδου | Ἑρμιονεύς.

3406 Die Münzen von Ἐρμιῶν *) zeigen in der älteren Zeit EP, auch in Ligatur, zur Zeit des achäischen Bundes Ἀχαιῶν Ἐρμιονέων. S. *Head* Hist. num. 370. 352.

XIII. Didymoi.

3407 „Chapelle de Ἀγία Μαρίνα, près du village de Didymo.“ — *Conze* Annal. Instit. archeol. 1861. 12. Revidiert von *Foucart* bei *Le Bas* Expl. no. 156d.

Φάντα, | Ἀριστομήδα | Δάματρι δεκάταν.

Gewöhnliche ionische Schrift, die O kleiner.

*) Diese Form allein kommt auf den Inschriften der Argolis vor und steht auch in der Antwort des Dodonäischen Orakeltäfelchens *Rev. arch.* 1883. 2. 355 f.

Θεό[ς, τύ]χα ἀγαθά. Ἐρ[ωτ]εῖ Ἀντίο[χο]ς τὸν Δί(α) καὶ τὰν Διών[α]ν ὑπὲρ ἑγχείας [α]ὐτοῦ καὶ πατρὸς καὶ ἀδελφ[ῶ]ς, τ[έ]να θεῶν | ἧ ἡρ[ώ]ων τιμᾶν τι λ[ώ]ιον καὶ ἄμεινον εἶη.

Auf der Rückseite: Εἰς Ἐρμιόνα | ὁρμά[σ]α[ν]τι. Vgl. *Merriam* *Americ. Journ. of philol.* 5. 85 f. und *Gomperz* *Berl. philol. Wochenschr.* 1884. no. 5. 129.

Nachträge zum zweiten Hefte dieses Bandes.

Korinthos.

3158a. Basis einer Statue aus dem Poseidontempel auf dem Isthmos. —
Gerster Bull. de corr. hell. 8. 232.

Τεισάν[δρι]χος. | Εὐτυχος. | Εὐκλιάδας | Ποσειδᾶνι.

Gewöhnliche ionische Schrift; gute Zeit.

Z. 1 Τεισάν[δρι]χος: das Facsimile gibt nur zwei Buchstaben als fehlend an. — Beachte Ποσειδᾶνι neben Ποτειδάν und Ποιιδάν; vgl. *Prellwitz* Beitr. 9. 328 ff.

Phleious.

Folgende zwei Steine, jetzt im Dorfe Ἄγιος Γεώργιος, sollen aus Phleius stammen (*Haussoullier* Bull. de corr. hell. 9. 355).

3172a. „Chez Athanasios Panagioti“. — Θ.

Θωμάντας | Ἀρχικλείδα.

3172b „Dans le haut d'une maison“.

Ἄγνω | Φοινίσσας.
